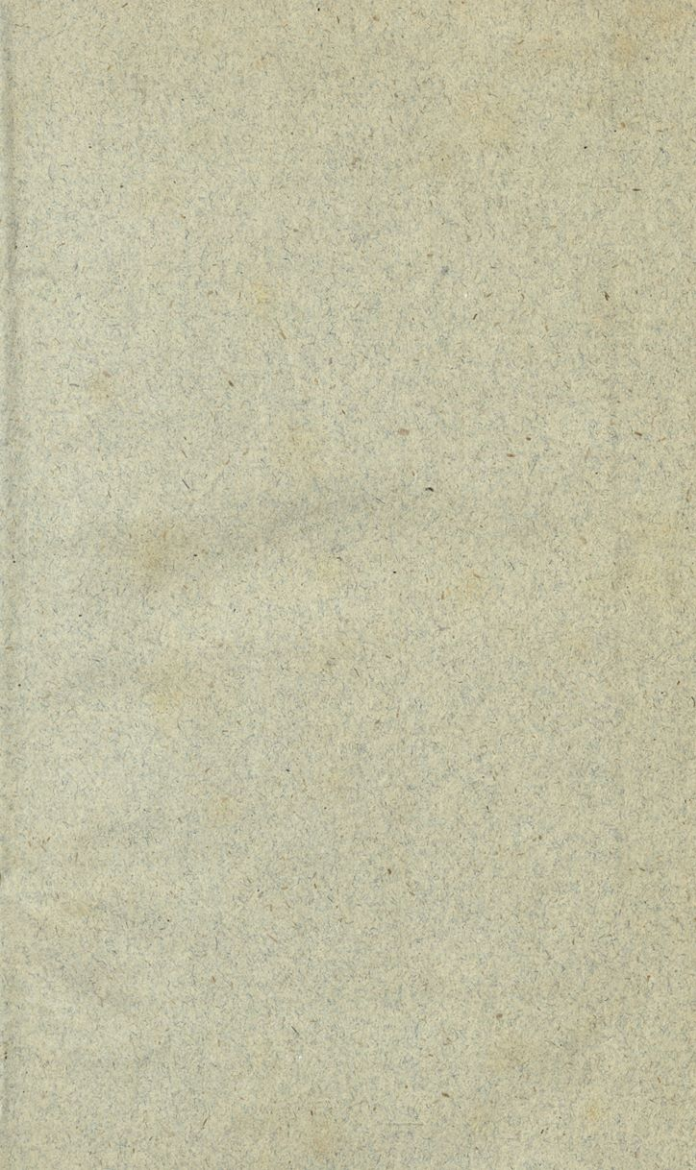

18115. II. C. f. 2.

Is phossen do gesthnikoo unner-
jem na lrsht.

*Is ljubesen do gresnikov umer-
jem na krishi.*

PREMISHLJEVANJE

terpljenja in smerti

Gospoda in Odreshenika

našhiga

JESUSA KRISTUSA.

FRANZ VERITI,

Korar v' Novomestu.

V' NOVOMESTU.

natifnila in shaloshila Maria Tandler

1845.

V' natif teh bukev so milostlivi Firsht
Gospod Gospod

ANTON ALOJS.

Ljublanfki Shkof, dovolili 12. dan Koso-
perska 1844.

V v o d.

Ljubi kershanfski braviz! nevreden bi ti bil neisrezhenih dobrot, ktere je usmiljeni Jesuf gresnihu svetu s' svojim britkim terpljenjem saflushil, ako bi premishljevati ne hotel, kaj in koliko je on terpel in preterpel. Profim te, de ne bodi njemu, svojimu krishanimu Odresneniku nehvalesen, in svoji dushi neusmiljen, de bi gaposabil, ali mu hudo sa dobro vrazheval. Ravno sato sim te bukve spisal, de se s' premishljevanjem njegoviga britkiga terpljenja opominjash, in si persadenesh se njegoviga sadu vdeleshiti.

V' velikim postu je nar perpravniſhi zhaſ premifhljevati terpljenje Jeſusovo, de drugim ſapovedanim dobrim delam tudi to perdruſhiſh; ali bolje rezhi, de ſ' premifhljevanjem britkiga terpljenja Jeſusoviga vſe druge dobre dela gorezhe opravljajſh in poſvezhujefh. Ne le v' velikim poſtu, ampak tudi druge zhaſe premifhljui terpljenje in ſmert Jeſusovo, ker v' njem najdeſh ſdravilo ſa vſe ſlaboſti, in tudi brambo ſoper vſe ſkuſhnjave. Zhe prav ſkerbno premifhljujeſh veliko ljubesen, in britko terpljenje Jeſusovo, iſſhenefh iſ ſvojiga ſerza vſo napzhno ljubesen do ſtvari, ſovraſhiſh in ſe varujeſh greha, nadloge voljno preterpiſh, in ſi nevtrudama perſadenefh njemu, ſvojimu krishanimu Odreſheniku dopaſti.

Shivo vero obudi, in premifli, kdo je tolikanj bolezhin preterpel, in nar bolezhifhi ſmert preſtal v' tvoje in vſih ljudi odreſhenje? Veſh in verujeſh, de Jeſuf Kriſtus, Sin boſhji, in Goſpod vſiga je vſe to preterpel. Terpeti on ni mo-

gel po boshji natori, sato se je vzhlovezhil, de je bil terpljenju podvershen. Angeli trepezhejo pred njim, in vredni niso ga moliti, on je pa med dvema rasbojnikama umerel na krishi. O ljubesniva in nesapopadljiva fkrivnost!

Premifli tudi, de je Jesuf sa grefhnike umerel. Ako bi kralj umreti hotel, de bi refhil od fushnosti ali smerti eniga svojih sveftih flushabnikov, bi se ves svet nad njegovo dobroto zhu-dil. Ako bi pa kralj umreti hotel sa hudobniga zhloveka, kteri se je bil vanj fpuntal, de bi on saflushene smerti ne preftal, fhe vezhi bi bila njegova miloft. Take ljubezni ni na svetu: kar pa zhlovek sa zhloveka ne ftori, ftoril je Jesuf ko je sa grefhnike umerel; umerel je pa na krishi, de bi oni ne prifhli v' pogubljenje.

Kriftjan! kdo je profil „Sinu boshjiga se vzhlovezhiti; in kdo ga je permoral umreti na krishi? Nihzhe ampak fam se je nar bolezhifhi in fhpotljivifhi smert podvergel, ker je grefhno

zhloveshtvo neisrezheno ljubil. Ljubesen je tedaj umorila Jesufa; gorezha ljubesen do naf gresnikov je njega vsigamogozhniga Gospoda umreti na krishi pofilila.

Zhe ti, o kristjan! to troje skerbno premislifh, de je namrezh Sin boshji terpel in umerel na krishi; de je on terpel in umerel na krishi sa gresfno zhloveshtvo, in de je on tolikanj bolezhin preterpel is sgolj ljubesni do gresnikov, kateri niso bili ljubesni, ampak so bili pogubljenja uredni, te bo velika ljubesen do Jesufa navdala, stopil bofh s' svojim duham pred njegov kervavi krish, ga gorezhe sahvalil, in tudi terdno obljubil njemu v' zhaft shiveti, kar si storiti dolshan.

Ljubi tedaj ljubesniviga Jesufa, in ljubesen do njega naj pokonzhá vfo nespametno ljubesen, ktero do sebe in do stvarimafh, de njemu samimu flushifh, ki je sa te umerel, de vsimu hudimu odmerjefh, njemu samimu shivifh, de per

njem vekomaj shivish. Jesufa Kristufa is ljubesni do tebe krishaniga vedno pomni, po gosto premishljuj, in bosh lohka vse sapeljivosti premagoval. Kader te kaka skufhnjava, tvoji popazheni natori dopadljiva skufha, spomni se bersh Jesufovih bolezhin, ktere je sa te terpel na krishi, in jo bosh odgnal. Profhnje njegove k' Ozhetu sa hude sovrashnike se spomni, ko si rasshaljen, de rad odpustish. Neisrezhene bolezhine njegove, ktere je on ljubesnivo preterpel sa te, naj te poterpeshljiviga storé v' vsih nadlogah. Kar je on terpel v' svojim telesu, naj te uzhi pokoriti svoje nepokorno teló. Vedno pomni, de je Jesuf umerel na krishi, de bi bil greh konzhan, in de bi pravizhnost gospdovala: varuj se tedaj greha, in pravizhno shivi.

Kristjan! blagor tebi, zhe svojiga usmiljeniga Odreshenika vedno ljubish, in njemu flushish: gorjé pa tebi, zhe ga ne ljubish, in sebi shivish. Ljubesniviga Jesufa vedno nosi v'

ferzu, in njegoviga terpljenja nikoli ne posabi,
de ti je bramba soper vse skušnjave in grehe,
in spodbod k' vsem dobrim delam. Hvaljeshen
mu bodi ves zhas svojiga shivljenja, in mu smi-
raj pokoren bodi, ker bres pokorshine ni hva-
ljeshnosti. Pogosto premishljuj britko terpljenje
Jesufovo, sosebno pa v' velikim postu; in ga ta-
ko vshivo premishljuj, ko bi Jesufa s' svojimi
ozhmi terpezhiga, ranjeniga, kervaviga in kri-
shaniga vidil. Zhe to delash, tvoje premish-
ljevanje ne bo prasno, ampak rodovitno, in sad
njegove britke smerti bosh vshival vekomaj v'
nebesih. Amen.

Premišljevanje
terpljenja in smerti
našhiga Gospoda in Odrešhenika
JESUSA KRISTUSA.

I. Premišljevanje.

*Splošno Premišljevanje terpljenja Jesu-
soviga.*

Kristjan! vedi, de neisrezheni terpljenje, ktero je usmiljeni Jusu pod Ponziam Pilatam deshelnim poglavarjem v' Jerusalemu preterpel, je dobrotljiva skrivnost, ktera sapopade neskonzhno ljubesen boshjo do greslniga zhloveshtva. De je Ozhe nebeski svojiga edinorojeniga Sina na svet poslal, de se je v' zhisti divizi Marii vzhlovezhil, de bi bil k' terpljenju podvershen, je zhudesh

ljubesni in modroști boshje, in preseshe vse zhlovekove misli. De se je dal nedolshni Jeshuf sa greshnike rastepsti, sovati, opljuvati, in krishati, defi bi bil jih lohka reshil s' majhnim terpljenjam, she bolj povishuje njegovo ljubesen do nas greshnikov. Jeshuf Kristuf Sin boshji pred kterim se mora vsako koleno perpogovati v' nebesih, na semlji in pod semljo, se je perpustil med dvema rasbojnikama krishati, de vse greshnike odreshi, in jim prizhuje, de jih perferzhno ljubi.

Kristjan! premisli kaj verujesh, de je namrezh Jeshuf sa te, in sa vse terpel. Bil je on ves nedolshen, tudi po zhloveshki natori svet, in nizh pravizi boshji dolshan; velik dolshnik per Bogu je bil zhlovek, to je, ves zhloveshki rod, in, de bi zhlovek ne prejel, kar si saflushi, je nedolshni Jeshuf terpel in umerel. Vesh, de je Ozhe nebeshki per reki Jordanski, in na gòri Tabor ozhitno skasal veliko dopadajenje nad svojim Sinam Jeshufam, hotel je vender, de on sa greshno zhloveshtvo umerje, in de umerje na krishi, ktere hude smerti so puntarji, rasbojniki, in ubijavzi vredni. O nesapopadljiva milost!

Bres usmiljeniga Odrefhenika bi bili prifhli vsi ljudje v' vezhno pogubljenje, de bi bili per prekletih hudizhih vekomaj; on je pa premagal hudizha, in is njegove fushnosti zhloveshki rod refhil, de bi fushne hudizheve otroke boshje storil. Vse daritve stare savese niso mogle rasshaljenimu Bogu sadostiti, Jagnje boshje pa se je radovoljno v' smert dalo, in se Ozhetu nebeshkimu darovalo sa vse ljudi, jim spravo s' Bogam saflushilo, in nebeshko kraljestvo s' svojo svetokervjo odperlo. Jesus, sveti in usmiljeni Gospod je bil krivizhno obsojen umreti na krishi, de bi ne bili greshniki pravizhno obsojeni v' vezhno smert: umerel je on, de bi ljudi po dushi mertve dobrotljivo oshivel.

Nesapopadljiva milost Jesusova do tebe, in do vsih, te, o kristjan! permora mu hvaljeshno rezhi: O vezhni Sin boshji, o dobrotljivi Odrefhenik! sakaj ti je bila moja dusha toliko draga in vredna, de si hotel sanjo na terdim krishi umreti? Moja greszna dusha ni bila te neisrezhene dobrete vredna, tvoji neskonzhni milosti je pa dopadlo sanjo umreti. Ljubi Gospod! posabil ne bom nikoli, kar si meni nevrednimu gresniku dobriga storil, in hvalil te bom ves zhas svojiga shivljenja.

Ljubi kristjan! prav je, de se nad to veliko milostjo Jesufovo zhudish, in de si mu hvaljeshen ves zhas svojiga shivljenja; de si pa v' tih dobrih mislih obilnisthi vterjen, premisli njegove velike britkosti, ktere je is ljubeshni do tebe preterpel. Kar si moresh shpotljiviga, krivizhniga, hudiga, bolezhiga, in grosovitniga ismisлити je veliko manj, ko to, kar je Jesus is ljubeshni do tvoje greshne dushe radovoljno preterpel.

Premisli nekoliko njegoviga britkiga terpljenja, de si njegove ljubeshni obilnisthi preprizhan, ker je resnizhno, de po velikosti njegoviga terpljenja je velikost njegove ljubeshni, is ktere je on radovoljno terpel.

Premisli, koliko de je bilo njegovo sveto teló s' bolezhinami napolnjeno, kader so ga Judje in vojszhaki svesali, sovali, vlahili, rastepi, kronali in krishali. Od nog do glave ni bilo sdravja v' njegovim telesu, ampak vse je bilo ranjeno, kervavo, in bolezhne. Premisli tudi, koliko de je bila dusha Jesufova shalostna. V' nar vezhih britkostih je ona bila, kader je on premislil, de je porok per Ozhetu sa grehe vfiga svetá. Jesus nar svetejsshi Gospod neisrezhenó

sovrashi grehe, je vender podobo grešnika na se vsel, in je porok sa grešnike, de jih od vezhne smerti s' svojo smertjo reshi. Péklo in teshalo je dušho Jesufovo to strašno breme vfiga svetá grehov, kterih je on porok per svojim Ozhetu, in neisrezhenosdihuje. Dušha njegova je she bolj shaloftna sato, ker prevé, de jih bo silno veliko nehvaljeshnih, in de jih bo veliko, tudi smed kristjanov pogubljenih. Té shaloftne misli so Jesufa toliko stiskale, de mu je bilo umreti, kakor je sam pravil: Moja dušha je shaloftna, de mi je umreti.

Te velike britkoſti Jesufove ſkerbno premisli, in pa tudi koliko de je bil on sanizhevan. Jesufu Sinu boshjimu niso bili ne mogozhni, ne kralji vredni klezhé strezhi; nameſti dolshne zhaſti je pa on neisrezhenosanizhevanje prejel: sanizhevali, ſovali in tepli ſo ga smed derhal ljudje, hlapzi, vojſhaki, in kteri koli ſo hotli. Sanizhevan je bil on neisrezhenona vertu, per Kajfatu, Herodu, in Pilatu: svesaniga ſo ga gnali po velikim meſtu Jeruſalemu, kader je bilo v' meſtu ſilno veliko ljudi ſavoljoblishnje velikonozhi: naloshili ſo mu teshki krish, de naj ga neſe na goro, to pa, de mu

vezhi šhpot storè; in spremili so ga s' velikim vpitjem: v' obilnišhi šhpot so ga med dvema rasbojnikama krishali, de ga vřim ljudem hudodelnikov vojvoda řkashejo.

Kristjan! glej in premišli Jesufa Kristusa kralja vezhne zhařti, in Gosřoda vřih řtvári svesaniga, sanizhevaniga, opljuvaniga, rastepeniga, kronaniga s' ternjem, křshaniga in preklinjevaniga, in mu rezi: Ljubi Jesuf! od kod in sakaj je tvoje nesařopadljivo terřljenje? O usmiljeni Gosřod! vera me uzhi in preprizha, de ři ti vse to terřel is ljubesni do moje greřhne duřhe. Tvoja nesařopadljiva ljubesen do naš greřhnikov ti je vse to napravila, in je tebe vřigamogozhniga Gosřoda neusmiljenim sovrashnikam podvergla, de bi mi, veliki greřhniki ne prejeli, kar ři sařlushimo.

Ljubi Jesuf! zhe ravno moram v' řposnanje tvojiga neřkonzhniga usmiljenja řezhi, de je ljubesen do naš greřhnikov te permorala terřpeti in umreti, moram pa tudi odkrito řposnati, de našhi grehi so tebi vse to hudo napravili, in de řmo mi tvoje britke řmeriti krivi. O nar boljšhi Gosřod! řilno me pezhne, de řim te řhalil, in ozhiřti mojo duřho v' řvoji řveti kervi, ktero ři radořvolj-

no prelil v' odpushtenje grehov vfiga svetá. Terdno upam v' tvojo milost, sato ti is ser-za rezhem:

S d i h o v a n j e.

O nar slajshi Gospod Jesus! o nedolshno Jagnje boshje! kaj si v' meni vredniga nashel, de si hotel sa me tolikanj terpeti? Vem, de dobriga nisi nizeh nashel, hudiga pa veliko. O prezhudo! Bog sa zhloveka, Stvarnik sa stvar, Gospod sa sushnika, Pravizhnik sa greshnika je hotel shpotljivo umreti. Kaj ti bom, o ljubesnivi Jesus! sa to povernil? Kar sim, ali imam, ni moje, ampak tvoje; in, ako bi vse to moje bilo, in te bi dal, kaj bi bilo to memo tvoje neskonzhne milosti? Dam se ti vender v' dar, in s' pomozhjo tvoje gnade terdno obljubim tebi v' zhaft shiveti, in tebe hvaliti do smerti. Tvoje prezhudno ljubesen, in tvoje britko terpljenje hozhem pogosto premishljevati, de te zhedalje bolj in bolj ljubim, in svoje grehe sevrashim, savoljo katerih si umerel na krishi. Usmiljeni Jesus! dodeli mi gnado, s' ktero bom vse to spolnoval, de sim tvoje milosti sdej, in je bom vekomaj deleshen. Amen.

II. Premišljevanje.

Shalost Jesufova na vertu.

Preden, o kristjan! premišlihi velike britkosti ljubesniviga serza Jesufoviga na vertu Getsemani, imej svoje verne ozhi vanj obernjene, ko je v' fređi svojih apostelnov sadnji krat jedel velikonozhno jagnje, in postavil presveti sakrament svojiga telefa in kervi, kar je namrezh velikonozhno jagnje pomenilo. Jesus je vedil, de ga je bil Judesh Judam prodal, de so Judje namenjeni ga vjeti, in de mu bodo eni smed kristjanov nehvaljeshni, je vender hotel svoji zerkvi savoljo isvoljenih ta presveti sakrament postaviti, de obhajajo spomin njegove ljubesti in smerti, in prejemajo pomozh soper vse svoje dušhne sovrashnike. Kristjan! poj pesem dobrotljivimu Jesusu v' sahvalo, kakor so jo aposteljni po sadnji vezherji mu v' sahvalo peli ravno savoljo te nesapopadljive

dobrote, ktero je on svoji zerkvi savoljo isvoljenih do konzha svetá sapustil.

Sdaj pa spremi s' svojim serzam Jesufa, kateri po sadnji vezherii gre is Jerusalema zhes potok Zedron, ki tezhe med Jerusalemam in Oljsko gorizo. Pod Oljsko gorizo je slovezha priftava, ktera se Getsemani imenuje, in po nji ima ime vert, v' kteriga je shel Jesuf molit. Enajst apostelnov je sa Jesufam shlo, ktere je on vso pot uzhil: Judesha Ishkarjota ni bilo per njih, ampak ta hudobnesh je gledal sa Jesufam, de bi Judam povedal kam je shel, in pridejo ga vjeti, kakor je bil jim obljubil. Jesuf, kader je bil v' vert prishel, je ofem svojih apostelnov tam popustil, Petra pa, Jacoba in Janesa je bolj notri v' vert peljal, in se je tudi od njih nekoliko lozhil, de bi sam molil in premishljeval; kjer je ponishno pokleknil, in je tudi s' svojim obrasam padel na semljo is sposh-tovanja do svojiga Ozheta.

Kristjan! Jesuf je v' toj sgled ponishno pokleknil, in tudi s' svojim obrasam na semljo padel, ko je molilin premishljeval, de ga po mozhi posnemash, in refnizhno molish. Na vertu Getsemani je Jesuf perzhel nashe odreshenje, ker na vertu veselja so nam na-

fhi prvi starfhi pogubljenje saflushili. Vert veselja so shtiri vodé napajale, in rodovitniga storile, vert Getsemani je bil napojen s' ker-vavim potam Jesufovim, de bi dushe vfiga dobriga rodovitne bile.

Ko je bil Jesus klezhé premislil britko terpljenje, ktero bo on prestal v' odpushtenje grehov vfiga svetá, so ga nesrezhene teshave stiskale. Dusha njegova je savoljo sdrushbe s' boshjo natoro vse britkosti grosniga terpljenja prevedila, in je bila s' narvezhi shalostjo napolnjena, kakor je on sam rekel: Moja dusha je shalostna, de mi je umreti.

Porezhefh: Sakaj je Jesufa prevedeno terpljenje tolikanj péklo? Ljubesnivo ferze Jesufovo je dvoje péklo in shalilo, de je skoraj umerel. Pervizh to, de je on porok per svojim Ozhetu sa vse grehe svetá. Drugizh to, de mu bodo ljudje nehvaljeshni.

Jesus, Jagnje boshje je grehe vfiga svetá na se vsel, de bi on sa nje rasshaljeni pravizi boshji sadoftil. On neisrezhenov sovra-shi greh, ker je sveti Gospod, in grehi vfiga svetá so bili tako rekozh na njem, namrezh molikovanje, ubijanje, nezhistoft, shertje in vfa truma drugih pregreh, kterih je svet

poln; in to ostudno breme je neisrezhenó stífkalo ljubesnivo serze Jesúsovo.

Ljubi moj! sakaj tako malo zhišlašh ostudnost greha? Is majhniga sposnanja njegove hudobe in gerdobe je to. Prosi Jesusa te rasšvetliti in preprizhati, de greh je neisrezhenó ostuden in sovrashen Bogu. Prosi ga, de tebe svoje velike shaloſti deleshniga ſtori, ker drugazh miloſti ne doſeſheſh. Glej! Jesusa shaloſtniga in ſkoraj umirajozhiga ſavoljo tvojih grehov: shaluj tudi ti nad njimi is vſe duſhe, de ti bodo odpuſheni.

Premišli tudi drugi isvir velike shaloſti Jesúsove, de bo on namrezh veliko terpel ſa nehvaljeshne, kterih bo tudi smed kríſtjanov veliko. Prevedil je Jeſuf, de ga bodo njegovi sovrashniki ko rasbojnika in ubijavza lovit priſhli; de ga bodo svesaniga gnali v Jerusaleſem, po Jerusalemu od eniga ſodnika do drugiga, ravno takrat ko je meſto polno ljudi, domazhih in ptujih ſavoljo bliſhnje velikonoſhi; de ga bodo neuſmiljeno gajshlali, in bodezhe kronali; de bo teshki krish ozhitno noſil na ſtraſhni hrib mertvaſhkih glav; de bo ondi krishan, in vprizho veliko ljudſtva med dvema rasbojnikama viſil na krishi. Té, in druge velike britkoſti Jeſuf

premisli, kterim se podvrezhi hozhe v' odre-
shenje svetá, pa shalostna misel prefuni nje-
govo ljubesnivo serze: Kakoshin dobizhik bo
is tolikanj britkost? Oh! eni smed mojih
vernikov mi bodo gerdo nehvaljeshni. Ka-
der to ljubesnivi Jesus premisli, medli, in
je merlizhu podoben.

Ljubesen je usmiljeno serze Jesufovo s' fil-
nim vojskovanjem, in s' veliko shalostjo napol-
nila. Sheli on terpeti in tudi umreti is ljubetni
do vsih ljudi; boji se pa on terpeti in umre-
ti, ker prevé, de bo njegovo terpljenje enim
v' hujishi obsojenje. Terpeti in umreti je v'
njegovi oblasti, in ljubesen ga sili terpeti,
de bi bil svet odreshen, ljubesen pa mu bra-
ni terpeti, ker prevé, de bodo eni hujishi
obsojenje prejeli savoljo svoje nehvaljeshnosti.

Jesus v' svojim shalostnim serzu premis-
li in pravi: Glejte! Judesh, mojih apostelj-
nov eden, me je satridefet srebernikov Ju-
dam prodal, in me bo sdal jim v' roke. Oh!
de bi bil vsaj eden smed mojih sovrashnikov
to storil. Glejte! Judje, kterim sim neisre-
zhenno veliko dobriga storil, me savidijo, in
vpili bodo v' Pilata, de naj me obsodi v' smert.
Veliko kristjanov bo tudi, ki bodo shiveli,
ko bi mene ne posnali, mojim svetim naukam

nasproti, in bodo pogubljeni. Kakofhin do-
bizhik bom tedaj imel is svoje svete kervi,
ktero bom do sadnje kaplize preli? Oh! de
bi vsaj vezh grehov na svetu ne bilo, in de
bi vsi mojemu Ozhetu flushili. Ne bo pa ta-
kó, ampak gresnikov bo veliko, in veliko
njih pogubljenih. Té shalostne misli tako
filno stiskajo serze Jesufovo, de mu smertne
britkoſti napravijo.

Kristjan! premisli veliko shaloſt uſmilje-
niga ſerza Jeſufoviga ſavoljo tvojih in vſi-
ga ſvetá grehov, in mu ſhaloſti ne perdeni
s' ſvojo nehvaljeſhnoſtjo in nepokorſhino,
ampak po njegovim ſgledu ſhaluj nad ſvoji-
mi grehi. Jeſuf je bil tolikanj ſhaloſten
nad tvojimi grehi, de je kervavi pot potil;
ti pa vsaj njegovimu kervavimu potu reſni-
zhe ſoſsé perdruſhi. Greſhnik! kaj ti je
ſtoriti? Hozheſh oſtati terdovraten, de ne
boſh ſvojih grehov opuſtil is ljubesni do Je-
ſuſa, ki veſh, de je on ſmertne britkoſti zhu-
til ſavoljo njih? Tiga ne, ampak mu is ſha-
loſtniga ſerza rezi:

Sdihovanje.

O ljubesnivi, in ſavoljo mene ſhaloſtni
Jeſuf! bil ſi ti na vertu Getſemani preſtra-

ſhen in ſhaloſten ſavoljo mojih grehov, jeſt ſim pa veſelja ſvetá in meſa iſkal; in pa ſhe v' grehih bres ſkerbi ſhivel. Moji grehi ſo tebi narvezhi britkoſt napravili, in kervavi pót iſgnali is tvojiga ſvetiga teleſa; ali bom jeſt, ki ſim velik dolſhnik pravize boſhje mlazhen in miren? O ljubesnivi Goſpod! ne vezhi takó, ampak hozhem britko ſhalovati nad vſimi ſvojimi grehi, in jih popolna opuſtiti. Sato ſe pred ſedesh tvoje miloſti verſhem, in kakor ſi je ozhitna greſhniza s' mſlimi ſolsami odpuſhenje ſprofila, tako jeſt upam enako miloſt doſezhi, ker ſi uſmiljen, in rad odpuſhaſh ſavoljo pokore. O dobrotljivi Goſpod! ſaneſem ſe v' tvojo neſkonzhno miloſt, de ſi mojo gorezho proſhnjo uſliſhal. Amen.

III. Premiſhljevanje

Jeſuf na vertu Getſemani moli.

Nafh Svelizhar Jeſuf Kriſtuſ je ſhel v' vert Getſemani naſhe odreſhenje perzhet, kjer je nesrezhenó ſhaloſt preterpel, in tudi

vjet in svesan bil. De bi on nam vsim pokasal, kakó moramo svoje dela sazheti, je nashe odrefhenje s' molitvijo sazhel: in, de bi nam pokasal pokojno moliti, je shel is mesta v' samotni vert; in se je tudi tam od svojih aposteljnov lozhil, de nas uzhi se vsih smot varovati. Molil je s' povsdignjenim serzam svojiga nebeshkiga Ozheta: pokleknil je pred njim, in se tudi s' obrasam vergel na tla, de s' to unanjo ponishnostjo skashe svojo natranjo ponishnost; de ga mi posnemamo, kader se namenimo moliti, in molimo.

Ljubi Kristjan! moli is serza rad, ker isvir vfiga dobriga je prav opravljena molitev; sakaj ona predere oblake, pride pred sedesh Narvishiga, in ga sprosi. Moli ponishno, in de ga ponishno molish, bodi preprizhan svojiga dushniga in telefniga oboshtva. Desi pa morash biti ponishen, in ponishno moliti, moli upljivo, ker molish in profish Boga svojiga usmiljeniga Ozheta. De is serza in prav molish, glej, in posnemaj v' molitvi svojiga uzhenika Jesusa. Moli on Ozheta sa te, de bi tebi njegovo terpljenje v' svelizhanje bilo, ali ne bosh ti molil, de bi njegova sveta kri nad teboj sgubljena ne bila? Jesuf, sveti Gospod, in sveto-

sti dajaviz moli; ali ne bosh ti molil, ki si slab, in gresnik, in toraj pomozhi in milosti potreben?

Premisli, de je Jesus shel is shumezhiga mesta v' samotni vert, in de se je tudi ondi nekoliko od svojih aposteljnov lozhil, de v' samoti moli. Smote se ni on bal, storil je pa to v' tvoj sgled, de po mozhi ishesh samote, in nesmoten molish. Kakoshne samote iskati morash? Lozhi se od ljudi, ki tvoji slabosti pomorejo v' smoto; ker pa tiga storiti vselej ne moresh, ishi vsaj samote duha, kakor ti bo sdej rezhen. Pred molitvijo obudi vero boshje prizhnosti, issheni is serza nepotrebne skerbi, ktere se s' molitvijo ne sedinejo: sakaj, zhe svet tebi po glavi shumi, in nizhemurnost svetá v' serzu nofish, ne bosh prav molil.

Skerbi tedaj s' sbranim in gorezhim duham Boga moliti. Zhe pokleknes, roke sklenesh, in jih koishko dershish po navadi molivzov, in besede srekujes, ni to she molitev, ampak je molitev, zhe tvoja dusha moli. Dusha tvoja mora moliti, in zhe ona ne moli, tvoj jesik ne pridama govori. Resnizhno in prav molish, zhe tvoja dusha ima svoje misli per Bogu, se pred njim ponishuje, hre-

peni po gnadi in pravizhnosti, de bi bila po vsi volji boshji. Premisli tedaj, zhe prav molish, in persadeni si prav moliti, de si uslisshan. Zhe si v' molitvi prostovoljno smoten, de med molitvijo mislish na kupzhijo, ali posvetne opravke, ne molish prav: zhe pa nesmoteno molish, ali si vsaj persadenesh nesmoteno moliti, in molish, de bi prejel od Boga, kar ti je treba v' svelizhanje, tvoja molitev je ushezhna Bogu.

Glej, premisli in posnemaj ponishnost Jesuovo v' molitvi. Pokleknil je on, in s' obrasam na tleh ponishno molil; kakorshin je pa on viditi bil, taki je bil v' serzu, ponishal se je namrezh ko zhlovek pred svojim nebeskim Ozhetam, de nas uzhi ponishno moliti. Zhe se v' molitvi vidno ponishujesh, tvoje serze pa ni ponishno, tvoja ponishnost je lashniva, in tvoja molitev nevredna. Ponishnost tvoja bodi v' serzu, is nje se s' telesam ponishuj, kakor je ponishnim molivzam novadno. Zhe je tvoje vidno sadershanje v' molitvi prostovoljno slabo, je gotovo, de tvoja dusha ne moli.

Ljubi moj! premisli, kakorshin si v' molitvi. Prah in pepel, in pa greschnik, in vsi-ga dobriga nevreden si; sakaj bi se takó ve-

dil v' molitvi, kakor de bi ne bil dolshan ali potreben Boga moliti, kteriga zhisti duhovi trepetaje molijo? Ponishen bodi vselej, fosebno pa ko molish, in posnemaj ponishniga zolnarja, kteri je na svoje perfi terkal, svojo nevrednost sposnal, profil Boga mu usmiljen biti, in se ni predersnil gledati v' nebó. Njegova ponishna molitev je bila uslishtana, in ravno takó bo tvoja, zhe ga v' ponishnosti in shalofti posnemash.

Zhe, ko molish v' zerkvi ali doma, hohesh viditi vse; ali med molitvijo govorish nepotrebniga; ali srekuješ svete besede, ne vesh pa kaj pravish; ali ne shelish dosezhi, kar s' besedo profish, nisi moliviz v' duhu, in v' resnizi; tvoja molitev ne more Bogu dopasti in usheshtna biti. Ali bi bil ti tak s' mogozhnim zhlovekam, kteriga pomozhi bi bil potreben, ako bi pred njega shel ga profit? Gotovo de ne. Sakaj pa Boga manj zhislash, ko zhloveka? Ali je to, kar ti zhlovek dati samore, boljshi ali potrebnishi, ko so nebeshki darovi, kterih potrebuješ v' svelizhanje, ktere ti Bog lohka daje, in ti jih bo dal, zhe ga prav profish? Moli tedaj prav, ne pa kakor de bi Boga skushal.

Zhe se tebi sdi, de prav, in is dobriga namena molish in profish Boga, in uslishan nifi, ne obupaj, in ponavljaj svojo proshnjo. Zhe Boga telesnih darov profish, in jih prejmesh, ne bodi nepokojn in nadleshen: zhe ga pa profish darov tvoji dushi potrebnih, in jih bersh ne prejmesh, ponavljaj svojo proshnjo, in ne jenjaj, ker bo tvoja nadleshnost vshezhna Bogu, in uslishal te bo, in ti dal, kar on prevé, de bo tvoji dushi bolj flushilo v' svelizhanje. Vedi tedaj, de stanovitna molitev prav in is dobriga namena opravljena, bo gotovo uslishana.

Rad moli, desi kako teshavo, ali skerb imash v' serzu. Glej Kristusa Jesusa, kateri je svoje serze polno velike shalosti imel, in je vender trikrat ponavljal svojo molitev k' Ozhetu. Odlozhi vsaki dan, zhe ti je mogozhe, nekaj zhafa v' premishljevanje in molitev; moli pa is serza in prav. Ne isgovori se, de ti ni zhafa moliti savoljo dosti posvetnih opravkov; sakaj, zhe so tvoji opravki potrebni, je tudi molitev potrebna: potrebna je molitev, de samoresh vse svoje dela Bogu v' zhast opravljati, in ti bodo v' dushni dobizhik.

Veselje imaj do molitve. Vezh zhafa sapravljash v' prasnim govorjenji, mordé tu-

di v' flabi sdrushbi, moliti pa se bersh nave-
lizhafh. Vreden si tedaj svarezhih besedi,
s' kterimi je Jesuf svoje dremotne apostelj-
ne svaril, rekozh: Ali niste mogli ene
ure s' menojo zhuti. Zhe te ne veselil
moliti, je gotovo snamnje, de Boga ne lju-
bisih, sa svoje svelizhanje ne skerbisih, in de
si slab kristjan. Kaj bo is tiga? Slaboosti
tvoje popazhene nature te bodo premagovale,
bosh zhedalje flabejsihi in hudobnisihi, in si
v' nevarnosti priti v' vezhno pogubljenje.

Lohka verjamesh to, ker te nauk boshji
preprizha, de, zhe pomozhi ne ishesih per
Bogu s' molitvijo, si hudoben, in bosh nes-
rezhen. Moli tedaj rad, ker si dolshan Bo-
ga moliti, in ker si njegovih darov potreben.
Moli ponishno, ker si greslnik, in milosti
nevreden. Moli upljivo, ker molisih in pro-
sisih Boga svojiga ufmiljeniga Ozheta. Moli
stanovitno, ker si smiraj dolshan hvaliti Bo-
ga, in si smiraj njegove pomozhi potreben.
Sdaj obrni se k' svojimu ljubimu Odresheni-
ku, kteri moli, te moliti uzhi, in sa te mo-
li, in mu rezi:

Slihovanje.

O ljubesnivi Gospod! ti s' svojo ponish-
no molitvijo resnizhno hvalisih svojiga nebesh-

kiga Ozheta, jest pa slabo molim, in toraj ne njega, ne tebe ne zhaftim. Ti s' svojo molitvijo sa me govoriš per svojim Ozhetu, jest pa ga sanikerno prosim sa svojo vbogo dušo. Ti ponishno profiš, deš nize ne potrebuješ, jest pa mlazhno molim, deš sim vsiga potreben. Usmiljeni Jesus! stori, de sposnam svojo veliko neshmoshnost, nevarnost svoje duše, in tesho svojih grehov, de ponishno, gorezhe in stanovitno molim. Vso mojo lenobo, terdobo in nehvaljeshnost isshe- ni is mene s' svojo gnado, ktere te is serza prosim. Dodeli mi duha molitve, de Boga prav hvalim in sahvalim, sebi pa vse potrebne gnade sprosimo, de se spokorim, sveto shivim, in vezhno svelizhanje doseshem. Amen.

IV. Premishljevanje.

Jesus prosi svojiga Ozheta.

Kar je Jesus s' shalostnim glasam svojimu Ozhetu profijozh rekel, je rasumeti teshko, deš so besede umeune, in bi lohka neuzhene pohujshalo. Rekel je: Ozhe moj!

ako je mogozhe, naj gre ta kelih od mene. Kelih pomeni terpljenje po navadnim jesiku svetiga pisma: in toraj besede Jesufove po zherki pomenijo, de bi mu Ozhe odvern timerpljenje. Ali je mogozhe, de bi Kristuf ref hotel prevedenimu terpljenju oditi, kteriga je sheljen bil? Ali se je on mordé skasal, in hozhe vse zhloveshtvo v' fushnosti hudizhevi pustiti? Ljub i kristjan! tega ne verjemi, sakaj ljubesen Jesufova do ljudi je stanovitna, mozhna in serzhna, in ksanja biti ne more v' njem. Prof il ni on Ozheta tedaj, de bi mu terpljenje odvern timer, ampak je s' timi besedami skasal, de britko terpljenje, ki ga zhaka, je filno grenko njegovi zhloveshki natori, in se ga savoljo tega boji.

Profhnja je bila to zhloveshke natore, ktero je savoljo sdrushbe s' boshjo natoro prevedila grosovitno terpljenje; sato je trepetala, in shelela, de bi ji ta grenjak kelih preshel. Kristjan! ne meni pa, de bi bile dve natori njegove ena drugi nasproti; temuzh veruj, de zhloveshka natora je smiraj bila boshji pokorna; sato je Jesus bersh perstavil, in rekel Ozhetu: Ne vender kakor jest hozhem, ampak kakor ti.

Rezhi je hotel: Moja zhloveshka natora se fizer grosovitniga terpljenja boji, vender pa, Ozhe nebeshki! naj se tvoja volja sgodi.

Kristjan! pokorshine Jesufove nikoli ne posabi, in se vedno ravnaj po nji; sakaj to je dolshnost, in pa tudi ravna pot v' svelizhanje. Zhe voljo boshjo spolnujesh, kader ti je vshezhno, ali lahko, je majhna rezh: voljo boshjo spolnovati morash, kader je teshko, in tvoji popazheni natori, ali hudimu posheljenju bolezh; in to ima veliko saflushenje per Bogu: dolshan si pa to storiti, in zhe storish, blagor ti bo.

Premisli dalje te besede Jesufove: Ne kakor jest hozhem, ampak kador ti. Preden je profil Ozheta mu kelih terpljenja odverniti, mu je rekel, Ozhe! to je: Zhe mi odvernesh terpljenje, ali zhe mi ukashesh terpeti, si moj ljubesnivi Ozhe; in naj se tvoja, ne moja volja sgodi. Jesus je hotel rezhi: Ozhe moj! zhe je tvoja volja, de bom Judam, svojim hudim sovrashnikam po nesvestim Judeshu sdan; de bom neusmiljenim neverzam, in krivizhnim oblastnikom podvershen, naj se sgodi tvoja volja. Zhe hozhesh, de me vfi sapusté, de bom ostudno opljuvan, neusmiljeno rasmesarjen, in s' bo-

dezhim ternjem kronan, naj se sгоди tvoja sveta volja. Zhe hozhesfh, de bom perbit na krish, med rasbojniko postavljén, s' sholzhem napojén, in s' sulizo do serza preboden, naj se sгоди tvoja sveta volja. Ljubi Ozhe! pokoren ti bom vselej v' vsm, in moja volja je tvoji volji popolna podvershena. Moja zhloveshka natora se terpljenja boji, terpim in umerjem pa rad, de sim ti pokoren, in de zhloveshki rod po moji smerti doseshe vezhno svelizhanje.

Kristjan! svešto posnemaj v' pokorshini svojiga uzhenika Jesusa Kristusa, in, zhe ga svešto posnemash, skasujesh, de si pravi ud njegov, in pravi otrok nebeshkiga Ozheta. Vesh, kaj te je Jesus moliti uzhil, in rezhi Bogu: Sgodi se tvoja volja, kakor v' nebeshih, tako na semlji. Veshaf svojiga shivljenja to molish, in nikoli ne pravish: Sgodi se moja volja. Desi pa Gospodovo molitev veliko krat ponavljash, in toraj tudi to proshnjo: Sgodi se tvoja volja, s' djanjem mordé skasujesh, de hozhesfh svojo voljo spolnovati, shiveti namrezh po svojih hudih sheljah. Zhe je to res, eno pravish, drugo delash; prav govorish, in hudo delash; govorish, kakor te je Jesus uzhil, in delash, kakor te popazhena natora uzhi.

Zhe shivish, kakor te popazhena natora uzhi, svoje volje boshji volji ne podvershesf; sakaj, ako bi bila tvoja volja volji boshji podvershena, bi ne bile tvoje dela volji boshji nasproti. Pravish Bogu: S godi se tvoja volja; in s' tim kashef, de hozhef voljo boshjo spolnovati, lashnive so pa té tvoje besede, zhe si rad pokoren nezhistosti, nevoshljivosti, shertju, ali drugim greham, ker vse to je soper voljo boshjo.

Premisli tudi, zhe spolnujesh voljo boshjo v' nadlogah. Zhe sovrashish krishe, ali zhe zhertish ljudi tebi nadleshe, ali se togotish savoljo prasnih besedi soper tebe rezhenih, je snamnje, de hozhef vse rezhi in ljudi imeti po svoji volji. Veliko krat delash soper voljo boshjo, ti pa hozhef, de so vse stvari in ljudje po tvoji volji? Vse te shali in rasshali, kar ni po tvoji volji, in ti ne zhislash rasshaljenja boshjiga, kader kaj soper voljo boshjo storish.

Premisli dalje, de je Jesus, desi vezhna modrost, ki se smotiti ne more, svojo voljo Ozhetovi volji podvergel: veliko bolj morash ti svojo voljo boshji volji podurezhi, ki prav ne vesh, kaj ti pomaga ali shkoduje v' svelizhanje. Ni vselej hudo, kar pezhe, in ni

vselej dobro, kar veseli: ti sodiš po pozhutkih, pozhutki po so slabi sodniki: sato morash vediti boshjo voljo, in po nji delati. Pameten bolnik se grenkih sdravil ne brani, ktere jemati mu moder sdravnik ukashe: sakaj bi se pa ti krishev in nadlog branil, ktere ti nebeshki Ozhe v' sdravilo poshilja? Bolnik filno sheli sdravja, sato rad jemlje tudi grenke sdravila, in ne sbere si telefu ushezhnih, ampak pomagljivih shelí. Ravno tako bodi pameten ti, de se podvershesh vsigavednimu, modrimu in ljubesnivimu sdravniku tvoje dushe, namrezh Bogu. Imaj tedaj vse svoje saupanje v' Boga, skasuj mu vso pokorshino, in takó le se po sgledu pokorniga Jesusa ravnash.

Kristjan! preprizhan bodi, de ne bosh prave svetosti dosegel, zhe se svoji volji ne odpovesh. Volja boshja je vselej sveta, in hozhe tvoje posvezhenje in svelizhanje; tvoja volja pa je huda, zhe ni boshji podvershena, ker shkodljiviga shelí pod podobo dobriga. Vef evangeli Jesusov je poln nauk, kteri satajevanje ukasujejo: sgled Jesusov ravno to sapoveduje: vfi zerkveni uzheniki ponavljajo ta potrebni nauk, in preprizhajo, de druge poti ni v' nebesa. Vstavljaj

se tedaj svoji hudi volji, in sveto voljo boshjo spolnuj, de bosh svelizhan.

Dolsnost tvoja, in vsih ljudi je to, in nobeniga isgovora ni, ker volja tvoja, in vsih ljudi v' hudo fili, zhe ni s' mogožno gnado osdravljena. Sato bodi ponishnimu in pokornimu otroku enak, de se ljubesnivi volji boshji vselej rad podvershesh. Tvoji pozhutki so spazheni, tvoj um je temen, in si ves poln slabost; sato se morash volji boshji podvrezhi. Tedaj v' dobrim in hudim, v' frezhi in nefrezhi, v' sdravji in bolesni is vsiga serza rezi Bogu: S godi se tvoja volja. Po nji smiraj shivi, de bosh frezhen vekomaj. Sdaj pa ponishno rezi:

Sdihtovanje.

O Bog, neskonzhno milostiv in moder! v' kteriga voljo se je pred svojim terpljenjem tvoj ljubesnivi Sin Jesus Kristus serzhno podvergel; jest tudi po njegovim sgledu poduzhen pred sedeshem tvojiga velizhastva enako storiti obljubim, ker meni v' ta potrebni fklep pomagash s' gnado svojo. Odpovem se is serza svoji spazheni volji, in terdno obljubim tvojo sveto voljo spolnovati po naukih, ktere mi je Jesus osnanil. Obljubim tudi s'

pomozhjo tvoje gnade vse krishe in nadloge is tvoje pravizhne milosti voljno sprejemati, in vselej pokorno rezhi: Naj se s godi tvoja sveta volja. Delal bom tudi, kar koli ti dopade, in varoval se, kar koli te shali, de tvojo sveto voljo vselej storim. Usmiljeni Gospod! stori, de bom do smerti po tvoji sveti volji, de pridem v' nebefa, kjer ne bom nikdar hotel soper tvojo voljo. Amen.

V. Premišljevanje.

Jesuf kervavi pot poti.

Nemogozhe je zhloveku umeti zhudniga, britkiga in filniga terpljenja, ktero je ljubesnivi Jesuf na vertu Getsemani prestal. Kakor mozni vetrovi, in rasdrasheni valovi sem in tje mezhejo ladjo, takó mnogi viharji gonijo njegovo ljubesnivo serze, in mu smertne britkoſti napravijo.

Kristjan! persadeni si vsaj nekoliko umeſti groſovitne teshave usmiljeniga serza Jesuſoviga, sakaj to je tebi v' potrební nauk. Sklep Ozheta nebeſhkiga je bil, in Jesuf,

ko Bog, ravno to hožhe, de terpi; njegova zhloveshka natora pa, defi je boshji natori podvershena, se namenjeniga terpljenja filno boji. Sapifano je pa to vřim ljudem v' pri- zhevanje, de nař je Jeshuf s' neisrezhenim ter- pljenjem odreshil; in de se krivoverzam uřta samashé, kteri bodo rekli, de Jeshuf ni ter- pljenja zhutil. Jeshuf je v' řvojim řerzu neis- rezheno terpel, ker je porok bil per řvojim Ozhetu sa vse grehe, sa nar grořovitniřhi in ostudniřhi grehe vřiga řvetá. řovrashi on grehe, in jih toliko řovrashi, de tiga ni- hzhe smed zhlovekov rasumeti ne more: řo- vrashi jih neisrezheno, ker je řveti řospod; in, defi jih neisrezheno řovrashi, je vender is velike ljubeshni do vřiga zhloveshtva to ostu- dno breme na se vsel, kar ga neisrezheno pe- zhe. Drugo tudi filno řtishka njegovo ljubesh- nivo řerze, de defi bo terpel in umerel, de bi bil greh konzhan, bo vender neisrezheno veliko grehov na řvetu, in tudi med řristja- ni. Terpel in umerel bom, pravi, de bi řve- tořt řospodovala, in vři ljudje dořegli řveli- zhanje, bo vender řhe veliko grehov na řve- tu, in bo veliko ljudi pogubljenih. řé, in druge preshalořtne miřli řo takó filno perti- řkale ljubeshniviga Jeshufa, de je řkoraj ume-

rel, kar njegov kervavi pot obilno prepri-
zha; umerel bi bil on na vertu, ako bi ne bil
hotel se k' hujishimu terpljenju perhraniti.

Kristjan! premisli, de shalost Jesufova
na vertu Getsemani ni bila le savoljo britki-
ga terpljenja, ktero ga zhaka, ampak veliko
bolj savoljo tvoje, in drugih kristjanov ne-
hvaleshnosti. Ljubi moj! zhe nisi usmiljeni-
mu Jesusu hvaljeshen, in mu ne flushish,
sadnjo uro ti bo neisrezheno britko, in she
huje ti bo potlje. Zhloveshka natora Jesu-
fova trepezhe savoljo blishnje smerti, desi
je vfa sveta; sakaj se pa ti ne bojish, ki si
velik dolshnik per Bogu? Jesus trepezhe,
ker prevé, de jih bo veliko pogubljenih; in
ti svoje nevarnosti ne zhishlash, desi ti vest
ozhita, de prav ne shivish? Kakoshna bo te-
daj s' teboj sadnjo uro? Klizal bosh Jesusa
v' pomozh, in kusheval njegovo podobo; de
bode pa terdno upanje podpiralo tvojo du-
sho, persadeni si sdaj po kershanfko shiveti.
Zhe nosish Jesusa v' serzu, zhe ga ljubish,
in mu flushish, sanashaj se v' njegovo svesto-
bo, ker nikdar sapushen ne bosh.

Premisli sdej veliko ljubesen Jesufovo,
ktera vse sadershke premaga. Zhloveshka
natora njegova je trepetala, ljubesen nego-

va pa do tebe, in do vsih ljudi je strah in bo-
jezhnost premagala. Vé on, de ga zhakajo
vesi, gajshle, saframovanje, britkost, krish
in smert; to pa, in vse drugo britko terplje-
nje njegova ljubesen premaga; ljubesen do
gresnikov, kateri niso ljubeshni, ampak so
mashevanja in pogubljenja vredni, premaga.
O neisrezhena mozh ljubeshni Jesufove! Spos-
nati mora vsak, de ljubeshni Jesufova je res
mozhna, serzhna, nepremagljiva, in mo-
zhnejshi ko smert, ker je tudi smert pre-
magala.

Kristjan! premisli, zhe res ljubish Jesu-
sa zhes vse drugo: sadohti pa ti ni s' besedo
praviti, ampak morash s' deli skasovati, de
ga zhes vse ljubish. De je ljubeshni Jesufo-
va do tebe velika, te on preprizha, ker je is
njo premagal smertni strah, in je tudi sa te
umerel na krishi. Zhloveshka natora njego-
va je savoljo blishnjiga terpljenja toliko tre-
petala, de je kervavi pot potila, ni pa on sa-
voljo tiga odstopil, temuzh je serzhno shel
k' terpljenju. Ali je pa tvoja ljubeshni do
Jesusa vsaj nekoliko njegovi podobna? Kaj
delash, kaj se varujesh, kaj preterpish is
lubesni do njega? Zhe te posheljenje do
gresniga veselja skusha; zhe te skushnjav-

zi nadlegajo, ali hudobneshi sanizhujejo, ostanesh stanoviten v' njegovi flushbi? Premisli to, in drugo, de posnash, zhe ljubish, ali ne, Jesufa. Prosi ga gorezhe in stano-
vitno ti dati, ohraniti, in povishati ljubesen, de resnizhno svetost imash, in po smerti k' Jesufu pojdesh.

Desi je ljubesen Jesufova do tebe, in drugih gresnikov premagala strah grosovitniga terpljenja, so ga vender serzhne britkosti tako silno stiskale, de je kervavi pot potil; in kakor sveti Lukesh pravi: Njegov pot je bil kakor kervave kaplje tekozhe na semljo. Glej, in premisli Jesufa svojiga Gospoda in uzhenika s' obrasam na tleh shaloftniga in kervaviga. Ljubesen do tebe mu je is vsiga telefа kri isgnala. Nikoli ni bilo, in ne bo kaj takiga flishati ali viditi, ker enake shalosti nikdar ni bilo, in je ne bo, kakorshno je Jesuf imel. Nekte-
ri, ko je sashishal, de je k' smerti obofojen, je omedlil, ali se ves spremenil, kervi pa se ni nihzhe potil, ampak Jesuf le, ker shalost njegova je shalost vsih shaloftnih ljudi presegla. O presveta, in predraga reshnja kri Jesufova! ti glashnejshi vpijesh v' nebó, kakor prelita kri nedolshniga Abelna; ne sato,

de bi mashevanje boshje nad greslnike prishlo, ampak de bi jim usmiljenje sprofilo. Vezha na hvala bodi usmiljenimu Jesufu!

Kristjan! premisli velike britkosti Jesufova serza, ktere je on is ljubesni do tebe, in tebi v' nauk preterpel, de is serza shaljujeh nad svojimi grehi, in svoje nepokorno teló devash pod sapovedi. Poshushaj glaf svete kervi Jesufove, de kri tiga boshjiga Jagnjeta tebe omezhi, in de ne bo nad teboj sgubljena.

Premisli dalje, de je presveta kri Jesufova kapala na semljo, defi je vrednisthi kahor vse saloge svetá. Kapala je ona is vfiga telefá Jesufova na semljo; ne de bi ostala nerodovitna, ampak de bi semljo, namrezh ljudi, kteri na semlji prebivajo, po nji omezheni in opravizheni bili. Podloshi tedaj svoje mlazhno in greslino serze, de vsaj ena kapliza te presvete kervi nanj pade, ga omezhi, ogreje, ga napolni s' ljubesnijo, in opravizhenje sadobish. De to veliko milost dofeshesh, perdrushi Jesufovimu kervavimu potu resnizhne shalostne solsé savoljo vsih svojih grehov.

Ne perpušti tedaj, de bi Jesufova sveta kri kapala na semljo, de bi nezhedne nogé

Judov po nji hodile; ampak jo s' vſim ſpoſhtovanjem poberi, in pokashi Ozhetu nebeſhkimu, rekozh: Ozhe nebeſhki! glej ſveto reſhnjo kri ſvojiga Sina, in mojiga Svelizharja is ljubezni do mene in vſih prelita, de ſi meni in vſim ſavoljo nje uſmiljen: ſakaj, deſi ſo moji, in drugih ljudi grehi ſilno velik dolg per tebi, ſveta kri tvojiga edino-rojeniga Sina jih lohka ſbrishe, ker je tvoji miloſti neisrezheno uſhezhna. Dobrotljivi Jeſuf! ponishno te proſim, de ſvoj kervavi pot darujeſh ſvojimu Ozhetu ſa naſ greſhni-ke, de je nam, in vſim uſmiljen. — Sdaj ſe pa k' tebi upljivo obernem, in ponishno rezhem:

Sdihovanje.

Uſmiljeni Goſpod Jeſuf, Sin boſhji, in vſiga ſvetá Odreſhenik! vem, de ena ſama kapliza tvoje ſvete kervi je neisrezhene vrednoſti, in obilno ſadoſtna v' odpuſhenje grehov vſiga ſvetá: ker ſi pa ti, ne le ene kaplize, ampak veliko ſvoje ſvete kervi ſa naſ na vertu Getſemani dobrotljivo prelil, kaj ti bom ſa to povernil? Kaj biti ſamore te tvoje velike ljubezni vredno povrazhilo? Poſluſhaj me, uſmiljeni Jeſuf! ſovraſhiti hozhem vſe ſvoje grehe, ſavoljo kterih ſi to-

liko shalofen bil, in tudi kervavi pot potil. Daj mi duha pokore, de britko jokam nad svojimi grehi, in ti stanovitno flushim. Prosim te tudi, de po saflushenji svojiga kervaviga pota mi pridešh v' pomozh, in pomagash vse skušnjava premagati, kader bom v' smertnih teshavah, de frezhno umerjem, in v' nebefa pridem. Amen.

VI. Premišljevanje

Jesuf je po angelu poterjen.

Veliko shalof je ušmiljeni Jesuf v' svojim ljubesnivim serzu imel na vertu Getsemani savoljo britkiga terpljenja, ktero je on prevedil; veliko vezhi britkosti pa je on zhutil, ko je premislil hudobo sdajavza Judesha, neušmiljenje Judov, in nehvaljeshnost naš kristjanov: sato je on kervavi pot potil, in smertne teshave so ga obhajale. Takrat se mu je perkasal angel is nebes, kateri ga je poterdil.

Kristjan! de se ne motišh, in ne me nisih Jesusa Kristusa nam slabim zhlovekam

enakiga, vedi, de desi je on pravi zhlovek, ker ima dusho in teló zhloveshko, je pa tudi pravi Bog. Vediti tudi morash, de zhloveshka natora njegova je bila boshji natori podvershena, in de zhloveshka natora je terpelale to, kar je boshja hotla, de terpi. Velik strah tedaj, in velika shaloft serza Jesufovigá na vertu, in kar je on potlje terpel, je bilo po ukasu boshje nature, ktera je hotla, de zhloveshka natora zhuti vso tesho in britkost ji namenjeniga terpljenja. Profhnja Jesufova k' Ozhetu: Ozhe! ako hozhes, vse mi ta kelih od mene, je profhnja zhloveshke nature. Profil je Jesus Ozheta mu kelih terpljenja odverniti, de mu zhloveshka natora pokorshino skashe: lohka bi ga bil on sam po boshji natori odverniti, ako bi bil hotel, kakor je sam djál: Nihzhe mi ne more shivljenja vseeti, ampak jest ga sam od sebe dam. Jan. 10, 18.

Rezheno je tebi to, de ne menish Jesusa slabiga, kakor de bi bil angelove pomozhi, ali poterjenja potreben. Ozhe nebeshki mu je angela is nebes poslal mu serzhnost dati k' terpljenju, bil ga pa ni potreben; sakaj on je terpel, kar je sam terpeti hotel, in so mu

bile vse britkosti in bolezhine prostovoljne. Jesus ni bil angela pomozhi potreben, ker on je angelov Gospod; in sapisano je, de so mu angeli stregli v' puhavi. Hotel je on tedaj, de je angel is nebes k' njemu prishel vsm vernim v' nauk, de ga je Ozhe nebeski uflishal, in de prav opravljena molitev ima veliko mozh. Profil je Jesus svojiga Ozheta mu kelih terpljenja odverniti: po tej proshnji je angel prishel is nebes ga poterdit: po angelovim odhodu je perferzhnishi molil, in serzhno shel k' tepljenju.

Sposnaj tedaj, Kristjan! veliko mozh dobro opravljene molitve, in is serza moli, de si pomozhi sprofish is nebes, ktere si vselej potreben. Zhe si v' teshavah, ali skushnjavah, ne jenjaj moliti, in stori po sgledu Kristusa Jesusa, od kteriga sveti Lukesh pravi: Ko so ga smertne teshave obshle, je perferzhnishi molil. Zhe te bolj skushnjave in teshave stiskajo, serzhneje moli, in bosh gotovo pomozh dosegel.

Premisli pa, de angel, kteriga je Ozhe nebeski k' Jesusu poslal, mu ni pravil, de mu terpeti ni treba, ampak ga je poterdil, de je njegova zhloveshka natora serzhno terpela. Grenki kelih britkiga terpljenja ni

bil tedaj njegovi zhloveshki natori odvset, ampak je prejela obilnishi mozh ga preterpeti. Kader je bil Bog ozhaku Abrahamu ukasal mu dariti svojiga ljubiga sina Isaka, pokoren mu je bil: kader ga je pa na altarji imel, je angel prishel mu povedat, de naj ti ga ne stori, ker njegova pokorshina je Bogu sadoftna. Ne tako Kristusu, temuzh je angel prishel poterdit njegovo zhloveshko natoro k' terpljenju v' imenu Ozheta. Abraham je ovna namesti sina daril Bogu; namesti Kristusa pa nihzhe terpeti ni mogel v' odreshenje vfiga zhloveshtva. Sklep boshje milosti je bil, de bo zhloveshki rod is sushnosti hudizheve s' smertjo Sinu boshjiga reshen, ker nihzhe drugi ni mogel sanj pravizi boshji sadoftiti. Sato mu ni angel, kteriga je Ozhe nebeshki poslal k' Jesusu, osnanil, de terpel ne bo, ampak mu mozh dal k' terpljenju, po kterim bo greshni svet odreshen.

Kristjan! to te vzhi, de desi prav molish, in is serza profish Boga, ni tvoja molitev vselej po tvoji volji uflishana. Uflishana je, pa po volji usmiljeniga in modriga Boga, kteri gotovo vé, kaj ti flushi v' svelizhanje. Shelish in profish, de bi Bog tebi kaki krish ali skushnjavo odvsel; Bog te

vselej ne ušliši po tvoji shelji, ampak ti daje mozh svoje krishe volnjo nositi, ali skušnjave premagovati, in hvaljeshen mu bodi. Zhe imash teshke nadloge, ali nadleshne skušnjave, ne obupaj sato, ker so ti oné v' ponishevanje, de namrezh lashje sposnash slabosti svoje 'popazhene nature, skerbneje profish, in si pomozhi is nebes sprofish.

Angel se je Jesusu perkasal, ko je bil v' gorezhi molitvi, in ga je poterdil; perkasal se pa ni njegovim aposteljnám, ker so dremali in molili niso. Angel je zhloveshko natoro Jesufovo poterdil, aposteljne je pa v' njih slabosti pustil: ravno sato so oni huje oflabeli, in odstopili, kader je skušnjava ali skušnja nad nje prishla. Ljubi Kristjan! moli tedaj, de pomozh dobivash premagovati skušnjave, in svest ostanesh Bogu.

Angel je prishel is nebes k' Jesusu ga poterdit, smed zhlovekov pa ni nihzhe prishel ga troshtati v' njegovi veliki shaloſti. Enajſteri aposteljni, ki so bili na vertu, so leno dremali; in tudi Peter, Jacob in Janes, kteri so bili nar blishej, so dremali, desi so lohka vedili Jesufovo shaloſt, in, desi jim je bil on ukasal zhuti in moliti. Sovrashniki Jesufovi so zhuli, prijatli njegovi pa so spa-

li, in mu vezhi britkost napravili. Jesus ni bil zhloveshke pomozhi potreben, storili bi pa bili oni po svoji dolshnosti, ako bi bili k' njemu prishli, sheljo vsaj imeli in skasali mu pomagati. Kar oni storili niso, je Ozhe nebeshki storil, in mu svojiga angela poslal ga poterdit. Bil je mordé vishi angel Gabrijel, kateri se mozh boshja imenuje k' njemu poslan ga poterdit. Takrat je Jesus vstal, shel k' svojim apostelnam, in jim rekel: Vstanite, pojdimo. Glejte! perbli-shal se je, kateri me bo sdal.

Ljubi, kristjan! Jesus ni tvoje, ali drugih pomozhi potreben; shalosten vender bodi de so ga tudi njegovi prijatli vnemar pustili, ko je bil v' neisrezheni britkosti na vertu Getsemani. Shalosten tudi bodi svoje lenobe v' njegovi flushbi, in shalosten bodi vsih svojih grehov. Sato mu ponishno rezi:

Sdihovanje.

O nar bolj shalosten, in od vsih sapushen Jesus! smed vsih, katerim si ti is perferzhniga usmiljenja s' nauki in s' zhudeshi pomagal, ni eniga bilo k' tvoji pomozhi. Neisrezheni veliko lazhnih si nasitil, bolnih osdravil, obsedenih reshil, nevednih uzhil,

ni pa eniga tih k' tebi prifhlo, ko si filno shalofen bil, in kervavi pot potil. Ozhe nebeski le te ni posabil, in ti je svojiga angela poslal tebe poterdit. Ljubi Gospod! vem, de so moji grehi tebi shalofst perdjali, namesti, de bi tebe moje dobre dela veselile. Prosim te ponishno mi dati gnado prave pokore, in stanovitnosti v' dobrim, de ti svesto slushim, in pridem k' tebi v' tvoje kraljestvo. Amen.

VII. Premishljevanje.

Jesus je po Judeshu prodan, in Judam sdan.

Judesh, rojen na Galilejskim v' tergu Ishkarjotu, po katerim je on perimek dobil, je nar strahnisthi pregreho storil, ko je Jesusa svojiga uzhenika in dobrotnika njegovim sovrashnikam sa denar prodal, ktere je tudi vodil v' vert Getsemani ga vjeti. Spremishljeno je on sklenil to hudo pregreho storiti, in ni odstopil, ampak jo ispeljal, ker mu je Jesus perpustil, de je svet odreshil.

Kader so bili Judovski vishi vkupaj sbrani, de bi se posvetovali, kako bi samogli Je-

susa svijazhno vjeti, in umoriti, je Judesh Iſhkarjot pred nje priſhel, in jim odkrito rekel: Kaj hozhete meni dati, in vam ga bom sdal? Tega hudobnesha ni fram bilo jim rezhi, de jim Jesufa sda, ako ga plazhajo, ker je vedil, de ſo oni ſer-diti ſovrashniki njegovi, in de jim bo toraj njegovo govorjenje dopadlo, kar je ref bilo, kakor je ſapiſano: Kader ſo to ſliſha-li, ſo ſe oveſelili.

Kriſtjan! premisli Judeshevo hudobo. Nar huje poſheljenje njegovo je bila lakom-noſt, is ktere je tudi jemal od tiga, kar ſo dobri ljudje Jesufu dajali; in perloſhno mu je bilo, ker je moſhno noſil. Po malim je on ſa ſe jemal, zhedalje huje je lakomnik bil, in je naſadnje tudi Jesufa ſvojiga uzhe-nika ſa denar prodal. Ljubi moj! varuj ſe prav ſkerbno vſake hude ſtraſti, ſoſebno pa lakomnoſti; zhe ne, boſh imel vſe na pro-daj, in ljudem ſa dobizhik prodajal ſveſtobo, poſhtenje, zhiſtoſt, reſnizo, pravizo in vſe drugo: duſho ſvojo pa boſh sdal hudizhu.

Premisli Judeshevo nehvaljeſhnoſt. Je-ſuf ga je bil v' ſhteвило ſvojih apoſteljnov ali oſnanovavzov ſvetiga evangelia poſtavi-l, de bi bil njegov nameſtnik, v' zerkvi zha-

šten do konza svetá, in vezhno zhaft imel v' nebesih: ta hudobnesh pa je bil usmiljenimu Jesusu gerdó nehvaljeshen, in se v'lim nje-mu namenjenim dobrotam odpovedal. Krist-jan! varuj se ga posnemati, de ne bosh nje-gove nesrezhe deleshen. Vedno hvali in sa-hvali Jesusa, usmiljeniga darovavza, in mu stanovitno flushi s' vso pokorshino, ker mu s' pokorshino skasujesh svojo hvaljeshnost. Judesha je Jesus neisrezhen povishal, ni pa on stanoviten bil, in sam se je v' peklen-ski bresen pogresnil. Ponishen bodi tedaj, in vedno shivi v' boshjim strahu, de nesre-zhen ne bosh. Zhe dolgo flushish Bogu, in se ti sdí terdno stati v' pravizhnosti, zhuj vender, de ne padesh; sakaj bliso padza bi bil, ako bi se sanashal, de padel ne bosh.

Premisli tudi, de hudobni Judesh ni is-strahu ali naglosti, ampak radovoljno in spre-mishljeno prodal Jesusa. Nihzhe ga ni filil, ali profil, ali napeljal v' to strashno pregre-ho, ampak njegova greshna lakomnost ga je vanj napravila, is ktere je Jesus, svojiga uzhenika in dobrotnika prodal. Taka velika lakomnost je v' Judeshu gospodovala, de bi bil sa manjsi zeno sdal Jesusa: sato se ni on vlekel sa zeno, bil je obljubljenih trideset

frebernikov sadovoljen, in tudi vesel. Kristjan! to te uzhi, de kar hudiga radovoljno in spremišljeno storish, tvojimu grehu veliko hudobo perdene: to je pa tudi isvir terdovratnosti v' hudim, ktera silno brani odstopiti od hudiga.

Premisli sdaj slepoto Judovskih poglavarjev. Kader je bil hudobni Judesh v' njih sbor prishel, in se jim ponudil sdati Jesusa, zhe ga plazhajo, veselili so se oni, ko so to slis'hali, in so mu pervolili dati trideset frebernikov. Vesel je bil on, ko je trideset frebernikov prejel, in veselili so bili, de s' to majhno zeno dobé v' roke svojiga nasprotnika. Judesh je podoba tistih, ki grehe prodajajo, ali sa plazhilo grehé, Judovski poglavarji so podoba tistih, kateri grehe kupujejo: oboji pa bodo permerjeno plazhilo prejeli. Judovski vis'hi so bili neisrezhenó veseli, ker so terdno upali po Judeshu dobiti v' roke Jesusa, kteriga silno sovrashijo: gotovo je, de so oni menili, de Bog jim da to lepo perloshnost; in so ga isserza sahvalili. O prezhudna, strashna, in pogubna slepota!

Kristjan! nikdar se ne moresh prevezh varovati vestne slepote, ker slepa vest je ne

frezha zhes vse nefrezhe, ker navadno vodi v' pogubljenje. Zhe si slepe vesti, sabredesh v' velike smote in grehe, in lohka de oftanesfh v' njih, ker si v' lashnivim miru, in kaj popraviti ne vesh. De se vestne flepote varujesh, varuj se prav fkerbno ljubesni do greha. Vstavljaj se moshko v'fakimu hudimu posheljenju, in takó le si pravizhne vesti: zhe te pa hudo posheljenje gospoduje, greh ljubish, in gotovo oflepish.

Satan je bil fhel v' Judesha, ker mu je sam perloshnost dal s' svojo lakomnostjo: sato je on Judovskim vishim obljubil Jesufa jim svijazhno sdati, zhe ga plazhajo; v' tim hudim fklepu je on oftal terdovraten, in vedno iskal perloshnosti spolniti, kar jim je bil hudobno obljubil. Svedil ali vidil je Judesh, de je Jesus po vezherii fhel v' vert Getsemani po svoji navadi molit; in je bersh tekel Judovskim vishim to povedat: pravil jim je tudi, de samotno mesto, in ponozhni zhas je prav perloshno ga vjeti. Vishi so bili tiga veseli, so bersh vkup poklizali svoje hlapze, jih prefkerbeli s' oroshjem, de s' filo odshe-no, ktere koli hozhejo braniti Jesufa: terdó so jim pa oni sapovedali ga prijeti, svesati, in perpeljati v' mesto. Tim hudobnim hlap-

zam ni bilo mar Jesufa posnati, in ga posnali niso; sato jim je sdajaviz Judesh v' snamnje dal, rekozh: Kteriga bom kufhnil, on je, premite ga. Shel je Judesh pred ujimi v' vert, in je Jesufa kufhnil, rekozh: Sdrav bodi Uzhenik!

Kristjan! varuj se tiga hudobniga hinjavza, kateri lepó govori, in hudo misli, posnemati. Zhe spodobno govorish od Jesufa, ali kufhujesh njegovo podobo, ali mu drugazh sposhtovanje skasujesh, je prav, varuj se pa njegov sovrashnik biti; in bi bil, ako bi njegovim svetim naukam nasproti shivel, ali druge napeljal jim nasproti shiveti.

Poterpeshljivi Jesus je hinavskimu Judeshu, ko ga je bil kufhnil, rekel: Prijatelj sakaj si prishel? s' kufhevanjem sda sh Sinu zhlovekoviga? Rezh mu je hotel: Prijatlo se mi skashefh, si pa moj sdajaviz, in me s' snamnjem narvezhi prijasnosti narvezhi sovrashtvo ispeljesh. Rekel mu je on to, de ta hudobnesh ne obupa, in se boljisha; mu pa ni nizeh sdalo: sato je bil on sam sebi pravize boshje namestnik, ko se je potlje obefil, ker milosti sprejeti ni hotel. Lohka bi bil Jesus sdajavza Judesha hudizhu v' oblast sdal, de bi ga bil bersh s

duško in telefam nesel v' vezhni ogenj; raji mu je pa usmiljen bil. Usmiljenja ni hotel ta hudobnesh sprejeti, sato je shel v' vezhno pogubljenje. Nevadno je to, de kdor se boshji milosti ne podvershe, se pravizi boshji podvershe, in ostane podvershen vekomaj. Kristjan! tiga strafhniga rasgleda ne posabi, in ponishno prosi Jesufa, rekozh:

Sdihovanje.

O nar krotkejsihi Jesus! kateri si se perpustil po nar hudobnisim zhloveku neusmiljenim sovrashnikam sdati s' snamnjem narvezhi prijasnosti, vsemi, te ponishno prosim, vso hinjavshino is mojiga serza, de bom vselej ravniga in dobriga duha, in bom neprenehama tvoj refnizhen prijatel. O Gospod! ko premislim, de je eden smed tvojih dvanajsterih apostelnov odpadel, in se vojvoda tvojih sovrashnikov storil, mi serze savoljo svoje nestanovitnosti trepezhe; in te toraj ponishno prosim, ne perpusti, de bi se jest kdaj lozhil od tebe, ker is serza shelim, in si bom persadjal tvoj prijatel biti sdaj, in vekomaj. De jest v' tim dobrim fklepu ostanem, dajaj mi svojo usmiljeno pomozh, ker le tako ti bom stanovitno flushil, te nikoli sapustil, v'

tvoji gnadi umerel, in tvoj prijatelj ostal ve-
komaj Amen.

VIII. Premisljevanje.

Peter rani Malha s' mezhem:

Jesuf pa svari Petra, in osdravi Malha.

Kader je bil sdajaviz Judesh Judovskim vishim povedal, de je Jesuf s' svojimi uzhenzi shel v' vert Getsemani, so oni naglo poklizali nar serzhnejshi smed svojih hlapzov, med kterimi je bil Malh vishiga duhovna slushabnik. Vishi so jim ukasali iti v' verth s' oroshjem Jesufa svesat; in tudi, de odsheno, ktere koli ga braniti hozhejo. Jesuf je bil ref shel po vezherji s' svojimi uzhenzi is Jerusalema v' vert Getsemani, kteri je v' pristavi ravno tiga imena pod Oljsko gorizo. Vso pot je Jesuf svoje aposteljne opominjal in uzhil, ker je prevedil, de bo prishla skušnjava ali skuknja nad nje. Rekel jim je tudi: Vsi se bote to nozh nad menoj pohujshali. Peter mu je odgovoril: Ako bi se ravno usi nad teboj

pohujšhali, jest ne. Ako bi mi bilo s' teboj umreti, te ne bom satajil. Ravno tako so drugi uzhenzi rekli.

Prisli so oni v' vert, kjer je Jesus gorezhe molil, oni so pa leno spali. Jesus je dolgo molil, in veliko shaloft preterpel; kader je pa moliti nehal, in dremotnim uzhenzam vstati ukasal, je Judesh s' veliko mno-shizo Judov prishel ga vjet. Kader so uzhenzi vidili, de Judje hozhejo svesati Jesusa, so ga vprashali, rekozh: Gospod! hozhemo s' mezhem mahniti? Preden jim je bil pa odgovoril, de bi bil jim prepovedal ga s' mezhem braniti, je Peter naglo isderel svoj mezh, in mahnil s' njim po Malhu vis'higa duhovna Kajfata hlapzu, in mu je desno uho odsekal. She vezh bi bil on storil, ako bi ga ne bil Jesus vstavil. Ognjene nature je Peter bil, Jesusa svojiga uzhenika je gorezhe ljubil, svestobo mu je bil obljudil, in tudi, de hozhe, ako bi bilo treba, s' njim in sanj umreti: Menil je on tedaj prav storiti, in svojo dolshnost spolniti, ko ga je s' mezhem branil, in s' njim po Malhu mahnil, kteriga je nar bolj nadleshniga vidi soper Jesusa.

Kristjan! premisli Petra, kteri je hotel s' mezhem braniti Jesusa, kar ni bilo po nje-

govi dopadljivosti, in ga je kmalo po tim s' persego satajil, kar je velik greh bilo. Veliki in mozhni Judovski mnoshizi se je on vstaviti hotel, kmalo potlje se je besedi slabe dékle sbal, in je terdil s' persego, de Jesusa ne posna.

Varuj se svezjovoljno slushiti Bogu, imaj modro gorezhnost, in ponishen bodi, de te gnada boshja vodi, de ne oslabish, in kaj napzhniga ne storish. Vzhasi morash biti serzhen, vzhasi po krotak, vzhasi pozhasen, in vzhasi hiter, vselej pa po pravi modrosti, ktera se is zhiste ljubeshni do Boga in do blishniga is-haja. Ni vselej prav, kar je vzhasi prav; in ni vsakimu, kar je nekterimu perpusheno. Sato prosi Boga ti dajati ponishnost in modrost, de v' se ne saupash, de vesh in delash kaj je po njegovi sveti volji.

Jesuf je prenagliga Petra svaril, rekozh: Vtakni svoj mezh v' neshnizo, ker vfi, kateri mezh prijemajo, bodo s' mezhem konzhan. Peter je bres pervoljenja Jesufovida, in soper njegovo voljo s' mezhem mahnil po hlapzu vishiga duhovna, sato mu je on ukasal ga v' noshnizo vtakniti; in rekel mu je, de kdor se mezha poslushi, bo s' mezhem umorjen: de je nam-

rezh smerti vreden, kdor se neoblastno me-
zha poslushi.

Kristjan! krotkosti se nauzhi od krotki-
ga Jesufa, kateri desi vso oblast ima, nozhe
svojim sovrashnikom kudiga sa hudo pover-
niti. Ukashe on vsim, de se moramo od nje-
ga uzhati krotki in ponishni biti; in prepo-
veduje hudo sa hudo neoblastno verniti. De-
shelski oblastniki imajo oblast, in tudi dolsh-
nost strahovati hudodelnike, ti pa morash
skerbeti, de svoje sovrashnike s' perljudnost-
jo in s' radodarnostjo perdobish; in tako se
po naukih in sgledih Jesusovih ravnash.

Zhe ti vrazhujesh hudo sa hudo, gre-
shish, in mashevanju boshjimu ne odidesh,
pa tudi huje rasferdish svoje sopernike, kte-
ri ti bodo vrazhevali hudo sa hudo. Kakosh-
na bo tedaj? Zhe dalje huje sovrashtvo bo,
in toraj veliko kriviz, nadleshnosti, in nepo-
koja. Zhe bosh dobro sa hudo vrazheval,
kakor Jesus ukasuje, bosh perdobil svoje so-
pernike, bodo tvoji prijatli, mirno bosh shi-
vel, in pa tudi veliko plazhilo prijel od Boga,
zhe si savoljo njega usmiljen, kakor on sa-
poveduje.

Krotki Jesus je prenaglimu Petru tudi
to djal: Menish, de ne morem profi-

ti svojiga Ozheta, in mi bo poslal vezh ko dvanajst trum angelov? Jesus je hotel Petra preprizhati, de njegove pomozhi ne potrebuje soper svoje hude sovrashnike, kateri so ga vjet prishli, ker lohka sprosi svojiga Ozhete mu veliko tavshentov angelov v' pomozh poslati: Jesus pa angelov pomozhi ne potrebuje, ker je vsigamogozhni Gospod. Ako bi bil Jesus eniga samiga angelja poklizal, bi bil lohka vse njegove serdite in mozhne sovrashnike rasmetal in konzhal, kakor je en sam angelj v' eni nozhi sto pet in osemdeset tavshent Afirskih vojshakov, kateri so bili nad Jude prishli, umoril. Ljubi Kristjan! sakaj menish, de je Jesus Petru rekel, de bi lohka sprosil Ozheta mu veliko angelov v' pomozh poslati? Sato de te uzhi upati v' pomozh boshjo, in svetih angelov, sosebno pa svojiga angela varha, kteriga ti je usmiljeni Bog dal, de te varuje, in vodi v' svelizhanje. Bogu bodi svest, in angelju varhu pokoren, in ti nihzhe shkodvati ne more.

Premisli tudi, de Jesus ni hotel angelov pomozhi, in se ni hotel svoje boshje oblasti poslushiti soper svoje sovrashnike, ker je bil namenjen umreti sa vse zhloveshtvo. Rav-

no sato je on Petru rekel: Kako se bo-
do pa pisma dopolnile, ker se mora
takó sgoditi? Dopolniti se mora, kar so
preroki govorili, in je sapisano v' svetim pi-
smu, de bom terpel in umerel; dopolnilo bi
se pa ne, ako bi se jim vbratil, kateri me ho-
zhejo svesati, in me gnati v' Jerusaleem, de
bom umorjen. Kristjan! vtisni si te besede
v' serze, de si volji boshji pokoren, ktera
hozhe, de terpish. Ako bi bili tvoji sovrash-
niki toliko krivizhni, kolikor so Jesufovi bi-
li, terdno meni, de ti Bog poshilja krishe,
in de te on s' hudobnimi tepe. Zhe si tiga
preprizhan, bosh lohka poterpeshljiv.

Premisli tudi, kar je sapisaniga od usmi-
ljeniga Jesufa, de se je dotaknil Mal-
hoviga ushefa, in ga je osdravil. Malh
je bil smed vsih nar serditishi in filni-
shi soper Jesufa, in ravno sato je Peter mah-
nil po njem; Jesus pa ga je usmiljeno osdra-
vil. Uzhi se tedaj od njega dobro sa hudo
vrazhevati, in isgovorov ne ishi. Sovrash-
niki Jesufovi niso savoljo njegove dobrote
odstopili, in prevedil je on njih terdobo, je
vender hotel sovrashniga Malha osdraviti.
Posnemaj Jesufa v' usmiljenji, in, zhe tvoji
sovrashniki niso po tvojih dobrotah omezhe-

ni, njih pregreha ne bo tvojiga plazhila od-
vsela, ktero ti bo Bog dal. Sdaj pa is serza
rezi, in prosi:

Sdihovanje.

O Jezus, nar krotkejsi Jagnje boshje!
kako veliko in nesapopadljivo je tvoje usmi-
ljenje do vsih ljudi, posebno pa do mene! Mo-
ji grehi so neisrezheni veliki, sli vezhi je
pa tvoja milost; in ravno sato ne obupam.
Kakor si ti nevrednemu Malhu svojo veliko
dobroto skasal, in mu dobro sa hudo pover-
nil, kader si njegovo desno uho osdravil, ta-
ko bodi meni, desi narmanj vrednemu smed
svojih hlapzov, usmiljen, in osdravi rane mo-
je bolne dushe, de ti svesto flushim, de bom
v' tvoji ljubeshi shivel, in v' tvoji prijasnosti
umerel. Amen.

IX. Premishljevanje.

Jezus je vjet in svesan.

Kader je bil Jezus od molitve vstal, in
svojim saspanim uzhenzham vstati ukasal, je

sdajaviz Judesh pred veliko mnoshizo Judovskih hlapzov prishel, in Jesusa kufhnil jim v' snamnje, de je on Jesus, in de naj ga primejo. Judovski hlapzi, desi so svetila imeli, niso mordé vidili, kteriga je Judesh kufhnil; sato je Jesus pred nje stopil, in jih prafhal, rekozh: Koga ishete? Odgovorili so mu: Jesusa Nazarefskiga. Odkrito jim je on rekel: Jest sim. Kader je bil Jesus te besede isrekel, so oni odstopili, in na se mljo padli. Velika in ferdita mnoshiza pismarjev, farisejev in hlapzov je bila namenjena in perpravljena Jesusa vjeti in svesati, kterim se je nemogozhe sdelo, de se jim vbraniti more, on jih je pa s' dvema besedama na tla vergel, ko bi jih bila strafhna strela vdarla. Padli so oni na tla s' svojim oroshjem, in padel je tudi Judesh, kteri je njih vojvoda bil.

Kristjan! pokasal je Jesus svojo boshjo mozh v'lim rodovam v' prizhevanje, de on je ofigamogozhni Gospod, in de ga toraj nihzhe posiliti ne more k' terpljenju. Perpustil je tedaj, de so ga sovrashniki svesali, v' mesto peljali, in k' smerti obso-dili, ker je radovoljno terpeti in umreti hotel.

Premisli boshjo mozh Jesufovo, de se ga is vere bojish, in mu is ljubeshni slushish. Zhe ste dve besedi tiga krotkiga boshjiga Jagnjeta imele tako veliko mozh, de ste veliko in mozhno trumo sovrashnikov poderle; kaj bo sodni dan, ko bo vso svojo boshjo oblast rasodel? O kako strashne bodo njegove svarezhe besede nepokornim kristjanam rezhene: Jest sim Jesus, v' kteriga ste verovali, in me vender sanizhevali s' svojim gresnim shivljenjem. Vsi gresniki, losebno pa gresni kristjani bodo pred njim silno trepetali, ker so mu bili gerdo nehvaljeshni; in ne bodo mogli njegovimu serdu oditi. Ljubi moj! skerbno premisli, zhe si prijatel, ali sovrashnik Jesufov; in zhe ti vest kaj hudiga ozhita, popravi vse s' resnizhno pokoro, preden bo strashni sodni dan, de obsojen in pogubljen ne bosh.

Kristusovi sovrashniki, ktere je bila njegova boshja mozh na tla vergla, bi bili smiraj leshali na semlji, ako bi bil on hotel: ker se je pa namenil svesan biti, de bi ga peljali v' Jerusalem, in tam k' smerti obsodili, jim je dal perpushenje vstati. Kader so bili vstali, jih je Jesus sopet prashal, rekozh: Ko-

ga ishete? Oni so mu ravno to, kar préd, odgovorili: Jesufa Nazarefhkiga. Ti hudobneshi, kateri so, preden jih je bil Jesus na tla vergel, in potlje, ko so bili vstali, rekli, de Jesufa Nazarefhkiga ishejo, pomenijo terdavrkatne gresfnike, kateri se ne pusté ne po shtrafengah, ne po dobrotah omezhiti in spreoberniti: prejeli bodo pa od Boga, kar si saflushijo.

Kader so bili terdovratni Judje vdruzgizh odgovorili, de Jesufa Nazarefhkiga ishejo, jim je on odgovoril, rekozh: Ako mene ishete, pustite leté iti. Prepovedal jim je njegovim uzhenzam kaj shaliga storiti; jim je namrezh voljo in mozh odvsel jim shkodvati, ker so vsi, dobri in hudi njegovi boshji oblasti podversheni.

Kristjan! premisli ljubesnivo skerb Jesusovo sa svoje dremotne in lene uzhenze. Vef zhas, ko je on v' molitvi bil, so oni spal ali dremali, desi jim je bil vezh krat ukasal, rekozh: Zhujte in molite, de v' skufhnjavo ne padete. Kader je on serzhne britkosti imel, in savoljo tih filnih britkost kervavi pot potil, so oni dremali, in jim mar ni bilo she pogledati ne, kakoshna se mu godi; jih vender vbrani, svojim in

njih sovrašnikam voljo in mozh odvsame jim fhkodvati, ker sgolj sam hozhe grenjak kelih britkiga terpljenja do sadnje kaplize spiti.

Ljubesniva fkerb Jesufova sa svoje lene uzhenze preprizha vsakiga, de njemu, usmiljenimu Gospodu flushiti je v' veliko frezho: sakaj, zhe on fkerbi sa svoje pomanjkljive uzhenze, koliko pa fkerbi sa svoje sveste flushabnike? Zhe bogatin ima svestiga flushabnika, ga ljubi, dokler je njegove flushbe potreben; posabi ga pa mordé, ko ga ne potrebuje. Jesuf pa ni nikogar potreben, in hozhe de mu svesto flushimo savoljo svoje vezhne frezhne, namrezh sa plazhilo vezhniga svelizhanja. Gaje on tedaj svojim svestim hlapzam, kar zhlovek dati ne more, ker je vfigamogozhen in neskonzhno usmiljen.

Judovfki poglavarji so svojim hlapzam tempeljnovo strasho perdrushili, in so tudi oni fhli s' njimi v' vert, de jim dajejo obilni fhi ferzhnost, in Jesufa gotovo sveshejo. Jesuf je jim vsm krotko ozhital, rekozh: Kakor nad rasbojnika ste prifhli s' mezhmi, in s' kolmi menelovit: vsaki dan sim per vas sedel, in uzhil v' tempeljnu, in niste rok po meni

stegnili: ta je pa vafha ura, in oblast temé. Pravizhno se Jesuf pertoshi, de so ga, ko rasbojnika lovit pershli. Perloshno bi jim bilo, pravi, ga prijeti, kader je mirno uzhil v' tempeljnu, prijeli ga pa niso, ampak sdej, ker je njih ura, in oblast temé. Rezhi je hotel, de jim je bilo fizer vezh krat perloshno ga prijeti, jim pa on ni perpustil; sdaj jim perpušti ga svesati, ker je njih zhas, in oblast temé, de storé namrezh, kar jih hudizh uzhi, ker on terpeti in umreti hozhe. Rekel jim je tudi: To pa vse se je sgodilo, de se dopolnijo pisma prerokov; de se namrezh dopolni, kar so preroki govorili od njegoviga terpljenja.

Kader so uzhenzi slisshali té besede Jesufove, in po njih svedili, de se jim hozhe v' roké dati, kakor so preroki govorili; in, ko so vidili, de se on braniti nozhe, temuzh se svesati pustí, so oslabeli v' duhu, se prestrašhili; in takrat so vsi njega sapustili, in sbeshali. Aposteljni niso verjeti mogli, de bo Jesuf terpel, desi so to veliko krat is njegovih ust slisshali; sato so oni oslabeli, in sgodilo se je, kar jim je bil pravil: Vsi se bote to nozh pohujsskali na menojo.

Kristjan! premisli Jesusa Kristusa vjetiga in svesaniga v' krivizhni oblasti neusmiljenih Judov, kterim se je radovoljno podvergel. Sgodilo se je to po boshjim sklepu, sato pa niso bili Judje nizh manj hudobni in krivizhni. Ne isgovarjaj tedaj svojih hudih del s' boshjo voljo, ali s' boshjim perpuščenjem. Kar Bog sapoveduje, je dobro; kar on prepoveduje, je hudo; kar pa on perpušča, ni vselej dobro, in je lohka hudo. Kar on is skrivnih, pa pravizhnih namenov hudiga perpušti, de hudobneshi po svoji sprideni volji ispeljejo, jim pa pravizhno poverne, kar njih prostovoljna hudoba saflushi. Bog je Judeshu hudobijo perpuštil, ko je Jesusa Judam prodal in sdal, strashno je pa gresnil, in se je pogubil. Tudi Judam je perpuštil, de so Jesusa prijeli, in filili Pilata ga obsoditi v smert, so si pa strashno mashevanje boshje nakopali. Premisli tedaj, kristjan! ktera je volja boshja, de ne bosh svojih smot in grehov s' voljo boshjo isgovarjal. Premisli tudi, de ne Judovske vesi, ampak ljubesen do tebe in drugih gresnikov je Jesusa svesaniga dershala. Pretergal bi bil on lohka vse njih mozhne vesi in verige, ljubesen do gresnikov pa je njega vsigamogozhniga Go-

spoda svesaniga dershala. Ravno sato mu is serza rezi:

Sdihovanje.

O ljubesnivi Jesuf! ki si se, de bi mene in vse druge greslnike od peklenške sushnosti reshil, neusmiljeno svesati perpustil, dodeli mi svojo mogožno gnado, s' ktero hozhem vesi satanove pretergati, in tebi v' sve-ti prostosti svesto flushiti. Smem jest v' greslnih savesah shiveti, in svojimu hudimu posheljenju strezhi, ki vem, de si ti, o Gospod! ravno sato svesan bil? Vprizho nebefin semlje obljubim tebi stanovitno flushiti. Tvoje svete sapovedi me bodo svesaniga dershale de soper tebe ne greslim. Ljubesen do tebe me bo k' tebi perklenila, de te nikdar ne sapustim. Dodeli mi stanovitno voljo vse to spolnovati, de tvoje ljubezni radovoljen jetnik shivim in umerjem. Amen.

X. Premishljevanje.

Peljali so Jesusa pred Kajfata, kjer ga hlapez v' lize vdari.

Kader so bili Judovski hlapzi krotkiga Jesusa na vertu Getsemani terdo svesali, so

ga prav skerbno, kakor jim je bil Judesh rekel, peljali is verta: shli so s' njim zhes potok Zedron v' Jerusalem; spremili so ga tudi pismarji, ljudstva starashini in duhovni. Ko so Jesusa gnali, so ga vso pot sanizhevali, topli, sovali, in vlazhili. Vefeli so bili, de ga v' svoji oblasti imajo; sato so vso pot veselo vpili, ko vojshaki kateri po sadobljeni smagi pridejo nasaj v' svoje mesto s' velikim ropam, in vjetimi sovrashniki.

Peljali so Jesusa Judje narpred k' Anatu, desi on nobene oblasti ni imel. Zhahtili so ga, ker je bil vishiga duhovna Kajfata tast, in ker je bil njih prekanjen svetovaviz soper Jesusa. Ko so se bili Ana in poglavarji posvetovali, in sklenili v' zhim satoshiti Jesusa per vishim duhovnu, so ga tje gnali, ker je bilo veliko poglavarjev sbranih, in se skerbno posvetovali soper nedolshniga Jesusa. Sgodilo se je tedaj, kar je David po svetim Duhu prevedil in pravil, rekozh: Poglavarji so se posvetovali soper Gospoda, in soper njegoviga Kristusa. Pf. 2, 2.

Kristjan! premisli, koliko de tí hudobneshi skerbé svojo dusho pogubiti. Menili so sizer pravizhno storiti, ako Jesusa umoré,

isgovora pa imeli niso per Bogu, ker jih je huda nevoshljivost oslepila. Kteri so se posvetovali soper Jesusa so bili pismarji, to je, uzheniki postave: bili so duhovni, kterim, je shlo soditi po besedi boshji: bili so starashini ljudstva, per kterih je navadno skušnja in modrost, bili so pa vsi slepi, ker so bili polni nevoshljivosti, ktera je njih vest spazhila in oslepila. To te uzhi, de, zhe hozhesh biti dobre in pravizhne vesti, ne pusti, de v' tebi kaki greh gospoduje. Tiga potrebniga nauka ne posabi, in ravnaj se po njem, de se hudih smot varujesh.

Ko je vishi duhoven Kajsa imel Jesusa svesaniga pred seboj, ga je po njegovich uzhenzih, in po njegovim uku prashal. Skasati je hotel ta hinarviz s' tim vprashanjem, de on skerbi sazhast boshjo, je pa le perloshnosti iskal Jesusa pestiti. Jesus je to vedil, in tudi, de on in drugi njegovim besedam ne verjamejo; sato je djal: Ozhitno sim svetugovoril, ljudje vedo, kaj sim uzhil, prashaj jih. Moder odgovor je ta, je pa vse hudobne sbornike rasferdil, ker nashliniso, kar so sheleli, perloshnosti namrezh ga v' kaki besedi vjeti. Ko je neki hlapez vidil,

de so vsi višhi vanj serditi, je svojo roko vsdignil, in krotkiga Jesusa s' vso svojo mozhjo vdaril v' lize, rekozh: Takó odgovorish višhimu duhovnu. Vsi tedaj, in tudi narmanji flushabniki, so menili oblast imeti nad Jesusam. Sanizhevanje in bolezhine je on voljno preterpel, shelel je pa krivizhniga hlapza preprizhati, de je hudo storil; sato mu je rekel: Ako sim hudo govoril, prizhuj od hudiga; zhe pa prav, sakaj me bijesh? Rezhi mu je hotel: Hlapez si ti, in nobene oblasti nimash; skashi tedaj per sodnikih pred kterimi stojim, de sim hudo govoril, in naj oni sodijo.

Kristjan! premisli krotkost Jesusovo, in prosi ga gnade, de se ravnash po njem. Kralj nebes in semlje, tudi vsih in vfiga je on Gospod, se vender krivizhnim sodnikom podvershe, in tudi krivizhnimu hlapzu, ki ga je neoblastno vdaril v' lize, ukashe per njih sprizhati, zhe je hudo govoril, desi ni on nikomur podvershen. Krivizhnimu hlapzu Jesus pohleuno govori, kteriga bi bil lohka in pravizno bersh v' pekel vergel. Govoril mu je on pohleuno, de svojo krivizo sposna, in ne prejme, kar mu njegova pre-

dersnoft saflushi. Glej! levit Oza je sraven fkrinje saveše naglo umerel, Gospod ga je namrežh s' naglo smertjo vdaril, ker se je fkrinje dotaknil, to pa is dobriga namena, de bi ne padla na tla: **Jesuf** pa krivizhnimu hlapzu hudiga ne rezhe, in ne stori, ki ga je neusmiljeno vdaril, de si je vfiga hudiga vreden. **Kralju Jeroboamu** se je roka naglo vsluhila, ktero je bil soper nekiga preroka vsdignil, de bi mu poshugal: **Jesuf** pa bersh odpusti hudobnimu hlapzu, kateri ga je bil predersno vdaril. Uzhi se tedaj od njega poterpeshljivosti in usmiljenja, de bersh odpustish svojim sovrashnikam, kateri so tebi krivizhni.

Premisli, de, zhe se togotish, ali odpustiti nozhesh, ali se mshujesh nad timi, kateri so tebe shalili, se sadolshish per Bogu, in so tvoji grehi per njem sadershani. Ref je tudi, de hudobnish storish tiste, kterim hudo sa hudo vrazhujesh, in ti bodo ravno takó vrazhevali hudo sa hudo, kar te bo nepokojniga, in Bogu slushiti nesmoshniga storilo. Zhe pa ti imash oblast strahovati krivizhnike, poslushi se svoje oblasti modro, usmiljeno, in pravizhno: sosebno pa tiga ne posabi, kader si ti rasshaljen. Varuj se ko-

ga v' jesi strahovati, ampak pozhakaj, de premislilh kaj je prav.

Kader si poshkodvan ali rasshaljen, spomni se bersh na krotkiga Jesufa, in ti bodo pohlevne misli prishle v' serze. Spomni se na neskonzhno usmiljenje Jesufovo do nas gresnikov, de si tudi ti usmiljen s' timi, kateri soper tebe greshe. Sveto ljubesen imaj do blishnjiga, in ona te bo uzhila vse prav ravnati: zhe po poslushash jeso, bosh vse narobe ali napzhno storil, desi takrat menish pravizhno ravnati. Kader te ljubesen perganja koga uzhiti, ali svariti, bosh gotovo prav storil; bosh namrezh pomagal blishnimu v' dobro, de bosh svojiga usmiljeniga uzhenika Jesufa posnemal, kar ne bo ostalo bres plazhila.

Premisli, de besede Jesufove krivizhni-mu hlapzu rezhene: **S a k a j m e b i j e s h ?** so tudi tebi rezhene. Preprizhati ga je hotel, de je krivizhno storil, sato mu je to rek. Veliko vezh dobriga je usmiljeni Jesus tebi, ko unimu hlapzu storil, ti si pa njemu hudo sa dobro vrazheval, kakor ti obilno ozhita tvoja vest. Krivizhen hlapez je enkrat vdarih Jesufa, ti si pa vanj veliko krat greshil. Predersen hlapez ni posnal Jesufa,

in, ako bi ga bil posnal, bi ga ne bil vdaril; ti pa si soper njega gresnil, defi ga s' vero dobro posnal, kakor ga sdej posnash; in ravno sato te on milo, pa tudi svarezhe prasha: **S a k a j m e b i j e s h?** Usmiljeni Jesus ti rezhe: **S' vezhno ljubeshno sim te ljubil, in vse dušhne dobrote perpravil s' saflushenjem svoje smerti preden si bil na ta svet rojen, in me nehvaljeshno shalish?** Ni hzhhe ni tvoje ljubeshni toliko vreden, kolikor sim jest, in ti me bijesh? Kristjan! premisli svoje strashno sadolshenje, ki ga imash per svojim usmiljenim Odrashniku: in de per njem lashje dofeshefh gnado prave pokore, odpuisti in odpušhaj svojim sovrashnikam. **Sdej pa mu ponishno rezi:**

S d i h o v a n j e.

O neskonzhno usmiljeni Jesus! ne poverni mi po mojih hudih delih, ampak stori mi po svoji veliki milosti. Sposnam, de sim tvojiga pravizhniga serda vreden; prosim te vender, de mi savoljo svoje milosti odpustish, ker shalostno sposnam, de sim v' tebe veliko krat gresnil. Hudobnisfi sim soper tebe bil, ki tisti hlapez, kateri te je bil v' lize vdaril, ker te posnam, uni pa te ni posnal. Vda-

ril te je on enkrat, jest pa veliko krat: sato
sim hudobnisthi ko on. O ljubi Gospod! ne
spomni se mojih velikih grehov, in greslhne
nehvaljeshnosti, ampak daj mi po svoji do-
broti gnado prave pokore, de tvoji milosti
flushim, tvoji pravizi sadoftim, in vezhnimu
pogubljenju odidem. Upam, de me bosh
uflifhal, in mi dal, de bom sdej, in po smer-
ti tvojo milost hvalil. Amen.

XI. Premifhljevanje.

*Kajfa s' vſim ſboram iſhe krivih prizh
ſoper Jeſufa.*

Viſhi dudoven Kajfa, in vſi poglavarji
ſo bili neisrezhenov efeli, ker ſo Jeſufa ſve-
ſaniga imeli pred ſeboj, in ſo ſilno ſkerbeli
najti pregreho nad njim, ſavoljo ktere bi ga
ſdali deſhelnimu poglavarju Pilatu, de bi bil
umorjen. Is tiga namena je bil Kajfa pra-
ſhal Jeſufa po njegovih uzhenzih, in po nje-
govim uku; in ker je bil Jeſuf s' ſvojim
modrim odgovoram njegovi naſtavi odſhel, je
bil on, in ſo bili drugi jeſni, in ga je bil

ravno sato predersen hlapez vprizho njih s' vso mozhjo v' lize vdaril.

Kajfa viſhi duhoven, in veſ ſbor ſo iſkali kriviga prizhevanja ſoper Jeſufa, de bi ga umorili. Njih nevoſhljivoſt je veliko hudiga naſhla nad njim: naſhli ſo, de oſdravlja bolnike v' ſaboto; de ſvojim uzhenzham ne ukaſhe ſi rok umivati pred jedjo, in vezh drugiga takiga. Té iſmiſhljene pregrehe ſo oni neuzhenimu ljudſtvu pravili, in jih ſilno poviſhevali, de bi bil Jeſuſ ſanizhevan in ſovraſhen, vedili ſo pa ſami, de je vſe to praſno; in ſo ravno sato kriviga prizhevanja iſkali, de po laſhnivih moſheh odolſhé Jeſufa kake velike pregrehe, in iſgovor imajo ga ſdati v' ſmert.

Ljubi kriſtjan! premišli iſvir nevoſhljivoſti in ſlepote Judovſkih poglavarjev, de ſe laſhje ſpoſnaſh, ako kaj ſvijazh v' tvojim ſerzu tiſhi. Sakaj meniſh, ſo bili oni v' Jeſufa ſerditi? Sato, ker je on zhiſti uk oſnaſoval, velike zhudeſhe delal, in njih hinavſhino raſodeval: veliko huje pa sato, ker ga je vſe ljuſtvo poſluſhalo in zhaſtilo. To je napuhnjene in nevoſhljive poglavarje ſilno peklo; in ſo ſavoljo tiga iſkali kriviga pri-

zhevanja, de ga umoré, de potlje svojovoljno gospodarijo nad neuzhenim ljudstvam.

Kristjan! to te uzhi isgnati napuh in nevoshljivost is svojiga serza, in tako le bosh po resnizi mislil, in po pravizi sodil sebe in svojiga blishniga. Judovški vishi so veliko hudiga vidili nad nedolshnim Jesusam, sami pa so vedili, de je vse to prasno, in so ravno sato kriviga prizhevanja iskali. Zhuj tedaj nad seboj, de jih ne posnemash. Togotish se mordé vzhafi nad svojim blishnjim, ga obrekujesh per ljudeh, in bi skoraj povedati ne mogel, ali bi se sramoval praviti sakaj ga savidish. ker je to prasno in nevredno. Skerbno premisli tedaj svoje serze, de te tvoje misli ne sapeljejo.

She premisli hudo slepoto Judovskih vishih. Menili so oni prav terdno sa zhast boshjo skerbeti, ako si persadenejo umoriti nedolshniga Jesusa, in ni jim vest ozhitala, desi kriviga prizhevanja soper njega ishejo. Kako je to? Zhe so ga oni hudodelnika vedili po njegovih delih, so tedaj vedili njegovo sadolshenje, in sakaj krivih prizh ishejo? Zhe pa nizh hudiga ne najdejo nad njim, sakaj ga smerti vredniga menijo? Kako je mogozhe, de ishejo kriviga prizhevanja, kar

Bog oĵstro prepove, in vender menijo sa zhaſt boſhjo ſkerbeti, ako s' krivim prizhevanjem pomorajo v' ſmert Jeſusovo? Kriſtjan! kako delezh ſajde zhlovek, kateri ſe puſti po napuhu, ali nevoſhljivoſti, ali po drugi hudi ſtraſti goſpodariti. Sato zhuj nađ ſeboj, in krotuj vſako hudo nagnjenje, de te ſlepota duha ne ſtori hudobniga, krivizhniga in neſrezniga.

Sveti evangeliſti pravijo: Veliko krivih prizh je perſtopilo, in prizhevalo ſoper Jeſufa. Hudobni viſhi ſo s' proſhnjo, s' ſhuganjem ali s' plazhilaſ napravili veliko ſlaboveſtnih moſh prizhevati ſoper nedolſhniga Jeſufa, de bi bil umorjen. Eni njih ſo laſhnivo prizhevali ſoper njega, de ſvojim viſhim dopadejo; eni, de jih ne ſhalijo; eni ſa plazhilo, deſi eni njih poſnali niſo Jeſufa, ali ſo mordé njegove zhudeſhe vidili. Hudobni viſhi ſo prizhe oſlepli, rekozh, de je perpuſheno vſe hudo prizhevati ſoper Jeſufa, ki odvrazhuje ljuđſtvo od Mojſeſove poſtave, in ljuđi ſape-ljuje. Podkupljeni moſhje ſo pa menili, de jim je perpuſheno legati ſoper Jeſufa na beſedo viſhih, ki ſo uzheni, in vedo kaj je prav. Vſi ſo bili tedaj ſlepi, in vſak je imel

isgovor sa svojo pregreho, per pravizhnim Bogu pa ni bil noben njih isgovorjen. Ljubimoj! varuj se koga oflepiti, ali napraviti v' hudo, sakaj to ne ostane bres ojstriga boshjiga mashevanja. Varuj se tudi vdati se krivizniku, ali prizhati, kar gotovo ne vesh. Zhe si permoran soper blishnjiga prizhati, de krivizo ali shkodo odvernes, glej, de zhisto resnizo, in is dobriga name na govorish, ali prizhas.

Sapisano je tudi: Njih prizhevanje se niso sprijemale. Slabovestni moshje, ktere so hudobni vishi napravili soper Jesusa prizhevati, so eden drugimu nasproti govorili in prizhevali, de s' njih lashnivim in smeshanim prizhevanjem perkriti niso mogli svoje hudobe, de bi Jesusa smerti vredniga skasali pred ljudstvam. Kdor resnizo govori, je stanoviten v' svojih besedah, sdej in potlje, enimuin drugimu enako govori: kdor pa lashe, obrazha besede, kakor ve de sebi in drugim streshe, in sam sebe lashnika rasodene. Kristjan! resnizhen bodi v' svojim govorjenji, in varuj se lashnivo govoriti, ker lash shali Boga, rani tvojo dusho, in ti dobro ime odvsame per ljudem. Lashniviga govorjenja se sosebno varuj, ka

der samore komu storiti krivizo. Modrost, ktera je is svete ljubesni, naj te uzhi, kaj in koliko je perkriti; kaj in komu rasodeti, kar vesh: legati pa nikoli ne smesh.

Ker smeshano prizhevanje tolikanj lashnivih prizh ni nizh sdalo, so Judovski poglavarji she dve prizhi perdobili, ktere ste rekle: Mi smo ga flishali rezhi: Jest bom ta s' rokami storjen tempelj rasdjat, in v' treh dneh fosidal drugiga ne s' rokami storjeniga. In tudi njih prizhevanje ni obstalo. Mark. 14. 58. 59. Jesus, ko je Judam govoril od svoje smerti in vstajenja, je djal: Poderite ta tempelj; umorite namrezh moje teló, in v' treh dneh ga bom postavil; bom namrezh tretji dan od smerti vstal. Jan. 2. 19. Prizhe ste perve besede Jesufove prevergle, rekozh, de on hozhe tempelj boshji podreti, de lashje pomorate v' njegovo obsojenje, kteriga so vishi filno sheleli. Judje so bili tolikanj gorezhi in uneti sa tempelj boshji, de je vsaka beseda soper njega rezhe-na, nakopala smert. Judovski vishi niso vender mogli Jesusa smerti vredniga oklizati, ker ste dve prizhi rekle, de je on rekel

tempelj boshji v' treh dneh sopet postaviti, zhe ga podere: in ravno sato ni njuno prizhevanje obstalo. Kristjan! varuj se svijazh. Zhe besede ali dela svoje, ali svojiga blishniga spazhish, ali jih svijazhno raslagash; zhe nekaj perstavish, ali nekaj odvsamesh, dajejh sebi ali drugim kakorshno podobo hozhesh, in si nar nevarnishhi lashnik; in si tudi nar ostudnishhi lashnik per Bogu.

Veliko lashnivih prizh je prizhevalo soper Jesufa, on pa ni jim besede odgovoril, ker je ref nepridno odgovoriti tim, kateri ishejo svijazh, in vsako besedo slabo, ali drugazh umejo. Kristjan! uzhi se modrosti od Jesufa, in mu ponishno rezi:

Sdi hovanje.

Preljubi uzhenik Jesus! tvoje poterpeshljivo molzhanje, ko je tolikanj lashnivih prizh soper tebe per sboru Judovskih poglavarjev prizhevalo me uzhi, kako se moram jest sadershati per hudobneshih. Shalmije, de sim jest tako malo poterpeshljivosti imel, kader sim káko prasno ali bodezho besede soper sebe slishal. Usmiljeni Gospod! daj mi pravo poterpeshljivost v' nasprotovanji, ko ga bom od ljudi terpel: daj mi pravizhno serze,

de nifim nikomur krivizhno nadleshen: daj mi sveto modrost, de vem po potrebi molzhati ali govoriti: daj mi gnado, de se v' tim, in v' vřim po tebi sadershim. Amen.

XII. Premishljevanje.

Jesuf je v' Kajfatori hiřhi neisrezhenosanzhevan.

Viřhi duhoven Kajfa, in vři so serzhno pezhenje zhutili, de s' najetimi lashnivimi prizhami ne morejo Jesusa smerti vredniga pred ljudřtvam skasati. Takrat je Kajfa ostal, in rekel Jesusu: Nizh ne odgovoriřhimu, kar ti soper tebe prizhjujejo? Jesuf pa je molzhal. O sviti hinaviz! serdit je bil, de so lashnivi moshje eden drugimu nosproti govorili, sdej pa perganja Jesusa odgovoriti se, kakor de bi isserza resnize iskal. Perganja ga odgovoriti se, de ga v' kaki besedi vjame; in ravno sato Jesuf molzhi.

Kader je Kajfa vidil, de Jesuf molzhi, mu je terdó rekel: Sarotim te po shi-

vim Bogu de nam povedih, zhe si ti Kristuf Sin boshji? Jesus je vedil, de ga Kajfa is hudiga namena prafha, mu je vender odkrito odgovoril, rekozh: Ti si rekel; sim namrezh kar sim rekel. Po tim mu pravi: Rezhem vam, de posihmal bote vidili Sinu zhlovkoviga sedeti na desnizi boshje mozhi, in priti v' oblakih neba. Vedil je Jesus, de mu verjeli ne bodo, in, de ga bodo savoljo te resnize strashno sanizhevali, povedal je pa jim kdo de je, ker je bil saroten per shivim Bogu povedati; in, ker to vediti, je v' svelizhanje potrebno.

Kristjan! posnemaj svojiga boshjiga Uzhenika, de molzhish, ali govorish kakor je, ali molzhanje, ali govorjenje potrebno. Zhe sa se obilno in predersno govorish, sa zhaft boshjo pa, ali zhe je tvoj blishen v' smoti, govoriti nozhesh, ne ravnash se po Jesufu. Ljubesen, modrost in sezhnost imej, de ne greshish ne s' molzhanjem, ne s' govorjenjem. De pa v' tim, in v' vsim delash po volji boshji, vedno pomni, kar je Jesus Kajfatu in vsimu sboru rekel, de ga bodo vidili na desnizi boshji, in priti v' oblakih neba; sakaj tudi ti ga bosh vidil priti s' ve-

liko zhaſtjo in oblaſtjo ſodit ſhive in mertve; in blagor tebi, zhe boſh pravizhen ſnajden.

Hudobni Kajſa je bil veſel, ko je bil Jeſuf rekel, de je Kriftuf in Sin boſhji, ker je iſkal ga ravno v' to napeljati, de bi ga, kakor de bi bil preklinjal, ſmerti vredniga ſpoſnal; veliko ſhaloſt je pa on is hinavſhine ſkaſal, in je v' ſnamnje ſvoje velike ſhaloſti ſvoje oblazhila pretergal, kakor je Judam navadno ſtoriti ob zhaſu kake velike ſhaloſti ali nefrezhe. Savpil je s' ſhaloſtnim glaſam, rekozh: Kaj potrebujemo ſhe prizh? preklinjal je (Boga.) Po tim, kakor de bi bil veſ vnet ſa zhaſt boſhjo, je ondi ſtojezhe poglavarje vpraſhal, rekozh: Kaj ſe vam ſdi? Kaj ſaſluſhi to ſtraſhno preklinjevanje? Vſi ſo s' enim glaſam ſerdito odgovorili: Smerti je vreden!

Kajſa je bil ſaduzej, kateri ni vſtanja mertvih, ne duhov veroval, in je toraj krivoverz bil. Hudobnik je tudi bil, ker je bil ſvojo duhovno ſluſhbo s' denarjem ſa tiſto léto od kralja Heroda vkupil; ſe je vender vnetiga ſkaſal ſa zhaſt boſhjo, de je vſe ſbornike ſhe huje nadržal v' Jeſufa. Prejel je pa on tudi na tim ſvetu ſvoje plazhilo: odſtavljen je bil. in je is grimnoſti ſam ſebe umoril.

Kristjan! nikar ne ishi hudobije per blishnim, kakor Kajfa per Jesufu, sakaj to je snamnje hudiga serza. Zhe shelish najti hudiga per kom, ga bosh gotovo' nashel tudi per nedolshnim, ker bo tvojimu sovrashnimu in nevoshljivimu serzu hudo, kar je nedolshno; pravizhni Bog pa ti bo po saflushenji povernil.

Premisli sdaj, kako neusmiljeno so Judovski poglavarji in njih hlapzi s' Jesufam delali. Kader so bili oni savpili, de je smerti vreden, ker se je Kristusa in Sinu boshjiga rekel, so ga neisrezhenó sanizhevali in terpinzhili. Eni njih so mu pljuvali v' obras, in mu jih sa uhó dajali. Drugi pa so ga s' pestmi v' obras bili, rekozh: Prerokuj nam, Kriste, kdo te je udaril? Glej! Jesufu Sinu boshjimu so oni v' obras pljuvali, kar bi bilo zhloveku smed derhali neisrezhenó britkó. Eni so mu sakrivali obras, kar je po navadi tistih zhasov pomenilo, de je smerti vreden: so mu sa uhó dajali, de ga gerdó in bolezhé sanizhujejo. Kader je bil obras Jesufov sakrit, so drugi smed visih perstopali, ga v' obras bili, in mu v' smehu rekli, de, zhe je on prerok, naj po imenu pove tistiga, kteri ga je udaril.

Kader so se bili Judovski višhi navelizhali Jesufa sanizhevati in tepſti, ſo hlapzi perſtopili, in ga ſ' rokami bili. Judovſkih poglavarjev hlapzi, in drugi nevredni ljudje, ko ſo vidili, kaj višhi ſ' Jeſuſam delajo, ſo menili, de jim je tudi vſe perpuſheno: ſato ſo ga ſaſramovali, mu obras ſakrivali, v' obras tokli, in praſhali, rekozh: Prero-
kuj nam, Kriſte, kdo te je udaril? Takó, in ſhe huje ſo hudobni ljudje po ſvoji dopadljivosti ſ' nedolſhnim Jeſuſam delali.

Kriſtjan! vpraſhaſh: Kaj je pa takrat Jeſuf rekel ali miſlil? Molzhal je, preterpel vſe, in ſvojimu Ozhetu vſe to ſa greſhnike daroval, de naj jim uſmiljen bode. Jeſuf Sin boſhji terpi in preterpi, kar ni terpeti vreden, de bi greſhniki ne prejeli, kar ſo terpeti vredni. Kaj pa ti praviſh, ko ſi ſanizhevan ali nadlegan? ali ſi po ſgledu Jeſuſovim poterpeſhljiv? ali mordé kolneſh, in ſheljo imaſh maſhevati ſe nad ſvojimi ſoperniki; ali ſe tudi mordé maſhujeſh nad nji-mi? Ravnaj ſe po Jeſufu, de voljno preterpiſh, deſi hudo ſa dobro prejemaſh, in blagor ti bo. Jeſuf Sin boſhji, in vezhna

svetost tolikanj sanizhevanja savoljo tebe nevredniga zhloveka preterpi, ali nisi ti, ki si velik gresnik, dolshan v' duhu pokore savoljo njega, in po njegovim sgledu sanizhevanje preterpeti? Judovski poglavarji, njih hlapzi, in drugi smed derhali so ko neufmiljeni volkovi Jesusa, krotko Jagnje boshje obdali, in ga neisrezheno sanizhevali; sakaj se pa ti togotish, kader tebi nekdo kaj shaliga rezhe ali stori? Bil ni Jesus vreden, de bi mu v' obras pljuvali, sa uhó dajali, in ga bili; ampak vreden je bil, de bi ga ponishno molili: ti pa si veliko hudiga vreden, in toraj preterpi hudo is ljubeshni do njega, ker je on she vezh terpel is ljubeshni do tebe.

O gresnik! obsodish ti hudobne Jude, in se jim perdrushish sanizhevati Jesusa. Vfiga serda boshjiga so bili oni vredni; menish, de bosh ti mashevanju boshjimu odsheh, ki Jesusa sanizhujesh s' svojimi velikimi grehi? Judje so bili slepi; kakoshin isgovor pa imash ti, ki vanj verujesh, in ga vender s' svojimi hudimi deli bijesh? Jesus je takrat molzhal, prejeli so pa oni potlje svoje plazhilo: tudi sdej on molzhí, sato pa ne bodi bres strahu, ker Bog je vsakiga greha pravizhni mashevaviz. Kader so Judje Jesusu obras

sakrili, so neumno menili, de jih on ne vidi, in so predersniſhi delali s' njim: ti pa veſh, de te vidi, in vender greſhiti ne jenjaſh? Ljubi moj! nikar takó ne delaj s' ljubesnim Jeſufam, ampak opuſti ſvoje grehe, in ſhivi mu v' zhaſt. Ponishuj ſe, in mu rezi:

Sdi hovanje.

O ljubi Jeſuf! ti ſi reſ nar poterpeſh-ljiviſhi Goſpod, in pravo Jagnje boſhje, ki tolikanj ſaſramovanja voljno preterpiſh; to pa ſavoljo mene, in drugih greſhnikov. Zhaſtim in molim tvojo ſveto oblizhje, ktero ſo hudobni Judje neuſmiljeno tepli in oſtudno opljuvali. Proſim te, Goſpod! ne perpuſti, de bi mene hudo poſheljenje, ali hudobni tovarſhi ſmotili, de bi ſoper tebe greſhil, in te s' greham ſanizheval. Veliko krat ſim v' tvojo nezhaſt pomagal, mi je pa mozhno ſhal, in is vſiga ſerza ſovraſhim, kar ſim ſoper tvojo ſveto voljo ſtoril. Ravno ſato te upljivo proſim mi vſe grehe odpuſtiti, in mi ſerzhno in ſtanovitno voljo dati tebi v' zhaſt vſelej ſhiveti, ker ſi reſ vſe zhaſti in ſluſhbe vreden. Uſmili ſe me, o ljubi Jeſuf! in dodeli mi, kar te upljivo proſim, de te bom v' nebeſih hvalil vekomaj. Amen.

XIII. Premišljevanje.

Peter sataji Jesusa svojiga uzhenika.

Zhudno je to, de so hudobni Judje ne-
usmiljeno preganjali dobrotljiviga Jesusa;
sše bolj zhudo in shaloſtno je pa, de ga je
Peter satajil. Peter je ljubil Jesusa, in mu
je tudi gredé v' vert Getſemani obljudil sve-
ſtobo, in rekel, de je perpravljen umreti s'
njim: branil ga je tudi na vertu s' vſo mozh-
jo, de bi ga Judje ne svesali. Kader so pa
Jesusa vjeli, in ga h' Kajſatu peljali, takrat
so ga vſi uzhenzi ſapuſtili in ſo ſbeshali.
Peter pa je od delezh ſa njim ſhel do dvora
velikiga duhovna, in ſhe neki drugi uzheniz.
(Drugi uzheniz je bil bleſo ſveti Janes apo-
ſtelj, kteri v' evangelju vezhi del ſebe tako
imenuje.) Tiſti uzheniz pa je bil ſnan veliki-
mu duhovnu, in je ſhel s' Jeſuſam vred na
dvorishe velikiga duhovna. Peter pa je ſtal
ſunaj per vratih. Uni uzheniz tedaj, kteri
je velikimu duhovnu ſnan bil, je vùn ſhel,
in je govoril s' vratarizo, in je Petra no-
ter peljal.

Sakurili so pa hlapzi ogenj v' fredí dvo-
rifha, in so okrog njega sedeli. Peter se je
tedaj k' njim perdrushil, s' njimi per ognji
sedel, in se je greł, ter poslušhal kaj govo-
ré soper Jesufa, in zhakal, de bi svedil ka-
kofhna bo s' njim.

Kristjan! skerbno premisli kako je Pe-
ter v' nevarnost prishel, de se nevarnosti va-
ruješh. Shel je is dobriga namena med
hudobne hlapze, de bi svedil namrezh ka-
kofhna bo s' Jesufam: bila je takrat nozh,
in sanesil se je, de ga ne bodo posnali; ni pa
takó bilo, ampak perloshnost je nashel gre-
shiti, in je greshil.

Varuj se hudih perloshnost; sakaj, zhe
prostovoljno, in bres potrebe gresh v' nevar-
no perloshnost, je tvoja predersnost gre-
shna. Zhe se tebi nevarnost ali skushnjava
pergodi soper tvojo voljo, in vanjo ne per-
voljšh, si nedolshen per Bogu: zhe pa v'
skushnjavo dovolish, ktere nifi iskal, nimash
isgovora. Varuj se hudobnih ljudi, kolikor
ti je mogozhe: svet je poln skushnjav in ne-
varnost, ti pa, kakor vsaki zhlovek, imash
v' sebi vsiga hudiga isvir, namrezh hudo po-
sheljenje, in hudoben si, zhe ishesh skush-
njav: nevreden bi bil tudi gnade boshje,

ker Bog ponishnim, ne pa predersnim jo daje. Peter je bil ref gorezh sa Jesufa, mu ni vender svest oftal v' hudobni sdrushbi, desi ni is hudiga namena, ampak is dobriga med hudobne shel. Kakó bi pa ti skushnjavo premagal, ktere bi se varovati ne hotel? Kako bi ti upal, de bi ti Bog pomagal premagati skushnjavo, v' ktero soper njegovo sveto voljo gresh? Prosi Boga te varovati, varuj se pa tudi ti, in tako bosh stanoviten.

Peter se je bil sovrashnikam Jesufovim perdrushil, de bi per njih svedil kakoshna bo s' Jesufam, kteriga je perferzhno ljubil. Vratariza, visihga duhovna dèkla je Petra per svetlobi ognja vidila, ga po neshi in vedenji posnala, de je uzheniz Jesufov, je prednj stopila, s' roko vanj kasala, in ondi stojezhim rekla: Tudi ta je bil s' njim. Rekla mu je potlje naravnost: Tudi ti si bil s' Jesufam Nazarefshkim. Peter se je njenih besedi prestrashil, in is strahu odgovoril: Nifim tistih; shena, ne posnam ga, in tudi ne vem kaj govorish.

Kristjan! premisli naglo spremenjenje Petrovo, de zhloveshko slabost sposnash, in trepezhes. Obljubil je bil on malo pred

stanovitno svestobo svojimu uzheniku Jesusu, rekozh: Svoje shivljenje sa te dam. Rekel mu je tudi: Ako ravno bi se vfi nad teboj pohujshali, jest pa ne. Malo pred ga je s' mezhem branil na vertu; sdej pa pravi, de ga ne posna. Na vertu je bil on serzhen soper vfo Judovsko mnoshizo, ktera je bila prishla s' oroshjem Jesusa vjeti, sdej pa terdi in perterdi, de ni uzheniz njegov, ker se dèkle in malo drugih boji. Premisli, de Peter ni hinjavsko, ampak resnizhno Jesusu svestobo obljubil, in je vender potlje terdil, de ga ne posna, ko mu je dèkla vprizho drugih ozhitala, de je eden smed njegovih uzhenzov. Sakaj je Peter tako naglo oflabil? Sato, ker je v' sebe predersno upal. Ali se smesh ti tedaj v' svojo mozh sanashati, ki vidish gorezhiga Petra nestanovitnosti in nesvestobe kriviga?

Kader je bil Peter v' velikim strahu, je druga dèkla perstopila, in je flushabnikam rekla: Tudi ta je bil s' Jesufam Nazarehkim. Takrat so ga vfi obstopili, in mu rekli: Nifi tudi ti smed njegovih uzhenzov? Po tih besedah se je on s'he huge prestrashil, in je rekel:

Nisim. Persegel je tudi, rekozh: Ne posnam tiga zhloveka. Striz Malhov, kterimu je bil Peter na vertu uhó odsekal, je pertekel, Petra posnal, in mu rekel: Ali te nisim vidil na vertu pernjem? Terdili so vsi, de je on uzheniz Jesusov, ker so ga po jesiku posnali, de je Galilejzhan; on pa je sazhel rotiti se, in persegati, rekozh: Ne posnam tiga zhloveka. She je on govoril, kar je petelin vdruzgh sapel.

Kristjan! premisli Petrovo slabost, de svojo sposnash. Prepiral se je on skoraj s' Jesufam, kader mu je rekel, de ga bo satajil; in persegel bi bil, de mu bo smiraj svest: kmalo potlje se je rotil, in je persegel, de ga ne posna. Kako smesh ti tedaj v' svojo mozh upati, ko Petra nestanovitniga vidish? Premisli tudi, de je Peter is velikiga strahu, in s' besedo le Jesufa satajil, je vender njegov greh velik bil. Zhe so nekteri kristjani ob zhasu preganjanja savoljo strasghnih bolezhin s' besedo tajili, de so kristjani, isgovora imeli niso, ker so bili dolshni raji vse bolezhine, in tudi smert preterpeti, ko tajiti, de so kristjani. Sakaj pa ti isgovarjash svojo meh-kobo, ko savoljo prasniga strahu hudobne-

shem pervolish? Zhe ti gre sa tvojo prasno zhaft, zhe si rasshaljen, ali poshkodvan, si serzhen in predersen, de se nikogar ne bojish; sa zhaft boshjo pa, in sa svojo dusho si prasnimu terstu enak, in se vsake prasne bese bojish. Kakoshin isgovor imash per Bogu?

Kader so bili hlapzi spred Kajfata is sgorne stanize Jesufa peljali, je on Petra milo in svarezhe pogledal, in mu gnado dal, de bi on svoj greh sposnal in obshaloval. Peter je bil skosiferze, kakor s' pshizo prestreljen, ko ga je Jesus milo in svarezhe pogledal, in takrat le se je njegovih besedi spomnil: Preden bo petelin dvakrat sapel, me bosh trikrat satajil. Sapustil je on bersh hudobno sdrushbo, shel is dvorisha, in britko jokal.

Kristjan! Peter ni prej verjel, de bo padel, svoj padez pa je bersh in britko obshaloval, se vedno ponisheval, in ni vezh Jesufa sapustil. Posnemaj ga v' pokori, zhe si ga v' nesvestobi posnemal; sakaj, zhe te greh ne ponisha in ne smodri, de tudi po grehu ostanesh napuhnjen, in se greha perloshnost ne varujesh, gorje tebi. Peter je is svoje mozhi odstopil, britko je pa jokal s' pomo-

zhjo gnade boshje: ostal bi bil, v' svojim grehu, ako bi ne bil po milosti Jesufovi gnade prejel. Ne greshti tedaj is upanja v' boshjo milost, in po grehu ne obupaj, ker je oboje filno hudo, in velik greh v' svetiga Duha. Prosi Boga po saflushenji Jesufovim te varovati v' greh, in ti varuj se ga. Zhe pa is slabosti greshtish, prosi in sdihuj k' Bogu, de ti pomaga spokoriti se, in ostani stanovit en v' njegovi flushbi. Bodi vedno ponishen, ker si smiraj slab zhlovek, in sazhetik vfliga hudiga v' sebi imash, namrezh hudo posheljenje. Sdej pa prosi Jesufa, rekozh:

Sdihovanje.

Usmiljeni Jesus! pred seboj imash mene, nevredniga greshtnika, hudobnisthiga ko Petra, ker te nisim enkrat le, ampak veliko krat rasshalil: desi je to ref, upam vender v' tvojo milost, de me ne bosh sapustil, ker tvoje usmiljenje je veliko. Daj mi tedaj milostiv pogled s' tvojo gnado sdrushjen, de kot Peter britko jokam nad svojimi grehi. Ouberni v' mene, svojiga nesvestiga hlapza svoje usmiljene ozhi, in spreoberni me s' svojo gnado, de is ljubeshni do tebe supustim kar mi pomore v' greh, in se obernem k' tebi

isviru in sazhetniku duhovniga shivljenja, in te nikdar ne sapustim. Odpovem se napuhu, is kteriga so bili vsi moji grehi, in ponishno bom shivel s' pomozhjo tvoje gnade, de ti stanovitno flushim, de bom do smerti, in vekomaj s' teboj sdrushjen. Amen.

XIV. Premishljevanje.

Judesh Ifhkarjot obupa in se obesi.

Neisrezheni hudo je Judesh Ifhkarjot storil, de je bil Jesusa Judam prodal; po tim je obupal, in nesrezhno umarel. Peter je ref grefhil, pa is strahu, in je bersh milo jokal; Judesh pa je spremishljeno sdal Jesusa, in obupanje mu je branilo se prav spokoriti.

Kristjan! premisli, kako de je kratko hudobneshev veselje. Vesel je bil Judesh, ko je bil sa plazhilo svoje nesvestobe trideset frebernikov prejel; kmalo po tim ga je jela vest pezhi, in ga je zhe dalje huje pèkla. She huje ga je vest gnala, kader je svedil ali vidil, de so Judovski vishi gnali Jesusa

svesaniga pred deshelniga poglavarja Pilata, de ga obsodi v' smert. Vedil je Judesh, de oni filno sovrashijo Jesufa, in de jenjali ne bodo, dokler ga mertviga ne vidijo. Sdi se Judeshu, de sdej sdej Jesufa krishajo, in de ga she vidi visiti na krishi. Sdej le on prav premisli svetoft, dobroto, krotkost, in zhudeshe Jesufove: sato ga neisrezhenoz pezhel, in mu hozhe serze pozhiti, ker ga je hudobno sdal.

Premisli, kristjan, de je satan oslepil Judesha s' lakomnostjo, in varuj se, de te s' njo, ali s' drugo posheljivoftjo ne oslepi. Judesh je Jesufa prodal Judam sa trideset frebernikov, in je ravno sato zeno prodal svojo dusho hudizhu. Vesel je bil prejetih frebernikov, kmalo jih je tje vergel, se obesil, in shel v' pogubljenje. Ljubi moj! ne greshi sa vse saloge svetá, in ne pomagaj v' greh, ako bi ves svet dobil; sakaj boljishi in vrednishi je tvoja dusha, kakor vse drugo: ako bi pa greh kupil, bi bil Judovskim vishim podobem. Kdor da, ali prejme plazhilo sa greh, je hudoben, Bogu sovrashen, in vezhnimu pogubljenju podvershen.

Judesheva poglavitna strast je lakomnost bila. Po malim je on sa se jemal od ti-

ga, kar so dobrotniki Jesusu dajali, ker je mofhnjo nofil: lakomnost ga je zhedalje huje gospodvala, in je nasadnje tudi Jesusa prodal.

Krifjan! varuj se majhnih grehov, zhe ne, bosh sabredil v' velike; potlje bosh mor-dé oflepil, in se pogubil. Satan, ali tvoja slaba natora, ali hudi tovarshi te narpred napravljajo v' majhne grehe: is te hude iskre pa bo lohka velik ogenj, ker velikih grehov se ne bosh bal, hudiga se bosh navadil, in ti-zhal bosh v' sadergi, is ktere se refhiti ne bosh hotel, in tudi ne mogel, zhe ti Bog is milosti posebne gnade ne da.

Nesvestiga Judesha je vest strashno pè-kla, ko je svedil, de bo Jesus, kteriga je bil prodal, umorjen. Pezhenje vesti je glas prave boshje, s' kterim je gresnik svarjen in pokorjen, ker je hudo storil. Pezhenje vesti je pa tudi glas milosti boshje, s' kterim je gresnik klizan k' pokori. Gresnik, zhe ima vse dobrote svetá, shaloftno shivi, zhe ga vest pezhe: zhe ga pa vest ne pezhe, je she nefrezhnifhi, ker ima mir v' grehih, in je she bliso pogubljenja. Ljubi moj! zhe te vest pezhe, ne odlashaj se oberniti k' Bogu, profiti ga, in sdihovati k' njemu, de ti da gnado prave pokore. Profim te ne iska-

ti posvetnih tolashb, de bi se s' njimi motil; sakaj zhe ishesh smot, jih najdesh, shivel bosh v' lashnivim miru, in shel v' mesto, kjer nikdar miru ne bo.

Judesh, kteriga je vest strashno pèkla, je velikim duhovnam in starashinam trideset frebernikov pernesil, rekozh: Greshil sim, ker sim nedolshno kri sdal. Malo zhasa je bil svetlih frebernikov vesel, kmalo so mu bili toliko ostudni, de jih pogledati in imeti ni mogel. Taka se greshniku godi, ko ga posheljenje oslepi, ne pomisli hudiga, ktero stori, potlje she le spregleda, vidi svojo nespamet in hudobo, in mu je to, po komor je hrepenil, ostudno in soperno. Blagor tedaj zhloveku, kteri po veri vsako rezh presodi, in se greha varuje.

Desi je Judesh hudoben bil, je vender vedil, de krivizhnih frebernikov obdershati ne sme: sato jih je vishim duhovnam in starashinam nasaj nesel. Kristjan! zhe prejmes plazhilo, de komu shkodjesh, ali krivo sprizhash, ali zhlost sdash, ali sa drugo hudo, plazhila greha obdershati ne smesh. Ishi tedaj svèta per modrim, kako ti je to ostudno zeno oberiniti, ali poverniti. Judesh, ko je prejete frebernike vishim ponudil, je

tudi svoj greh pred njimi sposnal, rekozh: Grefhil sim, ker sim nedolshno kri sdal. Po dolshnosti je to storil, sakaj grefhnik je dolshan ozhitno skasati snamnja pokore tim, kateri njegov greh vedo; fosebno pa tim, kateri so bili njegoviga greha deleshni. Bog in zerkev sapovedujeta to, in kdor tiga storiti nozhe, ni pravi spokornik.

Ko je bil Judesh Judovskim vishim frebernike nasaj ponudil, in svojo veliko pregreho pred njimi sposnal, so mu oni po svoji slepoti ofhabno odgovorili: Kaj je nam mar? ti gledaj. O hudobni in slepi vishi! hudobnishti so bili oni ko Judesh; sakaj njega je strashno pèklo, de je nedolshno kri prodal, jim pa mar ni bilo, de so nedolshno kri vkupili. Kader so oni Judeshu predersno odgovorili: Kaj je nam mar? ti gledaj, so vso strashno tesho te velike pregrehe nanj vrezhi hotli, in so mu pomogli v' obupanje.

Judesh je ref obupal, ko je té besede saflishal, in menil je, de mu ni vezh pokore, in ne vezh milosti najti per Bogu: vergel je od sebe frebernike v' tempeljnu, in shel. Vef shaloften, bled, in spremenjen je on bil, de ni mogel v' nebó, in tudi ne po ljudeh gle-

dati: sklenil je sam sebe umoriti. V' tim hudim sklepu je on zhedalje huje vterjen, ker ve, de je Jesus obsojen: shel je, dobil verev, in se s' njo obesil, de umerje predenj je Jesus krishan. Kader je obviselo njegovo zherno truplo, je raspozhló, in se je njegovo oferzhje isfulo, de je bilo v'fim gresfhnikam v' strasfzni rasgled. Taki je konez bil isvoljeniga aposteljna, ker je Jesusa svojiga uzhenika is lakomnosti prodal: hitel je on v' pekel, kader je usmiljeni Jesus hitel na goró sa gresfhnike umreti, de bi v' pekel ne prifhli.

Kristjan! Judeshev greh je filno velik bil, s' pravo pokoro bi bil vender odpufshenje dosegel; obupanje pa mu je obranilo se prav spokoriti. Sato upaj v' Boga, upati pa morash prav; in de prav upash, naj te upanje perganja k' pokori; in zhe to storish, bosh dosegel milost. Bres upanja ni prave pokore, in upanje ni dobro, zhe te ne perganja k' pokori.

Veliki duhovni, ko so vidili, de je Judesh popustil srebernike v' tempeljnu, so jih pobrali, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v' tempeljnovó skrinjizo sakaj to je zena kervi. O prezhud-

ni ljudje! bali so se oni tempelj omadeshati s' tim krivizhnim denarjem, in bali se niso rasshaliti Boga, ko so s' njim nedolshno kri Jesufovo vkupili. Posvetovali so se, in so sklenili vkupiti s' njim njivo nekiga lanzharja ptujizam v' pokopalishe, ktera se je potlje njiva kervi imenovala.

Kristjan! krive ali slepe vesti ne bodi, ampak flushi Bogu po njegovi sveti volji. Prosi ga te rasvetliti, s' svetlobo njegove gnade premishluj sapovedi, s' njeno pomozhjo satiraj hude shelje, in ne perpušti, de te kako hudo posheljenje gospoduje. Zhe to delash, terdno upaj, de si dobre in pravizhne vesti. Sdaj pa prosi, rekozh:

S d i h o v a n j e.

O ljubesnivi Jesuf! velik strah me obide, ko premislim nefrezhni konez nesvestiga Judesha, kteriga si bil v' aposteljstvo isvolil, de bi druge klizalis smerti v' shivljenje, in je prostovoljno shel v' vezhno smert. O Gospod! sakaj mu nifi gnade dal, de bi se spokoril, kakor si jo Petru dal spokoriti se? Sato, de vsi shivimo v' strahu, in ne greslimo is upanja v' tvojo milost. Prosim te, ne sapuști me, kakor si Judesha sapuștil,

ampak daj mi gnado ko Petru, desi nisim milosti, ampak sapushenja vreden. Skasuj nad menoj obilnost svoje milosti: daj mi milo jokati nad svojimi velikimi grehi, de ti svesto in stanovitno flushim, in te po smerti hvalim vekomaj. Amen.

XV. Premishljevanje.

Judje toshijo Jesusa per Pilatu.

V' Kajfatovi hishi so vsi s' enim glasam Jesusa smerti vredniga oklizali; ker ga pa umoriti niso smeli, so svesaniga gnali pred deshehniga poglavarja Pilata, de ga obsodi: v' petik sjutraj je to bilo. Shli niso oni v' sodno hisho, de bi se ne omadeshali, in smeli jesti velikonozhno jagnje; bali niso se pa omadeshati se per Bogu s' strashno pregreho, ktetero storé, ko hozhejo, in si persadevajo pravizhniga Jesusa umoriti.

Kader je hudobna mnoshiza poglavarjev in hlapzov s' velikim vpitjem pred Pilatovo hisho prishla, shel je Pilat vun, vidil je Jesusa svesaniga med njimi, in bersh posnal,

de so savoljo njega prishli, de naj ga sodi. Vprashal jih je tedaj, rekozh: **K**ak o s h n o obdolshenje pernefete soper ti-ga zhloveka? Kaj so imeli Judje soper Jesufa praviti? Refnizo bi bili govorili, ako bi bili rekli, de on je zhisti uk uzhil, lazhe ne nasitoval, bolnike osdravljaj, in mertve oshivljaj; tega pa govoriti niso hotli, ker bi ne bilo sadolshenje, temuzh saflushenje. Rekli so Pilatu: **A**ko bi ta hudodelnik ne bil, bi ga ne bili tebi sdali. Rezhi so mu hotli: Pravizhne vesti smo mi, in nas prashati ni treba, kaj je ta hudiga storil, ampak obsodi ga na nasho besedo.

Oblastnik Pilat je prav posnal Judovske poglavarje, in se ni toraj na njih vest sane-fil. Rekel jim je: **V**samite ga vi, in sodite ga po svoji postavi. Rezhi jim je hotel: Ni mi perpusheno zhloveka obsoditi, zhe ni skasano, de je hudodelnik: ako pa vam vafha postava, ktero vi boshjo ime-nujete, to perpušti, obsodite ga. Pilat, desi molikovaviz, je bil pravizhnisfi s' Jesufam, kakor veliki duhovni, pismarji, in ljudstva starashini, kteri so postavo vedili; sa-to, ker Pilat ni sovrashil Jesufa, oni so ga

pa is nevoshljivosti sovrashili: slepi so toraj bili, ker jih je huda nevoshljivost oflepila. To preprizha, de mora vsak vso hudobo is serza isgnati, in takó le je pravizhne vesti.

Judovski poglavarji so Pilatu odgovorili, rekozh: Mi ne smemo nikogar umoriti. Nikogar niso oni smeli obsoditi v' smert, ker je bila njih deshela pod oblastjo Rimljanov; so oni vender umorili Jesusa, ker so bojezhiga Pilata s' puntarskim vpitjem permorali ga obsoditi. Kristjan! isgovorjen nisi per Bogu, zhe sam hudiga ne storish, ako s' besedo, ali drugazh druge napravish greshti; sakaj takrat bi ravno toliko greshil, ko bi sam storil.

Kader so Judje vidili, de Pilat nozhe Jesusa na njih besedo obsoditi, so ga prekanjeno in lashnivo toshili, rekozh: TIGA smo nashli, de nash narod prevrazha, brani zesarju davke dajati, in govori, de je on Kristus kralj. O hudobni lashniki! kadaj so oni nashli Jesusa drashiti ljudstvo soper zesarja, ki je smiraj s' sgledam, in s' besedo pokorshino uzhil? Judje so napzhno menili, de obljubljen Kristus jih bo reshil od oblasti neverzov, in jim postavil mogozhno kraljestvo, kteriga

bo on kralj. Perlastili so oni svoj napzhni sapopadik Kristufu Jesufu, in so ga satoshili per Pilatu, de on hozhe biti Kristuf kralj, de ga Pilat gotovo obfodi, kateri je po svoji flushbi dolshan deshelo dershati podloshno zesarju.

Jesuf je ref perterdil v' hishi vishiga duhovna Kajfata, de on je Kristuf, in Sin boshji, kralja pa se ni on, ne takrat, ne nikoli imenoval. Lashnivi Judje pa pravijo Pilatu, de on hozhe biti Kristuf kralj, in de se toraj punta v' zesarja. Ako bi bil Jesuf per vishim duhovnu satoshen, de se on vstavlja zesarju, bi bilo to sadolshenje sanizhevano, ker so vsi sheleli se oblasti nevernikov snebiti: ako bi bili oni Jesufa satoshili per Pilatu, de se on Sinu boshjiga dela, bi ne bil on tiga zhislal. Govorili so oni tedaj soper Jesufa per Kajfatu eno, per Pilatu pa drugo, kakor vedo, de je perpravnish oba vanj rasserditi. Ljubi kristjan! zhe to premislifh, lohka posnash hudobo in svijazhnost serza zhlovekoviga, in zhujesh nad seboj, de ne gresbish, ne soper ljubesen, ne soper pravizo.

Pilat ni lashnivim Judam verjel, je vender Jesufa vprafal, rekozh: **Sí ti kralj**

Judovski? Jesus mu je krotko odgovoril, rekozh: Govorish to sam is sebe, ali ker so tebi drugi to povedali od mene? Rekel mu je tudi: Moje kraljestvo ni tiga svetá. Jesus je hotel Pilatu rezhi, de, zhe si je on ismislil, ali so mu drugi pravili, de hozhe biti potvetni kralj, je lashnivo, ker kraljestvo njegovo ni tiga svetá. Pilat je Jesusu nekoliko terdo odgovoril, rekozh: Kaj, sim jest Jud? Pilat je vezh let deshelni poglavar v' Jerusalemu bil, in je lohka svedil, de Judje zhakajo Odreshenika, kateri bo Kristus imenovan; vedil ni pa prav, kakoshin de bo njih Odreshenik; zhe bo, ali ne bo kralj; sato je Jesusu nevoljno rekel: Kaj sim jest Jud, de bi vedil koga ali kakoshniga Odreshenika oni zhakajo? Rimljan sim jest, ki svoje bogove molim, in mi ni mar vediti, kaj vi verujete, ali upate. Pilat je bi nekoliko nevoljen; ko je pa slishal Jesusa rezhi, de njegovo kraljestvo ni tiga svetá, je bil po tih besedah potolashen, ker on je le sa svet skerbel, in mu mar ni bilo sa drugo kraljestvo. Res je tudi, de ponishuost, krotkost in vboshtvo Jesufovo je Pilata preprizhalo, de so ga Judje lashuivo obdolshili.

Jesuf je Pilatu pravil, sakaj de je on na svet prishel, rekozh: V' to sim rojen, de refnizi prizhujem: sleden, ki je is refnize, moj glas poslusha. Pilatu ni bilo mar svediti, kaj je refniza, ktero Jesuf uzhi, is ktere so praviza in vse zhednosti, desi je refniza vsakimu zhloveku, fosebno pa sodnikom potrebna. Vprashal ga je on fizer: Kaj je refniza? ni pa odgovora zhakal, in je shel k' Judam, kateri so pred sodno hisho stali, jim praviti, de je Jesuf nedolshen, rekozh: Nobene krivize nad tim zhlovekam ne najdem.

Kristjan! glej, kako krotko Jesuf odgovarja Pilatu, namrezh Sin boshji svojimu nevrednimu hlapzu, in posnemaj ga v' krotkosti, ako bi bil ravno zhes druge ljudi povishan, ker tudi ti si zhlovek. Premisli, kaj je Jesuf Pilatu rekel, de namrezh kraljestvo njegovo ni tiga svetá, de nozhe kraljevati na svetu po shegi posvetnih kraljev. Kraljestvo ima on fizer na svetu, pa duhovno kraljestvo, namrezh katolskhko zerkev, ktere ud si ti po veliki milosti boshji, de shivish poboshno, ne pa po shegah svetá, in de hrepenish po kraljestvu nebeskhkim. Premisli tudi, kaj je

ſhe Jeſuf Pilatu rekel: Kdor je iſrefnize, moj glaſ poſluſha. Kdor je ſvoje smote ſ' reſnizo, ktero je Jeſuf uzhi, odpravil, njegove ſvete nauke ſheljno poſluſha; poſluſhati pa nozhe, kar je njegovim ſvetim naukam naſproti. Poſluſhaj tedaj reſnizo, ktero zerkev v' imenu Jeſuſovim uzhi, kaj verovati, in kako ſhiveti moraſh. Poſluſhaj tudi vſakiga, ki te prav uzhi, in pravizhno ſvari po uku boſhjim. Zhe to delaſh, poſluſhaſh Jeſuſa vezhno reſnizo, in dobre ti bo. Sdej pa rezi:

S d i h o v a n j e.

O krotki Jeſuf! ki ſi poterpeſhljivo poſluſhal krivizhno obdolſhenje nevoſhljivih in hudobnih Judovper deſhelnim poglavarji Pilatu, ſtori me krotkiga, de voljno preterpim kar koli moji ſoperniki ſoper mene govoré. Proſim te tudi mi dati tako ſhiveti v' tvojim kraljeſtvu, to je, v' tvoji zerkvi, de me minljive in laſhnive dobrote poſvetne ne motijo. Daj mi tudi, uſmiljeni Goſpod! krotko duſho, de ſim vſelej reſnizi podverſhen, in ſe vſake smote ſoper vero in ſapovedi varujem; in pa tudi, de po raſodeti reſnizi ſtanovitno ſhivim, in k' tebi, vezhni reſnizi pridem. Amen.

XVI. Premišljevanje.

Pilat pošlje Jesusa k' Herodu, kjer je sanizhevan.

Kader so Judovski višhi saflifhali Pilata rezhi, de nobene krivize nad Jesusam ne najde, jih je grosno péklo, in so ga drugih rezhi obdolshili, kterim ni on odgovoril, desi ga je Pilat perganjal. Ko so višhi vidili, de Jesus molzhi, in so vedili, de je Pilat voljan ga spuštiti, so sše glasnejshi vpili, rekozh: On shunta ljudstvo, in po vfi Judeji uzhi; in je sazhel od Galileje do sem. Oni so lashnivo prizhevali, de mirni Jesus shunta ljudstvo soper zesarja, de bi permorali Pilatu, zesarjeviga namestnika, ga obsoditi. Rekli so mu, de je Jesus puntarsko uzhil od Galileje do sem; rekli so pa to spremišljeno, kakor de bi bil on vojvoda puntarskih Galilejzhanov, kterih ene je bil Pilat v' tempeljnu umoril.

Kristjan! premišli kako svito in lashnivo govori jesik, kader je serze hudobno. Bili so ref eni smed Galilejzhanov, puntar-

ji; so pa bili savoljo tiga vfi Galilejzhani puntarji? Ali je bil tedaj tudi Jesus puntar, ker je bil is Galileje? Varuj se hude navede svijazhnikov, kateri povsod dobé perlošno priliko vsakiga zhloveka pozherniti, kateri jim ni vshezhen.

Oblastnik Pilat, ko je slishal Galilejo imenovati, in je svedil, de je Jesus is Galileje, ga je svesaniga poslal k' Herodu kralju Galileje, kateri je bil prishel v' Jerusalem savoljo velikonozi, de naj ga on obsodi, ali spusti po svoji volji. Kralj Herod je she sdavnaj slishal praviti od zhudeshev Jesufovih; sato je filno shelel ga viditi, in se je slo oveselil, ko so ga prednj perpeljali, ker je upal, de bo vprizho njega kaki zhudesh storil. Herod je bil nezhistnik in ubijaviz, ki je bil savoljo ostudne Herodiade ukasal svetimu Janesu Kerstniku glavo odsekati, ker ga je svaril. Neperpravljen je bil Jesufa poslushati, ga je vender shelel viditi, de kaki zhudesh vprizho njega stori. Shelel ga je viditi is natorne radovitdnosti, sanizheval ga je potlje, ker ni hotel njegovi prasni she-lji sadostiti.

Kristjan! kralj Herod je veliko zhudeshev Jesufovih svedil, katerih flove je bila

deshela polna, Jesufa pa ni zhišlal, in ga je sanizheval, ker ni hotel vprizho njega nobeniga zhudesha storiti. Enak mu ti ne bodi, de bi ne hotel verovati, kar ne vidish. Kar je Bog rasodel, in Jesus uzhil, je s' velikimi zhudeshi poterjeno bilo; in morash vse rasodete refnize terdno verovati, desi zhudeshev ne vidish. Od zhudeshev rad poslušash, bodi pa tudi svetih naukov sheljen, kateri te uzhé pravo boshjo slushbo; zhe pa potrebnih naukov rad ne poslušash, je snamnje, de perpovedovanje zhudeshev is prasne radovednosti poslušash.

Sveti evangelisti pravijo: Herod je Jesufa s' mnogim govorjenjem prafhal, on pa mu ni nizeh odgovoril. Shelel je Herod kaj nepotrebniga svediti, ne pa, kar je v' svelizhanje potreboval; sato mu ni Jesus odgovoriti hotel. Kralj Herod je tistih ljudi podoba, kateri so vfiga nepotrebniga radovedni, potrebniga v' svelizhanje pa ne zhišlajo. Kristjan! zhe svediti shelish, kar tvojo prasno radovednost nasituje, ne pa kar ti slushi v' boljishanje, nifi odgovora vreden. Persadeni si tedaj svediti, kar potrebuješh, de spolnuješh svoje kershanske dolshnosti, in tudi dolshnosti svojiga stanu; in naj bodi to sadoſti.

Sapifano je tudi: Veliki duhovni in pismarji so stali, in ga terdo toshili. Kader so Judovski poglavarji vidili, de Jesus molzhi, in de je Herod savorljo njegoviga molzhanja nevoljen, so ga she bolj serzhno toshili, in pravili Herodu, kar ga je nar lashje nadrashilo v' nedolshniga Jesufa. Herod ga ni obsodil, ker ga je neumniga, ne pa hudobniga menil; sato ga je sanizheval s' svojimi vojshaki. Kralj Herod je Jesufa sanizheval, ko ga je neumniga rasglasil, in je perpustil, de so ga njegovi vojshaki sanizhevali. Sanizhevali so ga oni po svoji hudi volji, mu v' obras pljuvali, in ga tepli. Veliko ljudi je savoljo shuma in vpitja perteklo, kterih eni so se vojshakam perdrushili Jesufa sanizhevati; eni so pa gledali, in se jim smejali. Krotki Jesus molzhi, smilijo se mu ti hudobni ljudje, in vse voljno preterpi.

Kristjan! vsaj ti zhuti veliko usmiljenje nad sanizhevanim in terpezhim Jesusam, in se nikdar njegovim hudobnim sanizhevavzam ne perdrushi. Ne ravnaj se po njih, kteri ga s' svojim napuham sanizhujejo: tudi ne po togotnih, ki hudo sa hudo vrazhujejo, in sgled Jesufove poterpeshljivosti overshejo:

tudi ne po drugih, kateri Jesusu nasproti shivé. Ne bodi eden smed njih, kateri si persadenejo tovaršhe svojih grehov perdobivati, de bi shiveli kakor oni shivé Jesusu nasproti, in bili po besedah svetiga Pavla, sovrashniki krisha Kristusoviga. Ljubi moj! premisli, de gorjé ti bo, zhe se sanizhevavzam Jesufovím perdrushish, ali zhe zhednosti, ktere on sapoveduje, ali njegove sveste flushabnike sanizhujesh. Jesuf sdej molzhi, ne bo pa smiraj molzhal, ampak se bo ognjeno masheval nad vsimi sanizhevavzi, kateri mu dolshne pokorshine in zhasti ne skasujejo.

Kralj Herod je Jesusa sanizheval, in tudi perpustil, de so ga drugi sanizhevali: v' snamnje pa, de ga on ref sanizhuje, je ukasal ga v' belo oblezhi, in tako oblezheniga nasaj gnati k' Pilatu. Belo oblazhilo so tiste zhase nosili kralji, in drugi mogozhni ljudje. Ko je tedaj Herod ukasal Jesusa v' belo oblezhi, in svesaniga nasaj gnati k' Pilatu, mu je hotel velik shpot napraviti, de ga namrezh v'li norza menijo, in ga sanizhujejo.

Kristjan! premisli neisrezhenó sanizhevanje Jesusa Kristusa, Sinu boshjiga. Oblekli so ga v' belo, pa savershenó in rastergano oblazhilo v' snamnje de je norez, kateri

se velikiga in imenitniga shteje, desi je reven in sanizhevanja vreden. Oblezhen je bil Jესuf v' belo, bil je pa tudi svesan ko hudodelnik, in spremljan po mestu od hudobne mnoshize, ktera ga je po svoji hudi volji sanizhevala, in perpuстила vsakimu zhloveku sanizhevati. Silno veliko ljudi je bilo v' mestu savoljo velikonozhi, in nespametna derhal, ki ga vidi kot norza oblezheniga in svesaniga, vpije sa njim, in dela kar koli hōzhe s' njim.

Ljubi moj! ne posabi neisrezheniga sanizhevanja, ktero je Jესuf, tvoj in vsih Gospod voljno preterpel, de saframovanje sa pravize voljo is ljubeshi do njega voljno preterpish. Zhe Jესufu svestó flushish, in te hudobneshi sanizhujejo, ne zhudi se nad tim, ampak ravno gledaj v' sanizhevaniga Jესufa, in stanoviten ostani v' njegovi flushbi, in blagor ti bo. Sdej pa rezi:

S d i h o v a n j e.

O poterpeshljivi Jესuf! tebe Sinu boshjiga, sazhetnika vřiga, isvira vse svetořti, in vezhno modrořt hudobni ljudje, veliki in majhni, tako strařhno in predersno sanizhujejo, de sapopasti ni mogozhe; ti pa vse to

voljno terpiſh, kakor de bi bil vſiga hudiga vreden, de ſi meni in vſim vernikam sgled ſapuſtil, de voljno preterpimo, kar koli nam hudobni ſvet ſhpotljiviga rezhe in ſtori. O Goſpod! jeſt ſim, ne pa ti, ſanizhevanja vreden, in vender tako malo poterpeſhljivoſti imam? Daj mi gnado, de ſpoſnam ſvojo nevrednoſt, in ſvoje ſadolſhenje: dodeli mi tudi ſerzhno in ſtanovitno poterpeſhljivoſt, ko ſim ſanizhevan, de ſe po tebi ravnam, in bom tvoje zhaſti deleſhen. Amen.

XVII. Premiſhljevanje.

Pilat in Herod ſe poprijasnita.

Ponzi Pilat je bil deſhelni poglavar v' Jeruſalemu pod Rimljanſkim zesarjem Tiberijam. Herod Antipa je bil kralj v' Galileji, ktero kraljeſtvo mu je bil dal zesar Auguſt. Ta dva ſta bila prijatla v' ſazhetku, ſzhaſama pa ſta eden drugimu naſproti delala, in ſe tudi eden drugiga ſovraſhila: ſovraſhila ſta ſe ſoſebno ſato, ker je bil Pilat nekaj puntarſkih Galilejzhanov v' tempeljnu umoriti ukasal.

Kader so bili hudobni Judje Jesufa pred Pilata vpervizh perpeljali, in ga permorati hotli ga obsoditi, je Pilat svedil, de je Jesuf is Galileje; vedil je pa tudi, de je Herod kralj Galileje v' Jerusalem prishel savoljo veliko-
nozhi: te perloshnosti se je Pilat rad poslu-
shil Jesufa k' Herodu poslati, de naj ga on
sodi. Britko je bilo Pilatu Jesufa obsoditi,
kakor nevoshljivi Judovski poglavarji hozhe-
jo, ker ga je nedolshniga sposnal: shpotljivi
mu je tudi bilo ga obsoditi, ker je bil pred
vsim ljudstvom pravil: N o b e n e k r i v i z e
n a d t i m z h l o v e k a m n e n a j d e m. P o
vesti in rezheni besedi ga ni smel obsoditi,
bal se je pa Judov, kateri so serdito vpili, de
naj ga krisha. Savoljo tiga je Pilat vesel bil
isgovor najti poslati Jesufa k' Herodu, de se
te hude sitnosti lepó snedi. Poslal ga je tedaj
k' Herodu, in mu ga sdal, de naj ga obsodi
ali spusti kakor hozhe. Storil je to Pilat po
meseni modrosti, krivizhen je toraj bil, ker
je bil dolshan Jesufa spustiti, kteriga je ne-
dolshniga sposnal.

Kristjan! zhe te mesena ali posvetna mo-
drost vodi, Bogu dopasti ne moresh, ker mu
je sovrashna. Zhe premislilh kakó bi se ka-
kiga nadleshniga opravila, ali shkode snebil,

ali kakó bi serdu blishniga odshel, ali de bi káko rezh bres blishniga rasshaljenja speljal, premisli pa tudi, zhe je to po sapovedih boshjih, in skerbi po dobri vesti pravizhno ravnati. De se bojish koga shaliti, zhe shelish zhlovekam strezhi, ali zhe se shkode bojish, je prav, ravnati se pa morash po ljubesni, reznizi in pravizi: zhe pa imash le meseno modrost, si gotovo krivizhen in svijazhen.

Kralj Herod je bil filno vesel, kader mu je oblastnik Pilat Jesufa poslal, kteriga viditi in posnati je sdavnaj shelel. Vesel je bil sosebno sato, ker je menil, de mu Pilat s' tim veliko zhaft in prijasnost skashe. Menil je Herod, de mu je Pilat vdan, in de ga ljubi, ni bilo pa ref, temuzh je to storil, de se nadleshnosti Judov snebi; perloshnost mu je tudi dal se nad nedolshnim Jesufam pregreshiti. Herod je bil Pilatu hvaljeshen, in mu je enako zhaft in prijasnost skasal; poslal mu je namrezh nasaj Jesufa v' belo oblezheniga, de naj ga obfodi, ali spuisti po volji. Pilat je bil v' serzu nevoljen, ko so mu spet Jesufa perpeljali, ker je vedil, de bo od Judov hudo nadlegan; ker je pa Herod storil to njemu v' zhaft, je vender dopadajenje skasal. Takrat sta se Pilat in Herod poprijasnila.

Kristjan! premisli sovrashtvo in prijasnost med Pilatam in Herodam. Sovrashila sta se poprej is napuha, in sta se is napuha poprijasnila. Sovrashila sta se prej, ker je vsak hotel mogozhnishti biti ko drugi, in sta savoljo tiga eden drugimu v' oblast segala: sta se pa potlje poprijasnila, ker sta eden drugimu zhaft skasala; ne savoljo Boga is zhiste ljubeshni, temuzh savoljo sebe, de bi se namrezh nadleshnosti Judov snebila. Taki so posvetni prebrifani modrijani, de eden drugiga is napuha, ali drugiga hudiga isvira sovrashijo; ali pa eden drugimu streshjo, ako s' tim tudi sebi streshjo. Oni so hudobni ali dobri, sovrashni ali prijasni, usmiljeni ali krivizhni is natore ljubeshni do sebe; in blishniga ne ljubijo, desi mu vzhafi veliko ljubeshen skashejo.

Poglavar Pilat je kralju Herodu veliko prijasnost skasal, ko mu je nedolshniga Jesusa poslal, de naj ga on sodi: Herod ga ni hotel obsoditi, in ga je Pilatu nasaj poslal; s' tim pa sta eden drugimu perloshnost dela se hudo sadolshiti per Bogu, in sta vender eden drugimu hvaljeshna bila. Vidish, kakoshni so posvetni prijatli, ko eden drugimu streshjo? Hudobni so oni tedaj, zhe se med seboj

sovrashijo, in zhe se med seboj ljubijo, ker nizh ni v' njih savoljo Boga, ampak je vse is spazhene ljubesni do sebe.

Viditi je bilo, de sta se Pilat in Herod poprijasnila, ni pa refnizhna bila njuna prijasnost, ker nista se is praviga namena poprijasnila; in je mordé kmalo kaka rezh jima perloshnost dala eden drugiga sovrashiti; sakaj, kdor ne ljubi blishniga savoljo Boga, sa se le skerbi, pravize ne zhifla, in kmalo dobi perloshnost drugim nevoshljivati, ali jih sovrashiti.

Preprizhan bodi, de med hudobniki ni prave ljubesni, in toraj tudi ne prave prijasnosti. Ref je tudi, de med poboshnim in hudobnim zhlovekam ni nikoli prave prijasnosti, ker imata nasprotne misli. Hudobniki eden drugiga ljubijo, dokler je njih posheljenju stresheno; zhe pa to neha, tudi prijasnost mine. Hudobniki se ne morejo eden drugiga ljubiti savoljo Boga, ker Boga ne ljubijo, ampak eden drugiga ljubijo savoljo sebe, namrezh is napuha, ali lakomnosti, ali nezhistosti, ali drugiga hudiga; in, ko se okolishine premenijo, se ljubiti nehajo, ali se tudi savidijo in sovrashijo.

Kristjan! Boga se boj, in isvoli si boga-bojezhiga prijatla, de eden drugimu poma-

gata v' dobro, in tako le bota eden s' drugim stanovitna prijatla. Zhe se ti sprijasniš s' hudobnikom, si, ali bošh kmalo njemu podobn, in bota eden drugimu pomagala v' greh, kakor sta Pilat in Herod eden drugimu pomagala v' krivizo, de sta se namrezh pregrešhila nad nedolshnim Jesusam.

Zhe si ti pravi kristjan, ljubish vsakiga zhloveka, in nikogar ne sanizhujesh, dešh ima ozhitne hude dela, dopadajenje pa imash le nad dobrimi, kateri si persadenejo flushiti Bogu. Prepovedano ti ni se hudobnimu zhloveku perdrushiti, kader imash s' njim kaki potreben opravik, in je tudi prav, de si po keršhanški ljubeshni perljuden s' vsakim zhlovekam, kateri ni tvoji dušhi nevaren; prijasnosti pa ne imaj s' hudobnim zhlovekam, in sošebno ne-s' njim, kateri ti je v' pohujšhenje. Zhe je kaki zhlovek tvoji dušhi nevaren, ogibaj se ga kakor ropavza, ga vender ne sovrashi, temuzh moli sanj, de mu usmiljeni Bog da gnado prave pokore. Perporozhiti ti ni treba, de bi se varoval zhloveka tvojimu premushenju shkodljiviga, sakaj sam vesh, in storish to: varuj se pa in ogibaj se škerbneje hudobniga zhloveka, kateri ti je napeljevaviz v' greh: perferzhniga pri-

jatla se ti kashe, je pa ravno sato tvoj nar nevarnisthi sovrashnik. Zhe se tebi nekdo priyatla fkashe, de bi te napeljal v' greh, ne bodi bojezh, ampak bodi serzhen, in ga tudi serzhno in ognjeno svari, de ve tvojo serzhno voljo, in ga sa smiraj odpravish: Zhe mu pa bosh mehko odrekel, bo gotovo ponavljal skufhnjavo. Sdej moli, rekozh:

S d i h o v a n j e.

Ljubesnivi Jesus! daj mi s' gnado svojo tako shiveti, de fim tvoj priyatel; in daj mi stanovitnosti v' tvoji flushbi, de ostanem tvoj priyatel do smerti, ker tako odlozhen ne bom od tebe vekomaj. Gospod! shelim tebe ljubiti is vsiga serza, in ljubiti hozhem svojiga blishniga savoljo tebe. Sbrati si hozhem priyatle, kateri ozhitno kashejo, de so tvoji resnizhni priyatli, de mi pomagajo v' dobro: varovati se pa hozhem sapeljivih priyatlov, po kterih bi perloshnost dobil se lozhiti od tebe. Napolni me s' sveto in veliko ljubesnjo, de gorim od nje, de fim, in bom s' teboj vekomaj sdrushjen. Amen.

XVIII. Premišljevanje.

Judje vpijejo, de naj bodi Barába spušten, Kristus pa krishan.

Nevoljen je bil oblastnik Pilat, de so bili k' njemu spet perpeljali Jesusa, kteriga on nedolshniga sposna, Judje pa silijo, de naj ga obsodi. Pilat bi bil rad spustil Jesusa, bal se je pa Judov, kterih serditost v' Jesusa je silno velika bila. Pilat je bil po natori dober in pravizhen, pa samó, kader mu je bilo perloshno pravizhno soditi; krivizhno je pa sodil, ko je kako teshavo nashel, ali so mu bili mogozhni ljudje nadleshni, ker je prevezh bojezh bil; in svojo bojezhnost je sosebnó rasodel, ko je krivizhnim Judam sbratidal, Jesusa, ali Barába spustiti.

K' velikonozhi je Pilat navado imel eniga smed jetnikov spustiti sa kteriga koli je ljudstvo profilo. Njegovi meseni modrosti se je prav perloshno sdelo spustiti Jesusa, nad kterim ni nobene krivize nashel, ako mu nasproti postavi Barába, puntarja in ubijavza. Rekel je tedaj Judam: Nobene krivize

ne najdem nad njim: kteriga ho-
znete, de vam spustim, Barába,
ali Jesufa, kteri se imenuje Kri-
stuf? Judje niso mogli Jesufa nobene pre-
grehe per Pilatu preprizhati, vedili so pa, de
je Barába puntar in ubijaviz: sato se je Pilat
sanefil, de ne bodo oni tolikanj krivizhni,
de bi ga profili Barába spustiti, Jesufa pa
umoriti. De jih je on lashje nagnil sa Jesu-
fa profiti, jim je ponovil, kar jim je bil vezh
krat pravil, de nobene pregrehe ne najde
nad njim; in, de se on Kristuf, ali njih Odre-
shenik imenuje.

Kristjan! premisli koliko si je Pilat per-
sadjal Jesufa spustiti; in preprizhan bodi,
de je bil per vsim svojim persadjanji po-
manjskljiv, in toraj krivizhen. Vedit je ne-
dolshnost Jesusovo, in tudi hudobo Barábo-
vo; sakaj je tedaj krivizhnim Judam sbrati
dal, rekozh: Kteriga hoznete, de
vam spustim? Ako bi on sodnik ne bil,
bi bilo mordé njegovo persadjanje sadoftno;
ker je pa on sodnik bil, je bil dolshan kri-
vizhne Jude tudi s' filo odpraviti; sato je
filno gresnil. Storil je Pilat po meseni mo-
drosti, ktera vodi ljudi, ki strahu boshjiga
nimajo, per Bogu je pa nespamet in gnjusoba.

Ljubi moj! is vsiga serza ishi prave modrosti, in se prav skerbno mesene varuj. Zhuj, de se ne sapeljesih, kakor se njih veliko sapelje, kateri prave modrosti nimajo. Zhuj, rezhem, de se ne sapeljesih, ker mesena modrost je vezh krat sveti modrosti podobna; in toraj skerbi, de nevarni sadergi odidesih. Posvetni modri so gorezhi in prebrifani, pa sato le, de sebi streshejo, ne pa is ljubeshni do Boga: namesti serzhnosti imajo predersnost, namesti mirnosti imajo bojezhnost, namesti poboshnosti imajo hinavfhino; tim in drugim svojim slabostim imena kershanskikh zhednost dajejo, de sebe, in druge sleparijo. Imenujejo oni dobro hudo, ali hudo dobro, in vsako rezh takó raslagajo, de svojimu napuhu, ali lakomnosti, ali serdu streshejo, ker so filno prekanjeni. Sato ni nikoli tebi prevezh perporozheno, de se mesene modrosti skerbno varujesh, in de imash pravo modrost, ktera je is svete ljubeshni.

Kader je bil Pilat te besede isrekel: Kteriga hozhete, de vam spustim, Barába, ali Jesusa? so Judovski poglavarji nashuntali ljudstvo, de naj sa Barába profijo, Jesusa pa umoré. Vishi so pervi, in vsa mnoshiza je sa njimi savpila,

rekozh: Prozh s' tim, in spusti nam Barába! Mehki Pilat jih je prijasno nagovarjal, de bi sa Jesufa profili, oni so pa she huje vpili, rekozh: Krishaj, krishaj ga! Prashal jih je potlje Pilat: Kaj je tedaj ta hudiga storil? Vedili niso oni kaj odgovoriti timu vprashanju, ampak so po sverinsko strashno vpili, de naj bo krishan.

Kristjan! premisli, de je Pilat v' veliko krivizo sabredil savoljo svoje mehkobe in bojezhosti. Perpusheno mu ni bilo dati hudobnim Judam sbrati, kteriga naj spusti ali obfodi, zhe krivizhniga ali nedolshniga: is mehkobe in bojezhosti je on to storil, je pa silno gresnil, ker je resnizo sposnal, in ni po nji storil.

Ljubi moj! ne boj se ljudi, de bi is njih strahu shalil Boga, ker vesh, de bo on tebe in vse ljudi sodil pravizhno: ne bodi tedaj bojezh, kader je serzhnost potrebna. Zhe ti je mogozhe ljudem dopasti in strezhi bres rasshaljenja boshjiga, stori kar jim dopade, in nepotrebno ne shali nar manjshiga zhloveka; pa tudi se nar imenitnishiga zhloveka ne boj, kader ti vest brani v' njegovo sheljo dovoliti.

Premisli tudi kako veliko mozh ima pohujshanje. Kader je bil Pilat ljudstvo vpra-

shal: Kteriga hozhete, de vam spustim? so poglavarji nashuntali ljudstvo sa Barába profiti; oni so pa pred vsimi sавpili: Prozh s' tim, in spusti nam Barába! Njih prijatli iu flushabniki so, de jim streshejo, ravno takó vpili, in sa nji-mi je vsa mnoshiza ravno te besede s' veli-kim vpitjem ponavljala. Eni smed njih so vedili svetost Jesufovo, eni so vidili njegove zhudeshe, eni so tudi kako dobroto po njem prejeli, vpili so vender vsi soper Kristusa, ker so slisjali poglavarje vpiti. Eni smed mno-shize so vpili, de vedili niso sakaj vpijejo, ampak vpili so sato le, ker so druge vpiti slisjali.

Ljubi moj! varuj se prav skerbno koga pohujshati; pa tudi zhuj, de te nihzhe ne pohujsha: sakaj gorjé zhloveku, po katerim pohujshenje pride, in pa tudi gorjé njemu, ki se pohujshati, ali napeljati v' greh pusti. Zhe ravno vidish mogozhne svetá greshiti, ali zhe te oni v' greh napeljati hozhejo, ostan stanoviten v' sapovedih, ker vesh, de ne kralji, ne mogozhni svetá te ne bodo mogli per vsigamogozhnim in pravizhnim sodniku Jesusu Kristusu isgovoriti.

Kader je bil Pilat slishal strashno vpitje Judov soper Jesusa, je shaloften bil, in jih

je prashal: Kaj hozhete, de s' Jesu-
sam storum? Savpili so vsi: Krishaj,
krishaj ga! Vpili so tedaj, de bi puntar
in vbijaviz Barába ne prejel, kar so mu nje-
gove hude dela saflushile, in de bi Jesus
Kristuf sgolj svetost in dobrota krishan bil,
ktere smerti so rasbojni, puntarji in vbijavzi
vredni. Vprashal jih je mehki Pilat: Kaj
je tedaj ta hudiga storil? Namesti
praviga odgovora je mnoshiza ponavljala svo-
je sverinsko vpitje, de naj bo Kristuf krishan.

Kristjan! varuj se vsake hude straсти,
in takó le pravizhno sodish, de ne delash ne-
spremishljeno, kar drugi hudiga delajo. Pre-
misli vse rezhi po sapovedih, de vesh kaj je
prav, in de slepo ne hodish sa mnoshizo, ker
verujesh, de bosh po sapovedih sojen.

Gresnik! sakaj si Jesusu svojimu usmi-
ljenimu Odreshniku nehvaljeshen? Vedi,
de ti vanj huje gresish, ko hudobni Judje,
ker ga bolj posnash, kakor so ga oni posna-
li. Kaj pravish, kader svojimu hudimu po-
sheljenju soper nauke Jesusove pervoljish?
Vpijesh: Prozh s' Jesusam! naj ima pro-
stost moja huda vojla! Kaj pravish, kader
hudobnimu skušnnavzu pervolish? Ponovish
vpitje Judov soper Jesusa, de raji imash hu-

dobnika, kakor njega. Nikar vezh takó, ampak gorezhe in ponishno prosi njega, usmiljeniga Gospoda, de ti da obshalovati in opustiti vso hudobo: tudi, de ti daje serzhno stanovitnost soper vse skushnjave in skushnjavze, de ga nikoli ne sapustish. Is tega dobriga namena mu ponishno rezi:

Sdihovanje.

O sapusheni in sanizhevani **Jesuf!** vsi, veliki in majhni serdito vpijejo, de bi bil krishan; vsi ti smert voshijo, in nihzhe sa te ne govori, ampak vsi profijo, de bi bil Barába, kateri je smerti krisha vreden, spushen. Ljubi Gospod! niso le Judje tebi nehvaljeshni in krivizhni bili, ampak tudi jest sim bil, ko sim s' svojimi grehi vpil: **Krishaj ga,** in spusti nam Barába. O huda slepota mojiga serza! Poslushaj, o **Jesuf!** shalosten glas svojiga nepokorniga hlapza, in odpusti moje grehe; dajaj mi gnado ti svetlo flushiti, de sim, in bom tvoje milosti deleshen. Amen.

XIX. Premišljevanje.

Jesuf je neusmiljeno rastepen.

Sveti evangelisti pishejo: Pilat je Jesufa prijel, in ga je gajshlal. Pishejo tudi, de so deshehniga poglavarja vojshaki Jesufa peljali v' dvor sodne hishe, ga k' stebru pervesali, in ga gajshlali. Pilat ni jim pravil, koliko de naj ga tepejo, in sveti evangelisti niso sapisali koliko shlakov je Jesuf prejel, vé se pa lohka, de so ga neusmiljeno rastepili, kakor bo kmalo popisano.

Pilat je shelel nedolshniga Jesufa oteti; in, de bi ne bil permoran ga obsoditi v' smert, kakor njegovi krivizhni sovrashniki hozhejo in silijo, je svojim vojshakam sapovedal ga tepsti, de, ko ga bodo vidili vfiga ranjeniga in kervaviga, bodo potolasheni, in od svojiga hudiga sklepa odstopijo. Bil je tedaj Pilat isusmiljenja neusmiljen in krivizhen. Menil je on po svoji slepi vesti prav storiti, je pa krivizhno sodil, ker ni nikomur perpushteno narmanjshi krivize storiti; sosebno, zhe je nedolshen sposnan. Pilata je posvetna modrost

smotila, ko je menil, de to is dobriga konza ukashe, de bo namrezh nedolshniga Jesufa s' tepenjem od smerti refhil; grefhil je pa, ker kriviza is dobriga namena, kriviza biti ne neha. Oblastnik je on bil, in strahoval bi bil krivizhne Jude, in spustil Jesufa, kteriga je nedolshniga ozhitno sposnal. Namesti tiga ga je dal svojim vojshakam tepsti: bil je tedaj krivizhen, njegova kriviza pa je flushila gorezhi ljubeshi Jesufovi, is ktere je hotel sa grefhnike veliko terpeti.

Deshelniga poglavarja vojshaki, kader so flishali, de naj Jesufa tepejo, so ga sgrabili, peljali v' dvor. sodne hishe, kjer je navadno bilo hudodelnike terpinzhiti, in fklizali so vse svoje neufmiljene tovarfhe, de se snofsijo nad njim, nedolshnim boshjim Jagnjetam. Vsa vojashka truma je vesela pertekla nad Jesufa, potegnili so oblazhila s' njega, de huje zhuti njih shlake, in so ga k' debelimu steburu terdo pervesali, de se njih neufmiljenim shlakam ogniti ne more. Krotki Jesus jim perpuisti, de delajo po svoji hudi volji, ker je namenjen, in hozhe preterpeti vse v' odrefhenje grefhniga svetá.

O grefhnik! glej in premisli krotkiga Jesufa slezheniga, in terdo pervesaniga k' de-

belimu štebru v' dvoru sodne hiše, de bo is ljubeshni do tebe, in vsih drugih gresnikov neusmiljeno rastepen. Terdno varuj, de debele vesi, s' kterimi je bil Jesus pervesan, niso ga mogle pervesaniga dershati, ampak de ljubesen do tebe in vsih drugih gresnikov ga je pervesaniga dershala; sakaj mozhnejshi je on, ko Samson, in ga zhloveshka mozh premagati ne more. Ljubesen le premaga njega vfigamogozhniga Gospoda, is ktere nas nevredne gresnike radovoljno ljubi, in sa nas neisrezhenó terpi. Bodi tudi ti, kristjan! s' vervjo mozhne ljubeshni do njega, tako rekozh k' mozhnimu štebru pervesan, de se ne ganesh, in se ne branish, kader savoljo svojih grehov terpish, ker tudi Jesus se brani nozhe, ko savoljo tvojih terpi.

Kader je bil krotki Jesus k' debelimu štebru v' dvoru sodne hiše terdó pervesan, so ga neverni in neusmiljeni vojsfhaki, ko serditi volkovi krotko jagnje, obstopili, in ga tepsti sazheli. S' manjshi filo pada is oblaka debela tozha na mehke shita, kakor padajo mozhni shlaki serditih vojsfhakov na mehko in nedolshno teló Jesufovo. Tepli in rastepi so njegovo sveto teló takó dolgo, de je bilo vse rasmesarjeno in kervavo: umorili ga

niso, ker s'he obsojen ni bil; malo shiviga pa so ga pustili. Ko so mozni in neusmiljeni vojshaki tepsti sazheli nedolshno teló Jesufovo, je sdajzi vse vishnjevo bilo; ker pa jenjali niso ga tepsti, so se bersh rane pokasale, in sveta kri je tekla po vřim telesu: jenjali niso oni sato, ampak kakor kervosheljne sveri, so s'he huje divjali nad njim, ga s'he huje neusmiljeno tepli, de so se rane njegoviga svetiga telesa rasfhirjale, in so globokejsi postale, in je toraj njegova sveta kri obilniřhi tékla. Is vřiga telesa je ona obilno tékla; tékla je tudi po tleh, po kateri so oni s' svojimi nezhednimi nogami hodili. Šteber h' kterimu je Jesus pervesan, je ves ker vav bil; ofhkroplene so bile njih roke in oblazhila s' njegovo sveto kervjo, jim se pa terpezh Jesus nizh ne smili, ampak se mu posmehujejo.

Sakaj so bili molikovavřki vojshaki toliko neusmiljeni s' nedolshnim Jesusam? Sato, ker so bili oni filno terdiga serza, navaženi v' vojski kri prelivati, in jim toraj mar ni bilo viditi Jesusa vřiga ranjeniga in kervaviga. Silno rasferdeni so bili oni v' Jesusa, ker so Judam verželi, de se on punta v' zesarja, sa kteriga zhařt so filno vneti. Gros-

no neusmiljeni so bili oni s' Jesufam tudi sato, ker so jih Judovski poglavarji vanj nadrashili, in jih tudi mordé plazhali, de naj ga toliko rastepejo, de, zhe ga ravno Pilat spusti, kakor je bil rekel, bo po prejetih ranah zhes malo zhasa umreti mogel.

Kakofhin je pa Jesuf v' tih velikih bolezhinah? Miren, poterpeshljiv, in dobrovoljen je on bil, ker je is serza shelel terpeti sa greshnike. Refnizhno je, de je njegova serzhna shelja do terpljenja obilnish, ko je huda volja njegovih sovrashnikov velika bila mu bolezhine napraviti. Jesuf vé, de ena sama kapliza njegove svete kervi je obilno sadoftna v' odreshenje vfiga svetá; kar je pa obilno sadoftno v' odreshenje svetá, ni njegovi ljubesni do greshniga svetá sadoftno. Sato niso mogli neusmiljeni vojshaki mu tolikanj bolezhin storiti, de bi ne bil on shelel she vezh sa greshnike terpeti. Ravno sato ni Jesuf sdihnil v' svojih nesmerjenih bolezhinah, in nevoljen ni bil, ne v' vojshake, kteri ga neusmiljeno tepejo, ne v' Jude, kteri jih k' tepenju drashijo; ampak milo in prijasno gleda po njih, in se mu smilijo. O nefkonzhna ljubesen in poterpeshljivost Jesufova!

O usmiljena mati njegova! nikar bliso ne pridi, de po veliki shalosti ne umerjesh, vidijozha svojiga ljubiga Sina polniga ran in kervi. Prijatli in prijatlize njegove! delezh bodite, ker prevelika tesha bi bila vashimu usmiljenimu serzu, ako bi vidili Jesusa v' tih strasnhnih bolezhinah. Ti, ti, terdovraten greschnik! perstopi, glej, in premisli Jesusa Křistusa, svojiga Gospoda k' stebru terdo pervesaniga, polniga globokih in shirokih ran, s' obilno kervjo politiga. Vprashaj ga, rekozh: Rastepeni, ranjeni in kervavi Jesus! sakaj toliko bolezhin voljno terpisih? Odgovori on: O greschnik! ne terpim sa se, ampak sa te, in sa vsiga svetá greshnike, de jih reshim od vezhniga pogubljenja, ker sim neskonzhno usmiljen.

Ljubi moj! zhista resniza je to, in ravno sato jenjaj greseliti, pokori svoje nepokornosteló, varuj se nezhistosti, shertja, in vsiga hudiga, ker vidish Jesusa savoljo grehov polniga ran, kervi in bolezhin. Kader koli te hudo posheljenje skusha, ali te skušnjavzi napeljujejo v' hudo, spomni se rastepeniga in kervaviga Jesusa, de ne greslish. Sdej mu is serza rezi:

S d i h o v a n j e.

O nar boljši in poterpeshljiviši Je-
sus! odkrito, ponishno in shaloftno sposnam,
de si ti vse to, in drugo terpel, savoljo mo-
jih, in vsiga svetá grehov. K' stebru si ti
pervesan bil, ker sim jest v' greslni prostosti
shivel; rastepen si bil, ker sim jest po telef-
nih sheljah shivel; poln ran in bolezhin si
bil, ker jest svojiga nepokorniga telefa poko-
riti nisim hotel. Ljubi Gospod! shelim in
hozhem s' teboj terpeti, de bom saflushenja
tvojih bolezhin deleshen. De ti, nedolshno
Jagnje boshje toliko terpisih, in de bi jest,
hudoben gresnik bres terpljenja oftal, se ne
spodobi, in ni prav: vesh pa, de se jest ne-
spametno ljubim, in po sheljah svoje popa-
zhene nature rad shivim; sato profim te, de
me ne pustisih bres pokorjenja; pokori me pa
tukaj, in nikar po smerti. Usmiljeni Jesus!
daj mi toliko terpeti, kolikor mi v' svelizha-
nje flushi, de bom tudi saflushenja tvojih ve-
likih bolezhin deleshen, ktere si is ljubesni
do mene preterpel. Amen.

XX. Premišljevanje.

Jesuf je krošan, in sanizhevan.

Kar koli je bilo popisniga od velikih bolezhin Jesusovih savoljo neusmiljeniga gajshljanja je veliko manj, kakor je on resnizhno terpel: ni bilo pa še nezhloveshko serze Rimljanskih vojshakov, in Judovskih poglavarjev nasiteno. Bil je Jesuf poln ran, kervi in bolezhin, njegovim sovrashnikam pa je to premalo bilo; in namesti mu vsaj malo pozhitka pustiti, so se ismislili mu nove bolezhine in sanizhevanja napraviti. Pogovorili so se tedaj oni ga s' bodezhim ternjem kronati, ga po kraljevo oblezhi in zhastiti, de smeh imajo is njega.

Sveto teló Jesusovo je vse rastepeno bilo, glava njegova le je bila bres rane; sato so hotli tudi njo s' bolezhino napolniti, jo namrezh s' bodezho krono rasbošti. Prashali niso oni svojiga poglavarja Pilata, zhe smejo ali ne smejo tiga storiti, ampak storili so oni po svoji hudi volji, sosebno sato, ker so slishali Jude ga toshiti, de on hozhe biti kralj

Judov: bodi tedaj, so djali, kralj bolezhin, ker je kraljeve zhaſti ſheljen. Pilat jim je bil ukasal ga tepſti, in nizh drugiga, neufsmiljenim vojšhakam pa ſe je ſdelo, de jim je vſe perpuſheno ſtoriti zhloveku, ſoper kteriga vſi Judje vpijejo, de naj bo krishan.

Vojſhaki, kader ſo bili ſklenili Jeſuſa bodezhe kronati, ga ko noriga kralja oblezhi in zhaſtiti, ſo ga od ſtebra odveſali: bil je pa on po neisrezheni bolezhini tolikanj prejetih ran toliko oſlabil, de je komaj hodil, in ko ſe je preſtopil, je kervave ſtopinje ſa ſeboj puſhal. Vojſhaki ſo oſlabljeniga Jeſuſa pri-jeli, in ga poſadili na ſtol; ne ſato, de bi nekoliko pozhival, ampak de mu novo bolezhino in ſaſramovanje napravijo. Vſa vojaſhka truma ga je obſtopila, de je vezh gledavzov in ſhpotljivzov okoli njega: vſak je pa hotel ſvoje hude tovarſhe v' groſovitnoſti premagati, de naſitijo nad njim ſvoje neufsmiljeno ſerze.

Sveti evangeliſti pravijo, de ſo mu ſhkerlatni plajſh ogernili; ſpledli krono is ternja, in jo na njegovo glavo poſtavili: in terſt v' njegovo roko dali; prednj ſtopali, pred njim poklekovali, ſe mu

posmehovali, in ga posdravljali, rekozh: Sdrav bodi kralj Judovski! in so ga v' lize bili, in vanj pljuvali. Te refnizhne besede kratko, pa vshivo popishejo, koliko de je usmiljeni Jesus terpel, ko so ga vojshaki s' ternjem kronali in sanizhevali.

Kader je bil Jesus po neusmiljenih vojshakih nezhloveshko rasgajshlan, so ga oni oblekli v' njegove oblazhila, ktere so se njegoviga ranjeniga in kervaviga telefa sprijele: ko so se pa ismislili, de ga bodo po kraljevo shpotljivo oblekli, so mu s' filo potegnili oblazhila s' telefa, in mu okoli ram rastergan in umasan shkerlatni plajsh vergli. Hiteli so oni is nar bodezhishiga ternja krono splesti, ktero so mu na glavo tishali, in jo bolezhie rasbodili. Bodezha krona, njemu na glavo djana in pertisnjena, je bilo drugo shpotljivo snamnje kraljeve oblasti, de ga oni bolezhie in gerdo sanizhujejo.

Ko so bili molikovavski vojshaki s' umasanim savershenim shkerlatnim plajshem Jesusa shpotljivo oblekli, in mu bili bodezho krono na glavo mozhno pertisnili, so mu namesti slate kraljeve palize terst v' roko dali, de bi on smeshno podobo noriga kralja imel.

Storili so mu to, ker so ga Judje satoshili, de on hozhe biti njih kralj; in so ga toraj ko noriga kralja sanizhevali.

O greslnik! ki s' povsdignjeno glavo napuhnjen hodish, ki visoke misli v' svojim serzu nosish, in nikoli sadosne posvetne zhashti nimash, glej in premisli Jesusa Kristusa, svojiga in vsih Gospoda shpotljivo oblezheniga, bolezhne kronaniga, in neisrezheno sanizhevaniga, de se svojiga greslniga napuha resnizhno framujesh, in ga opustish.

Kader je bil Jesus na visoki sedesh postavljen, s' savershenim shkerlatnim plajsham shpotljivo oblezhen, s' ternjevo krono bolezhne kronan, in s' prasnim terstam v' desnizi; sraven pa ves kervav in opljuvan bil, so ga vojshaki s' smeshnim vpitjem Judovskiga kralja oklizali, rekozh: Sdrav bodi kralj Judovski! Po tim so eden sa drugim prednj stopali, ga shpotljivo zhashtili, in posdravljali. Med tim shpotljivim zheshe-njem so ga v' lize bili, jemali terst is njegove desnize, in s' njim tolkli po ternjevi kroni, pljuvali mu v' obras, in mu, kar so mogli gerdiga rekli, in hudiga storili. Jesus, kteri je namenjen vse hudo preterpeti, nozhe skasati nad njimi svoje boshje oblasti, ampak

voljno terpi sa greslnike; in toraj vse daruje svojimu Ozhetu, de jim bodi usmiljen.

Kershanfska dusha! po rasodeti veri vesh, de Jesus Kristus je pravi Bog, kralj nebes in semlje, Gospod vsih in vsiga; glej pa in premisli ga shpotljivo oblezheniga, bolezhne kronaniga, ostudno opljuvaniga, vsiga ranjeniga in kervaviga, lashnivo moljeniga, in neisrezheno sanizhevaniga. Kralj vezhne zhafi je Jesus, je pa v' dvoru sodne hishe kralj bolezhin: angeli ga trepetaje molijo, neverni vojshaki pa ga nesapopadljivo sanizhujejo. Vse té hudobne ljudi bi on lohka pogubil, namesti tiga pa jih voljno preterpi is ljubesni do tebe, in do vsih greslnikov, de bi ti is ljubesni do njega sovrashil in opustil vse grehe. Kader te napuh, ali jesa, ali nezhistost, ali drugo hudo skusha, premisli Jesusovo sanizhevanje, poterpeshljivost in bolezhine. Ker Jesus, sveti Gospod toliko terpi savoljo tebe, sakaj se ti, greslni zhlovek branish terpeti savoljo njega? Ker on toliko terpi savoljo tvojih grehov, kako moresh ti greh ljubiti, in v' njem shiveti? Preterpel je on svoje krivizhne sanizhevavze, preterpi tudi ti svoje, ker vesh, de on ni bil, ti si pa sanizhevanja vreden.

Zhudifh se ti, de so vojshaki tako ne-
ufmiljeno in shpotljivo delali s' krotkim in
nedolshnim Jesusam, se pa mordé njih hudo-
be vdeleshifh. Vojshaki so bili molikovavzi,
posnali ga niso, in so hudobnim Judovskim
poglavarjem verjeli, ko so jih slifhali s' enim
glasam prizhevati per Pilatu, de se Jesus
punta v' zesarja, sa kteriga zhast so oni filno
vneti. Menili so tedaj prav terdno, de, ko
Jesusa terpinzhijo in sanizhujejo, puntarja
terpinzhijo in sanizhujejo; ti pa, kristjan!
nobeniga isgovora nimash, kader ga s' svo-
jimi grehi shalifh in sanizhujesh, ker vanj
verujesh, in vesh gotovo koga shalifh in sa-
nizhujesh.

Ako bi ti skerbno premifhljeval britko
terpljenje in sanizhevanje Jesusovo, bi mo-
gel milo jokati nad njim, namesti tiga pa se
mordé njegovim sanizhevavzam perdrushifh,
ker greshti ne jenjash, njegovih svetih nau-
kov ne zhislash, in ga toraj sanizhujesh.
Ravnash mordé s' Jesusam, kakor de bi on
ismifhljen kralj in bres vse oblasti bil; vidil
in zhutil pa besh njegovo zhast in oblast,
kader bo prifhel sodit shive in mertve. Lju-

bi moj! ne vezh takó, ampak podversi se Jesufu, ker je tvoj in vsih kralj, in mu is ferza rezi:

Sdihovanje.

O nar poterpeshljivišhi Gospod! neisrezhenó si ti savoljo mojih, in vsih ljudi grehov preterpel: shpotljivo so te oblekli, bole zhe kronali, v' tvoje oblizhje pluvali, po glavi tolkli, lashnivo molili, in drugazh sanizhevali: vse to si ti terpel nam gresnikam v' odreshenje, in tudi v' sgled, de vse sopernosti voljno preterpimo is ljubesni do tebe. Zhudim se jest, ljubi Jesuf! de si hotel savoljo nas gresnikov tolikanj terpeti; shelim pa in hozhem se ravnati po tvojim sgledu. S' pomozhjo tvoje gnade terdno obljubim te savoljo prejetiga sanizhevanja refnizhno moliti, in tudi voljno preterpeti, kar koli se mi bo teshavniga pergodilo. Stori me, o Jesuf! svojiga svestiga flushabnika, de te bom hvalil vekomaj. Amen.

XXI. Premišljevanje.

Pilat Judam Jesusa pokashe.

Kader so bili vojšhaki vse svoje neusmiljenje skasali nad nedolshnim Jesusam, in se skoraj navelizhali ga terpinzhiti, so ga ravno takiga, to je, sanizhljivo oblezheniga, s' ternjem kronaniga, ostudno opljuvaniga in vfiga kervaviga pred poglavarja Pilata peljali. Pilat ni svojih vojšhakov svaril, de so njegovo povelje prestopili, ker ni on tanke pravize bil: smilil se mu je vender Jesus, ko ga je zhudno premenjeniga vidil; menil je pa, de bo to perloshno hudobne Jude omezhit, in sanefil se je, de bodo omezheni, zhe ga bodo vidili: sklenil je tedaj ga jim pokasati.

Bili in stali so Judje pred sodno hišo; sakaj vanjo niso iti hotli, de bi se ne omadeshali, in vidili niso tedaj, kako hudo in neusmiljeno so neverni vojšhaki Jesusa sdelali. Sato ga je Pilat pred nje postavil: peljal ga je na visoko, de ga oni lohka vidijo, in de ogledujejo njegovo shaloftno podobo. Rekel je Pilat Judam s' milim glasom: Perpe-

Ijem ga vam, de sposnate, de nobene krivize nad njim ne najdem. Glejte, zhlovek! Rezhi jim je hotel: Pravizhen je ta zhlovek; glejte pa in premislite kakoshin de je; namrezh shpotljivo oblezhen, ves ranjen in kervav, s' ternjem kronan, in opljuvan, de ni zhloveku podoben: sato je on vsiga usmiljenja vreden, in jenjajte mu smerti voshti.

Kader so Judje vidili, de Pilat jim spet perpelje Jesufa, so prav bliso stopili, in se drenjali, de bi ga natanko ogledali, sato pa, de bi s' njegovimi bolezhinami nasitili svoje neusmiljeno serze. Kader so ga bili oni ogledali, se je njih serd she huje vnel, in so vsi serdito vpili, rekozh: Krishaj, krishaj ga! Enaki ali podobni so bili oni ropovskim sverinam, ktere, ko vidijo ali okusijo kri kake shivali, so neusmiljenishti, in huje shelé jih poshreti. Judje tedaj ne le potolashe ni niso bili, ko so vidili Jesufa neusmiljeno sdelaniga, temuzh so vanj she huji serd obudili, in serdito vpili, de naj bo krishan.

Vsi verni kristjani naj premislijo Jesufa od Pilata pred Jude postavljeniga; sosebno pa naj ga skerbno premislijo oni, ki so mlazhniga duha, in se greha ne bojé. O

greslnik! glej, in premisli svojiga in vsih Odresnenika, kteriga je Pilat pred Jude postavil. Glej, in premisli ga shpotljivo, ko noriga kralja oblezheniga: glej, in premisli njegovo sveto glavo s' bodezhim ternjem kronano in rasbodeno, de so ga kralja bolezhin storili: glej, in premisli njegovo sveto oblizhje ostudno opljuvano, ktero angeli trepetaje molijo: glej, in premisli vse njegovo sveto teló polno ran, bolezhin in kervi, ktero je nebesneke zhahti vredno: glej, in premisli ljubiga Jesufa, kteri je smed zhlovek nar lepsi bil, sdaj pa se je njegova zhahti ta podoba takó zhudno spremenila, de ga ni posnati.

O greslnik! glej, ogleduj in premisli svojiga usmiljeniga Gospoda Jesufa nesrezenih bolezhin, in nesmerjeniga sanizhevanja polniga, in shaloftno rezi: Ozhe nebeski! ali je ta tvoj ljubi Sin, nad kterim imash veliko dopadajenje? O devishka mati Marija! ali je ta tvoj ljubi Sin? Aposteljni, in drugi priyatli, ali je ta vash Uzhenik? Vsi terdijo, in ref je, de on, kteriga je Pilat pred Jude postavil, je Sin boshji, Jesus Kristus, vsiga svetá uzhenik in odresnenik. Vprashash: Sakaj je pa on sanizhevan, poln

ran in bolezhin? Savoljo tvojih in drugih ljudi grehov je to, de bi ti, in drugi gresniki ne terpeli vekomaj. Sakaj si mu tedaj nehvaljeshen? sakaj ne jenjash greshti? sakaj se mu ne vdash? Is ljubeshni do Jesufa tedaj britko obshaluj, in refnizhno opusti vse svoje grehe, de se po saflushenji njegovih telesnih ran tvoje dushne rane osdravijo.

Kader je bil Pilat Jesufa vfiga ranjeniga, kervaviga, s' ternjem kronaniga, s' shkerlatnim plajshem oblezheniga, in vfiga opljuvaniga pred neusmiljene Jude postavil, de bi se jim smilil, so vfi vishi duhovni, ljudstva starashini, fariseji, pismarji in vse ljudstvo sakrizhali in savpili, rekozh: Krishaj, krishaj ga! Pilat je bil njih krivizhniga vpitja shalosten, in jim je nevoljno rekel: Vsamite, in krishajte ga: jest krivize nad njim ne najdem. S' timi besedami ni Pilat Judam oblasti dal Jesufa krishati, ampak jim je njih krivizo ozhital, de ga permorati hozhejo obsediti Jesufa, desi nobene pregrehe ne najde nad njim. Rasumeli so Judje, kar jim je hotel rezhi Pilat; sato so mu odgovorili, rekozh: Imamo postavo, in po tej postavi mora umreti, ker se je Sinu boshji

ga delal. Rezhi so oni hotli Pilatu, de krivizhni niso, ko filijo, de naj bo Jesus krishan, ker ga postava boshja obsodi v smert, ker se Sinu boshjiga dela, defi je zhlovek: savoljo tiga je on smerti vreden, zhe ravno druge pregrehe nima.

Ref je, de se je Jesus Sinu boshjiga rekel, mu je pa tudi Ozhe nebeshki vprizho veliko ljudi prizheval per Jordanu, rekozh: Ta je moj ljubi Sin, nad kterim imam dopadajenje. Ref je tudi, de je Jesus s' velikimi zhudeshi poterjeval to resnizo. Svijazhni Judje rekó Pilatu, de je Jesus smerti vreden, ker se Sinu boshjiga dela, povedati mu pa nozhejo njegovih zhudeshv, s' kterimi je on prizheval, de je ref Sin boshji. Pilat, ki je vedil, de so filno vneti sa svojo postavo, se je s'he huje bal, kader je té besede slifhal: bal se je Judov, zhe Jesusa ne obsodi, in bal se je ga obsoditi, ker ga je nedolshniga sposnal.

Kristjan! premisli, de je Jesus mogel umreti, in je umerel, ne sato, ker se je Sinu boshjiga rekel; ampak sato, ker je ref Sin boshji. Umreti ni on mogel, ker so Judje s' velikim vpitjem tishali, de naj ga Pilat obsodi, temuzh umreti je mogel, de se

usmiljeni sklep boshji dopolni. Bog je bil zhloveshkimu rodu Odreshenika obljubil; to milostljivo obljubo je on po svojih prerokih ponavljal, in jo je dopolnil, ker je resnizhen in svest. Sin boshji se je tedaj vzhlovezhil, de bi v' zhloveshki natori sa vse zhloveshtvo terpel, in ga odreshil, kteriga nihzhe drugi odreshiti ni mogel.

Kristjan! zhudi se nad to prezhudno dobrotljivo skrivnostjo; hvali in povishuj nekonzhno ljubesen Jesusa, Sinu boshjiga, is ktere se je k' terpljenju podvergel, de je tebe in vse odreshil. Ker verujesh, de je on Sin boshji, in pravi Bog; verujesh tudi, de ga nihzhe permorati ni mogel k' terpljenju. Ker to verujesh, premisli ga, kakorshniga je bil Pilat pred Jude postavil, de mile folsé tozhish nad greham, in de visoko hvallish milost boshjo, is ktere savoljo nevrednih gresnikov Jesus toliko terpi. Premisli besede Pilatove: Glejte, zhlovek! Glej, in premisli shalostno podobo Jesufovo, ko bi ga s' svojimi ozhmi vidil, de se nikdar vezh hudobnim Judam soper njega ne perdrushish, de svoje grehe britko obshalujesh, savoljo

kterih on toliko terpi, in de ga s' stanovitno pokorshino do smerti hvalish. Sdej pa Jesufu ponishno rezi:

Sdihovanje.

O usmiljeni Gospod! poln sim velike shalosti in serzhniga usmiljenja, ko te ranjeniga, kervaviga in sanizhevaniga premislim. Shalujem pa nar bolj sato, ker vem in verujem, de tolikanj britkost savoljo mojih grehov terpisih. Poln britke shalosti, in pa tudi velikiga upanja k' tebi vpijem: Usmili se me, ljubesnivi Jesuf! Polno napuha je moje serze; naj ga tvoje prezhudno ponishevanje osdravi: moja popazhena natora po gresnim veselji hrepeni; naj so ji tvoje velike bolezhine v' sdravilo: v' drugih hudih rezheh sim jest sapopaden; tvoj duh bodi v' meni, de hozhem in delam vselej, kar ti dopade. Terdno upam v' tvojo milost, de me sapustil ne bosh; in terdno obljubim s' pomozhjo tvoje gnade, de ti bom s' uneto dusho vselej flushil, de bom per tebi vekomaj. Amen.

XXII. Premišljevanje.

Judje nadlegajo Pilata obsoditi Jesusa.

Kader so bili Judje savpili, de Jesus umreti mora, ali de je smerti vreden, ker se Sinu boshjiga dela, se je Pilat, kateri je veliko bogov veroval, she bolj bal ga obsoditi, menijozh, de je on mordé kaki perkrit bog. Poklizal ga je on tedaj v' sodno hišo, in ga je vprashal, rekozh: Od kod si ti? Vezh drugiga ga je on prashal, odgovoril mu pa ni, ker perpraven ni bil resnize poslushati. Pilat je menil, de Jesus s' svojim molzhanjem njegovo oblast sanizhuje, sato mu je nevoljno rekel: S' menoj ne govorish? ne vesh, de imam oblast tebe krishati, in spustiti? Jesus mu je krotko odgovoril, rekozh: Nobene oblasti bi ti ne imel nad menoj, ako bi tebi ne bilo od sgoraj dano. Jesus, Sin boshji ni bil nikomur podvershen, podvergel se je pa on Pilatu, in se obsoditi perpustil, de vse zhloveshtvo odreshi.

Jesuf je tudi Pilatu rekel: Tisti, kteri je mene tebi sdal, ima vishi greh. Rezhi mu je hotel: Zhe ti mene vbfodish, grefhish, Judje pa huje grefhé, kteri so me tebi sdali, sakaj ti si molikova-viz, oni pa imajo postavo, in bi lohka vedili, kaj so preroki govorili od mene, flishali so moje nauke, vidili moje zhudeshe, in toraj isgovora nimajo. Pilat, kteri ni bil bres vse vesti, je od takrat iskal njega spu-ftiti. Skerbno je on namrezh premislil, kako bi samogel bres rasshaljenja Judov Jesufa spustiti. Judje so bersh posnali Pilatovo persadjanje, togotili so se, in savpili, rekozh: Ako tiga spustish, nisi zefarjev prijatelj; sakaj sleden, kteri se kralja dela, zefarju so-per govori. Te besede so presunile meh-kiga Pilata, kterih bi ne bil zhislal, ako bi bil pravizhen.

Pilat je prav skerbno premislil, kako bi Jesufa spustil, de bi ne shalil ne Judov, ne zefarja. Vest ga je pèkla, de je bil ukasal po krivizi rastepsti Jesufa, in se mu smili, ker ga vidi vsiga ranjeniga in kervaviga: serditofti Judov se grosno boji, fosebno pa, de bi ga ne toshili per zefarji; in ne ve te-

daj, kaj bi storil. Rekel je bil on Jesusu: Ne vesh, de imam oblast tebe krishati in spuštiti? Svoje velike oblasti se pa poslušiti nozhe, de bi ga po vesti spustil, de bi namrezh spustil Jesusa, kteriga nedolshniga sposna. Obsoditi Jesusa, mu vest brani, ga spuštiti, mu strah brani, in je v' velikih teshavah, ker pravize malo ljubi.

Kristjan! boj se Boga, vedi njegovo sveto voljo, in ravnaj se po dobri vesti, ako bi te ravno savoljo tiga vesh svet sovrashil. Zhe se pa bolj bojish ljudi, kakor Boga; ali, zhe hozhesh Bogu strezhi, in njegovo voljo spolniti takrat le, kader je bres rasshaljenja hudobneshev, flushabnik boshji nifi. Premaguj nespametno bojezhost; zhe ne, si slabi-mu terstu podoben, kteriga vsaki veter nagne.

Pilat se je bil Judam v' sazhetku nespametno vdal, kader jih je bil is mehkobe prashal: Kteriga hozhete, de vam spustim, Barába, ali Jesusa? Govoril je on to is mesene modrosti, se je pa s' timi besedami vjel, ker so Judje po tih besedah posnali njegovo bojezhost, in so ga potlje s' svojo predersno nadleshnostjo napravili v' veliko krivizo. To te, kristjan, uzhi, de se morash bersh vstaviti krivizhnikam in

skufhnjavzam; ne s' mehko, ampak s' ojštro besedo, de po nji posnajo tvojo stanovitno voljo, in se jih sa vselej snebifh.

Kader so bili hudobni Judje v' bojezhiga Pilata savpili: Ako bosh tiga spuſtil, nifi zesarjev prijatelj, ſo ga popolna pobili, ker vſa njegova frezha in nefrezha je bila v' zesarjevi volji. Kristjan! ne zhudi ſe nad nevernim Pilatam, de ſamó ſa ſvojo zhaſno frezho ſkerbí, in de je bil ſa voljo nje perpravljen krivizhno ſoditi; ſakaj on je malo vedil od prihodniga shivljenja, in je toraj ſa ſvet le ſkerbel. Ne zhudi ſe tedaj nad molikovavſkim Pilatam, ampak premifli, zhe ga ti poſnemafh, deſi verujeſh pravizhno ſodbo boſhjo, in vezhno shivljenje. Zhe ſi ſa voljo poſvetne frezhe, ali minljiviga dobizhka perpravljen dati pravizo, ali reſnizo, ali zhiftoſt, ali drugo, ſi hudobniſhi ko Pilat, ker on je molikovaviz bil, ti pa ſi kristjan. Bal ſe je on ſvojiga mogozhniga zesarja Tiberija, ti ſe pa mordé narmanjſhiga zhloveka bojifh, in ſa voljo njega greſhiſh. Varuj ſe tiga, in nikdar ne ſapuſti Jeſuſa, kteri je tvoj Bog, odreſhenik in ſodnik, kteriga oblasti, bodi ſhiv ali mertev, ne odideſh.

Pilat se je bal, de ga bodo Judje sato-
shili per zesarji, ako ne obsodi Jesusa, sato
se je njih krivizhni volji soper svojo vest
vdal; odshel ni pa on nefrezhi, ktere se je
bal, ker so ga oni savoljo drugiga hudiga sa-
toshili per zesarji: odstavljen je bil, in v'
daljno deshelo poslan, kjer je sam sebe is
grimnosti umoril. Kristjan! to te uzhi, de,
zhe Boga sapustish savoljo ljudi, kmalo te
bodo oni sapustili, in kakoshna bo s' teboj?
Ako bi ravno ti, kterim s' greham streshesh,
tvoji stanovitni priyatli bili, sapustili te bodo,
kader umerjo, ali ti umerjesh, in shel bošh
pred pravizhniga sodnika prejeti svoje ne-
svestobe plazhilo. Ne sapusti tedaj Boga sa-
voljo zhloveka, ali dobizhka, ali shkode, ali
strahu, ampak mu svesto flushi, de pojdesh
v' vezhno plazhilo, kteriga ti ne bo nihzhe
odvseti mogel.

Desi se je Pilat filno bal svojiga zesarja
shaliti, si je vender po meseni modrosti per-
sadjal Jesusa spustiti; perpravljen je pa tudi
bil ga obsoditi, zhe drugazh ne more Judov
vtolashiti. Is tiga namena jim je rekel:
Glejte, vas h kralj! Vedit je on, de
so Judje filno neradi pod oblastjo molikovav-
skih zesarjev, in de filno shelé kralja svoji-

ga naroda imeti; sato jim je to rekel; oni so pa s' enim glasam savpili, rekozh: Prozh, prozh s' njim, krishaj ga! Pilat jih je hotel vtolashiti, in jim je rekel: Vashiga kralja bom krishal? Odgovorili so mu: Nimamo kralja, ampak le zesarja. Lashnivo so se oni Pilatu perlisnili, de ga lashje nagnejo v' svojo krivizhno voljo, in usmiljeniga Jesufa obsodi.

Greschnik! kar so hudobni Judje Pilatu rekli, de so raji pod oblastjo neverniga zesarja, ko pod oblastjo Jesusovo, pomeni, kar ti s' svojimi hudimi deli pravish. Kaj s' svojimi hudimi deli pravish? Strah je misliti, in je vender ref, de to pravish: Raji sim pod oblastjo hudizhevo, ko pod oblastjo Jesusovo; raji sim sushnik hudizha, hudiga sovrashnika, kakor hlapez Jesufa, usmiljeniga Gospoda. Sakaj hozhesh flushiti hudizhu, kateri ti dobriga dati ne more? Sakaj overshesh Jesufa, kateri te je s' dobrotami napolnil, in bo dal tvoji svestobi vezhno svelizhanje? Sato, ker te hudo posheljenje omami; omami te pa, ker mlazhno vero imash.

Ljubi kristjan! premisli, de zhe hozhesh, ali nozhesh, de bi Jesus kraljeval nad teboj, je on vender tvoj resnizhni kralj,

in si njegovi oblasti podvershen, kateri ne morešh, ne shiv, ne mertev oditi. Judje so pred Pilatam vpili: Prozh, prozh s' njim! ni bilo pa ref, de bi bili Jesusa oblasti odvseli, in jih je on potlje po njih hudobi pokoril. Ne sanizhuj tedaj oblasti in milosti Jesufove, de si pogubljenja ne nakoplješh. Zhe se sdaj spokorish, in Jesusu, svojimu kralju resnizhno slushish, blagor ti bo; gorjé pa ti bo, zhe se mu vstavish. Podversi se tedaj ljubesnivimimu Jesusu, kateri te je s' svojo drago kervjo odkupil, de dosešesh posvezhenje in svelizhanje. Sdaj mu is serza rezi:

Sdihovanje.

Ljubi Gospod Jesus! velik shpot so te bi Judje storili, kader so pred Pilatam vpili, de te svojiga kralja nozhejo, in pa she tishali, de bi bil krishán. Shal mi je, de sim se jest jim perdrushil, in nehvaljeshno overgel tvojo vsmiljeno oblast, ko sim raji stregel svojim hudim sheljem, kakor tebi slushil. Vem, de ni sim milosti vreden, upam vender milost dosezhi, ker si neisrezhen dober. Shelim, hozhem in obljubim s' pomozhjo tvoje gnade se podvrezhi tvoji boshji oblasti, in radovoljno osta-

ti pod njo do smerti. Biti hozhem tvoj svest flushabnik, desi me bo popazhena natora sku-
shala, me hudizh in svet nadlegala, in me
nadloge sadevale. O usmiljeni Jesus! po-
magaj mi, in me stori svojiga svestiga slu-
shabnika, de bom tvoj prijatel vekomaj.
Amen.

XXIII. Premishljevanje.

Jesus je k' smerti obsojen.

Jesus Kristus, Sin boshji je bil name-
njen po volji svojiga Ozheta, in tudi po svo-
ji, kervavo daritev opraviti na krishi, dati
se namrezh v' nar bolezhishi in shpotljivishi
smert, de bi ves zhloveshki rod is hudizhe-
ve sushnosti reshil. Desi je to res, so ven-
der Judje neisrezheno greshili, kateri so is
prostovoljne hudobe neprenehama nadlegali
Pilata ga obsoditi.

Neusmiljeni Judje so strashno vpili v'
mehkiga Pilata, kateri se jim je vdal, sosebno
sato, ker so rekli: Ako tiga spustish,
nisi zesarjev prijatel. Persadjal si

je on sizer nedolshniga Jesufa reshiti, strah pa Judov, de bi ga ne satoshili per zesarji, ga je premogel; in, ko je vidil, de nizh ne opravi, temuzh, de vishi hrup vstaja, je vo-de vsel, in si je roké umil vprizho ljudstva, rekozh: Jest sim nedolshen nad kervjo tiga pravizhniga; vi glejte! Judam je bilo navadno si roke umivati v' prizhevanje, de niso bili vbijanja delesh-ni, kakor je bil Mojses sapovedal. (V. Mojs. 21. 1. — 7.) Po tej shegi je Pilat storil jim v' prizhevanje, de je nedolshen nad kervjo Jesufovo, de ni namrezh njegove smerti kriv, ker ga oni permorajo nedolshniga v' smert obfoditi.

Res ni, kar je Pilat, ko si je roké vmil, rekel: Jest sim nedolshen nad kervjo tiga pravizhniga. Té besede, s' kterimi se on isgovoriti hozhe, ga obfodijo, ker pervoli in perpušti, de je nedolshna kri Jesufova prelita. Vé on, de je Jesus nedolshen, in ga pravizhnika imenuje; gotovo je tedaj, de je Pilat krivizhen, ker pervoli, de naj bo Jesus krishan. Pravi on Judam: Vi glejte! To je, ne meni, ampak vam je ta greh pershtet, ker me permorate nedolshniga obfoditi. Ni res, kar je Pilat rekel, de

so le Judje krivizhni, ampak je tudi on krivizhen, ker se ni, defsi je oblast imel, njih krivizhni volji vstavil.

Kristjan! varuj se Judovske pravizhnosti, in Pilatove nedolshnosti. Judje se pravizhne shitejejo, defsi filijo, de bo Jesus kristhan, ker jih krivizhno sovrashtvo oslepi. Pilat se nedolshniga meni, ker je nerad v' to krivizo pervolil; per pravizhnim Bogu pa so Judje krivizhni, in je Pilat krivizhen. Ljubi moj! kaj ti pomaga rezhi, de si nedolshen, zhe nedolshen nifi? Kaj ti pomaga svite isgovore imeti pred ljudmi sa svoje grehe, zhe so tvoji isgovori prasni per Bogu? Zhe koga nagovarjash, profish, nadlegash ali filish greshiti, ne versi svoje hudobe na uniga ali uno, rekozh: Sam je dovolil, sama je dovolila. Zhe pa ti savoljo drugiga nadleshnosti storish, kar ni prav, ne rezi: Nedolshen sim, ker nisim rad pervolil, ker isgovora nimash.

Kader so slepi Judje slifhali Pilata jim rezhi: Vi glejte, so mu predersno odgovorili: Njegova kri pridi nad nas, in nad nashe otroke. Rezhi so hotli: Ne boj se obfoditi Jesusa v' smert, kateri se tebi nedolshen sdi, sakaj mi vemo, de je

smerti krisha vreden: zhe se tebi pa sdi, de tiga ne smesh, mi vsamemo ta greh na svojo dusho, in na dusho svojih otrok: dusho svojo in dusho svojih otrok mashevanju boshjimu podvershemo, zhe je njegova kri pokri-vo prelita. O strashna slepota! sebi in svojim otrokam voshijo oni pogubljenje, de doseshejo, kar hudobno shelé; de bo namrezh Jesuf krishan, po katerim so oni velike dobre prejeli.

Kristjan! varuj se slepote duha, s' ktero so bili Judje vdarjeni, de bi koga napeljal v' greh, rekozh: Ta greh na se vsamem. Varuj se tudi hudobneshem verjeti, kateri to govore, de te lashje sapeljejo. Ako bi ti s' tim isgovoram koga napravil greshtiti, bi ref greh na se vsel, bi ga pa tudi unimu pustil. Ako bi ti pervolil v' greh, ker tebi nekdo rezhe, de ga na se vsame, uni bi ga ref na se vsel, bi ga pa tudi ti imel; in oba bi bila hudobna.

Oblastnik Pilat, ko je slishal Jude rezhi: Njegova kri pridi nad nas, in nad nashe otroke, je she bolj tolashil ali oslepil svojo vest, ktera mu je branila nedolshniga Jesusa obsoditi, in jim je pervolil, de naj bo krishan. Pilat ni Jesusa ko hudo-

delnika obsodil, ker ga je pravizhniga sposomal, ampak ga je is mehkode krishati perpuštil. Sveti evangelisti pravijo: Pilat jim je hotel sadoštiti, in je persodil, de bi se njih proshnja dopolnila. Pervolil ni on rad, pervolil je vender, in je prostovoljno pervolil v' nadleshnost hudobnih Judov.

Kristjan! premisli te besede: Pilat jim je hotel sadoštiti. Prav je rezheno, de je hotel; sakaj desi so Judje strashno vpili, in silno nadlegali Pilata obsoditi Jesusa, je vender resnizhno, de je hotel pervoliti, in de je prostovoljno pervolil v' njih krivizo, in je toraj krivizhen bil. Zhe ti tedaj savoljo nadleshnosti hudobniga skushnjavza storish ali perpuštish hudo, prostovoljno greshish, in nimash isgovora per Bogu, ker si dolshan raji terpeti vse, ko greshiti. Tvoja volja ni fili podvershena; oblast, mozh, strah, tepenje, ali drugo ne more tvoje volje posiliti, de bi ne hotla, kar hozhe, ali de bi hotela, kar nozhe, ker smiraj ostane prosta.

Pilat je storil po volji krivizhnih Judov, Barába je jim spustil, Jesusa tepeniga njih volji sdal, de bi bil krishan. Grosa obide premisliti krivizh-

no sodbo Pilatovo, ktero je savoljo Judov storil. Puntarja in ubijavza Barába je on bres vsiga pokorjenja spustil, desi je bil smerti krisha obilno vreden, Jesusa pa, desi nedolshniga, je narpred ukašal tepsti, in vsiga raste-peniga krishati dal.

Kristjan! ne oflabi v' veri, in ne pohujshaj se, kader vidish pravizhnika potlazheniga, hudobnika pa zhaštiga; ampak pomni pravizhne sodbe boshje, per kateri bodo greshniki oframoteni in obsojeni, pravizhniki pa hvaljeni in svelizhani. Jesus je perpustil, de so hudobni Judje bojezhiga Pilata nagnili ga krivizhno obsoditi, ker je hotel s' svojo britko smertjo svet odreshiti: svet je bil odreshen, in njegova zhloveshka natora, ktera je tolikanj preterpela, je bila na desnizo Ozhetovo povishana. Judje so bili veseli, in se frezhne shteli, ker je bila njih huda volja dopolnjena, gorjé jim je pa bilo, ker jih je teshko mashevanje boshje sadevalo.

Kaj pa nedolshni Jesus rezhe, kader saflisli, de je krivizhni Pilat Judam dovolil, de naj bo krishan? Jesus, nedolshno in krotko Jagnje boshje, ko saflisli, de je k' smerti krisha obsojen, ktere hude smerti so veliki hudodelniki, namrezh ubijavzi, puntarji

in ropavzi vredni, ni svojih uft odperel, tej krivizhni sodbi se je rad podvergel, ker is perferzhniga usmiljenja do gresfniga zhloveshtva umreti hozhe, de sadofti svojimu nebeshkimu Ozhetu sa grehe vsiga svetá. Sato Jesus poterpeshljivo zhaka, de mu pervlezhajo teshki krish, in de gre s' njim na hrib.

Ljubesen Jesufova do vsih gresfnikov, is ktere je krivizhno obsodbo rad sprejel, uzhi vsakiga voljno preterpeti nadloge, krivize, in drugo hudo is ljubesni do Jesusa. O gresfnik! velik dolshnik boshje pravize si ti, in pravizhno bi bil, ne le v' zhasno, ampak tudi v' vezhno smert obsojen, in vender goder-njash, ali se togotish, ko te kaki krish sadene? Ne bodi Jesusu nepokoren, ampak spokori se, in v' duhu pokore voljno preterpi nadloge, de obsojen ne bosh. Ponishaj se pred njim, in mu rezi:

s d i h o v a n j e.

O nar ljubesnivishhi, nar krotkejshti, in nar poterpeshljivishhi Jesus! kateri si se hudobni volji sovrashnih Judov, in krivizhni obsodbi Pilatovi voljno podvergel, to pa is ljubesni do mene, in do vsih gresfnikov, prosim te ne dopusti mi po svoji spazheni volji

shiveti, de ne bom v' vezhno smert obsojen. Ljubi Gospod! obsojen sim jest umreti, in bom umerel; ponishno pa sposnam, de sim tudi vezhne smerti vreden: sato te gorezhe prosim podvrezhi mojo hudo voljo svoji sveti volji, de se tebi v' frezhi in nefrezhi podveršem; in, de, kader se bodo moje ure stekle, de se bom s' smertjo lozhil od svetá, me pokorniga najdesih, in me vsameših v' svelizhanje, ker si se ti ravno is tiga namena k' smerti krisha krotko podvergel. Amem.

XXIV. Premišljevanje.

Jesuf s' krishem obloshen gre is mesta.

Kader so bili neusmiljeni Judje sasilisali besede oblastnika Pilata, s' kterimi je v' njih proshnjo, pa bolje rezhi, v' njih puntarsko vpitje, in krivizhno nadleshnost dovolil, so bili polni neisrezheniga veselja, ker so dosegli, kar je njih neusmiljeno serze shelo. Vishi duhovni, pismarji in fariseji so

bili smed vsih nar bolj veseli, ker bodo kmalo Jesufa, svojiga nasprotnika krishaniga in mertviga vidili.

Sveti evangelisti pishejo: Kader so ga bili saframovali, so mu shkerlatni plajsh flekli, in ga v njegove oblazhila oblekli. Dokler so eni smed deshehniga poglavarja vojshakov obsojenimu Jesufu perpravljali krish, so drugi vojshaki ga dershali, bili, sovali, vanj pljuvali, in ga drugazh sanizhevali, kakor so se po svojim neufmiljenim serzu ismisliti mogli, ker so jih Judovski poglavarji vanj drashiti: neverni vojshaki so pa tudi menili, de s' obsojenim zhlovekam storé, kar hozhejo. Kader so bili vojshaki po svoji hudi volji krotkiga Jesufa saframovali, so mu shkerlatni plajsh, v' kteriga so ga bili shpotljivo oblekli, s' silo potegnili s' telefa, de so se mu kervave rane ponovile: po tim so ga v njegove oblazhila oblekli.

Nedolshni Jesuf je saframovanje neufmiljenih vojshakov, in hudobnih Judov voljno preterpel; in, ko so mu teshki krish pervlekli, in ga na njegovo ramo djali, de naj ga nese na hrib, ga je on ljubesnivo objel, ker hozhe s' njim greshnimu svetu nebeshko

kraljestvo odpreti. Zhudno je to, kar sveti evangelisti pishejo: Nefil je on svoj krish. Zhe hudodelnik nese krish, na katerim umreti je obsojen, se prav rezhe, da on nese svoj krish, ker si ga je s' svojimi hudimi deli saflushil; Jesus Kristus pa sveti Gospod ni krisha, temuzh zhaſti vreden. Mi, mi, hudobni greſhniki ſmo krisha vredni; nameſti naſ pa ga uſmiljeni Jesus nese, da bi mi pogubljeni ne bili. Reſ je vender, da je Jesus svoj krish nefil, ker si ga je ſam is velike ljubesni do naſ greſhnikov iſvolil.

Kristjan! kako ſe ſmeſh krishev, nadlog, in ſanizhevanja braniti, ali jih nevoljno noſiti, ki vidifh nedolſhniga Jesusa voljno preterpeti ſaniſhevanje, in rad vſeti teſhki krish na ſvojo kervavo ramo? Krish, kteriga ſo mu dali na ramo, da bi ga nefil na hrib, je bil ſilno teſhak, tvoji krishi pa ſo le majhim del njegoviga teſhkiga krisha, in ſe jih branifh? Jesus, nedolſhno Jagnje boſhje voljno nese ſvoj krish, kteri je ſilno teſhak, in ti, velik greſhnik krishev nozheſh, in greſhniga veſelja iſheſh? Sprejemaj krishe tedaj, kterih ſi vreden in potreben, ktere tebi miloſt in praviza boſhja po-

shiljate, in poterpeshljivo hodi sa Jesufam s' teshkim krishem obloshenim.

Perstopi, o kristjan! s' svojim duham gledati in premisliti velik shpot, kterimu se je poterpeshljivi Jesuf radovoljno podvergel. Pred sodno hisho neverniga poglavarja Pilata so vojshaki teshki krish na njegovo ramo vprizho velike mnoshizhe, in on ga je nefil djalil skosi veliko mesto Jerusalem, de bi prishel s' njim na hrib mertvashkih glav, in na njem umerel. Kader je Jesuf nefil krish skosi mesto, je bil dan perpravljjanja k' velikinozhi, savoljo ktere je silno veliko Judov prishlo, ne le is Judeje, Samarije in Galileje, ampak tudi is daljnih deshel: vprizho domazhih in ptujih ljudi je tedaj Jesuf, kakor de bi bil narvezhi hudodelnik, shpotljivi krish nefil. Vojshaki in brizhi ga svesaniga spremljejo; pismarji, fariseji in drugi poglavarji gredo sa njim, in se mu posmehujejo; velika mnoshiza Judov, postopazhev, in veliko drugih nevrednih ljudi gre sa njim, on pa serzhno nese shpotljivi krish, de voljo svojiga Ozheta dopolni.

Sakaj se tedaj ti, kristjan! framujesh terpeti sanizhevanje savoljo Jesufa, ker ga je on serzhno preterpel savoljo tebe? Jesuf,

Sin boshji, in po zhloveshki natori kraljeve rodovine Davidove je neisrezheni sanizhevanje serzhno preterpel; framovati se tedaj ne smesh njegovih svetih nauk, ampak bodi po sgledu svetih aposteljnov, marternikov in drugih svetih, kateri so si v' zhaft fhteli savoljo svetiga imena Jesusoviga saframovanje in bolezhine terpeti.

Defi je poterpeshljivi Jesus rad nefil teshki krish, peshal je vunder na poti, ker je hotel, de zhloveshka natora zhuti tesho in britkost vsiga terpljenja. Silno teshak je bil krish, s' katerim so ga bili vojshaki obloshili, she teshejga pa so ga nafhi grehi storili; sakaj nafhi in vsiga svetá grehi so na njem bili. Vojshaki in Judje so se bali, de bi Jesus na poti ne umerel, in de bi neufmiljeniga veselja ne imeli ga shiviga krishati; sato so oni nekiga mosha is Zirene, Simona imenovaniga, kateri je ravno takrat memo shel, prijeli, in permorali namesti Jesusa nefiti krish na hrib. Srezhen je bil Simon, kateri je namesti Jesusa teshki krish nefil, zhe ga je rad, ali vsaj voljno nefil; zhe ga je pa nerad nefil, ga je bres vsiga dobriga saflushenja nefil, defi je veliko terpel. Kristjan! vedi tedaj, de, zhe svoje kri-

she voljno nosišh, saflushish per Bogu; zhe pa godernjash savoljo njih, saflushenja nimash, ako bi ravno tvoji krishi toliko teshki bili, kolikor je bil krish, kteriga je Simon namesti Jesufa nesil.

Kader je Jesus shel na hrib svojo ker-vavo daritev dokonzhat, je velika mnoshiza ljudi sa njim shla: bile so tudi nektere she-ne is mesta, ktere so milo jokale nad njim. Jesus se je k' njim obernil, rekozh: H zhe-re Jerusalemske! ne jokajte nad menoj, ampak jokajte nad seboj, in nad svojimi otrozi. Jokale so one nad Jesusam is natorniga usmiljeuja, on pa jim ukashe jokati nad seboj, in nad svojimi otrozi, ker jih bodo teshke nadloge sadevale, zhe sposnali in obshalovali ne bodo velike krivize njemu storjene. Kristjan! obshaluj terpezhiga Jesufa, pa tudi jokaj nad svojimi grehi, savoljo kterih on terpi, in tako le imash pravo upanje, de ti bodo tvoji grehi odpushteni po saflushenji njegoviga terpljenja.

Marija, devishka mati obsojeniga Jesufa je tudi shla sa njim na hrib v' drushbi lju-biga Janesa, in drugih dobrih dush. Vsi Jesusovi prijatli in prijatlize perferzhno jokajo nad njim, Marija pa je vtopljenja v' neis-

merjenim morji nesapopadljive britkosti. De-
si ona neisrezheno shaluje, ko vidi svojiga
ljubiga Sina gnati na hrib krishat, je ven-
der vsa vdana volji boshji, ker vé, de je
smert njegova potrebna v' odreshenje vfiga
svetá. Kristjan! premisli usmiljeno, shaloft-
no in pokorno dusho ljube devize Marije, in
jo posnemaj. Zhe ti Bog vsame, kar nar-
bolj ljubish, ali kar menish, de ti je nar bolj
potrebno, podversi se mu po sgledu pokorne
devize Marije, in imash veliko saflushenje
per njem. Sdej pa is serza rezi:

sdi hovanje.

O usmiljeni Gospod, in v' nas saljublje-
ni Jesus! nizh dobriga nifi v' nas nashel, in
vender toliko terpish, in s' veliko teshavo
hitish na hrib mertvashkih glav nashe odre-
shenje dokonzhati. O Gospod! moji in vfi-
ga svetá grehi so tvojimu velikimu krishu
neisrezheno tesho perdjali, in ravno sato si
opeshal pod njim. V' moj nauk si ti Jerusa-
lemskim shenam rekel: Jokajte nad se-
boj. Potrebna opomba je to, de milo jokam
nad svojimi grehi, savoljo kterih si obsojen
umreti na krishi. Jokati hozhem nad teboj
s' tvojo preshaloftno materjo Marijo, in dru-

gimi tvojimi prijatli; jokati pa tudi hozhem nad seboj, ker sim tebi nepokoren bil. Is ljubesni do tebe objamem in nosim krishe, kterih sim vreden, in s' njimi obloshen hozhem hoditi sa teboj, de bom saflushenja tvojiga svetiga krisha deleshen. Amen.

XXV. Premisfljevanje.

Jesuf pride na hrib, kjer je krishan.

Mogozhe ni popisati, tudi ne praviti, in umeti, kaj in koliko je nedolshni Jesuf terpel od Jerusalema do verha hriba mertvasfhkih glav, kamor so ga vojshaki gnali krishat, kjer je bilo navadno hudodelnike moriti. Defi ravno ni ta hrib slo visok, in defi je Simon Zirenzhan nekaj zhafa namesti Kristusa krish nosil, je on vender filno veliko terpel, ker je bil savoljo tolikanj prejetih ran, in prelite kervi, sovanja in drugiga terpljenja oflabil. Vef truden in slab je Jesuf prishel na hrib mertvasfhkih glav, in veliko ljudi je prishlo sa njim na hrib. Prishli so vojshaki, kterim je bil Pilat ukasal ga

krishat: prishli so sa njim veliki duhovni, pismarji, fariseji, in drugi Judovski poglavarji: prishla je tudi velika mnoshiza ljudi, domazhih in ptujih. Prishla je tudi njegova preshalostna mati Marija, katero so jokaje spremili ljubi Janes, in drugi prijatli in prijatlize Jesufove.

Kader je bil oslabljen Jesuf s' veliko teshavo prishel na hrib, so mu vojshaki ponudili piti vina s' miro in sholzhem smeshaniga. To mozno, grenko in hudo pijazho so navadno piti dali obsojenim, preden so jih krishali, de so po nji omamljeni, in manj zhutijo bolezhin. Po tej navadi so vojshaki to hudo pijazho Jesufu ponudili: vedil je on kaj mu piti ponudijo, okusil jo je, de svoje usta ogreni, piti pa je ni hotel, de bi per zhistim savedu zhutil strashne bolezhine, ko ga bodo krishali, in ko bo vifil na krishi.

Kristjan! vshivo premisli terpezhiga Jesufa, kateri nima, in imeti nozhe nobeniga pozhitka, in nobeniga ohladenja v' svojim neisrezhenim terpljenji. Zhe je kaki hudodelnik k' smerti obsojen, ljudje mu dado jesti in piti, kar posheleti samore, desi je smeriti vreden: storé pa to, de mu polajshajo brit-

kost; shejnimu in trudnimu Jesusu pa dado piti vina s' miro in sholzhem smefhaniga. Kako smefh ti po obilnosti jedi in pijazhe hrepeneti, ali se vina toliko napiti, de se ti pamet smefha? Ne posabi lazhniga in shejniga Jesusa, kterimu so filno hudo pijazho dali, in bosh gotovo sdershen.

Kader je bil Jesus filno hudo pijazho okusif, so ga neufmiljeni vojshaki sgrabili, ga flekli, in vergli na tla, kjer je njemu namenjen krish leshal. Takrat so eni vprizho njega perpravili jamo, v' ktero bi krish s' njim vred vstavili; eni so po meri njegoviga telefа vertali krish, h' kterimu ga bodo perbili; eni so debele sheblje in teshke kladva perpravili, de ga s' njimi perbijejo. Neufmiljeni Judovski poglavarji so ondi okrog njega stali, vse to skerbnó gledali, in sheljno zhakali, de Jesusa, svojiga nasprotnika krishati vidijo, in ohladé svoje hudobno serze. Marija, preshalostna mati Jesufova, priyatli in priyatlice njegove delezh stojé, ker bliso ne smejo, in milo jokajo.

Poterpeshljivi Jesus sedi sraven krisha, svoje misli in ozhi ima obernjene v' nebó, in se daruje Ozhetu, kteri mu je ukasal to ker-vavo daritev opraviti v' odreshenje vsiga sve-

tá. Jesuf, nedolshno Jagnje boshje mirno zhaka v' fredi tolikanj neufmiljenih sovrashnikov; smilijo se mu, in jim is serza voshi odpushtenje te velike pregrehe.

Kader je bilo vse perpravljeno, de bi ga h' krishu perbijali, je jim, is pokorshine do Ozheta, pokoren. Neverni vojshaki prevertajo s' debelimi sheleshnimi sheblji desno in levo roko, potlje desno in levo nogo s' mozhnim tolzhenjem: njegova sveta kri obilno teze, in on zhuti strashne bolezhine po vsm svojim telesu. Mozhno tolzhenje se shiroko raslega, slishti ga tudi njegova ljubesniva uf-miljena mati Marija, in se ji hozhe po veliki shalosti serze raspozhati; pokorna je pa ona Bogu, ker terdno veruje, de se to po njegovim sklepu sgodi, de bo namrezh greshni svet odreshen.

Kristjan! vshivo premisli neisrezheni bolezhino Jesufovo, kader so bile njegove svete roké in nogé s' debelimi sheblji prevertane in perbite. Hujshi bolezhine ni od te, in je nihzhe sapopasti ne more, kakor zhe je tudi on krishan. Ljubi moj! ako bi ti vidil svojiga ozheta, ali svojiga otroka shiviga krishati, bi ti skoraj serze raspozhilo. Ako bi vidil nesnaniga zhloveka krishati, bi

se tebi gotovo smilil: sakaj si pa malo obzhten, defi vesh in verujesh, de je nedolshni Jesus is ljubeshni do tebe krishan bil? Kakoshno vero in ljubeshen imash do njega, zhe ga milo ne obshalujesh, in zhe svojih grehov, savoljo kterih je on krishan bil, is serza ne sovrashish? Sdihuj in jokaj, ker vesh, de rasusdanje tvojih nepokornih pozhutkov je prevertalo svete roké in svete nogé Jesufove, in njegovo nedolshno teló s' neisrezhenimi bolezhinami napolnilo. Imaj tudi ti perbite roké in nogé, in krishani naj so vsi tvoji pozhutki, de s' njimi hudiga ne storish.

Kader so bili vojshaki krotkiga Jesusa h' krishu terdo perbili, so ga s' krishem vred s' veliko mozhjo vsdignili, in v' perpravljeno jamo vsadili, se je vse njegovo bolezhne teló pretresnilo. Judje, kterih sovrashtvo v' Jesusa je nesapopadljivo bilo, so pogovorili vojshake eniga obsojeniga hudodelnika krishati na njegovi levi strani, eniga pa na desni, de s' tim kashejo Jesusa hudodelnikov poglavarja. Kakor so Judje sheleli, takó se je sgodilo. Kar so pa oni is hudiga serza sheleli in dosegli, je dopolnilo, kar je prerok Isaija vezh ko sedemsto let pred pravil: Bil je med hudodelnike shtet. 53. 12.

Med dvema rasbojnikama je bil nedolshni Jesuf krishan, kakor, de bi njih vojvoda bil, skasal se je pa on usmiljeniga Gospoda, in pravizhniga sodnika, ko je desniga rasbojnika spreobernil in svelizhal, leviga pa pustil v' grehih in ga obsodil.

Kristjan! nemogozhe ti je bolezhin krishaniga Jesufa sapopasti. Premisli, in premishljuj njega, svojiga Gospoda, kralja nebes in semlje, kteriga angeli trepetaje molijo, pred kterim se vse rezhi trefejo, kteri je sodnik shivih in mertvih, visezhiga na terdim in shpotljivim krishi pred velikim mestam Jerusalemam, in breshteovilnim ljudstvam. Glej in premisli njegovo nedolshno teló ranjeno, bolezhne, perbito, in kervavo, de sposnash njegove neskonzhno ljubesen, ktero do tebe, in vsih drugih gresnikov ima. Usmiljeni Jesuf si je sam vse té nesapopadljive bolezhine isvolil, de bi gresniki ne prishli v' peklenško terpljenje.

O gresnik! smerti krisha si ti vreden, in pa tudi vezhniga pogubljenja; sa te je usmiljeni Jesuf stopil na krish, vishi, in umerje na njem, de ti ne prejmesh, kar tebi tvoji grehi saflushijo. Vifil je Jesuf na krishi, in umreti je hotel na njem, de ti ne bosh

v' peklu umiral vekomaj. Daj slavó vsim graham, ne shali vezh usmiljeniga Jesufa, ampak mu svesto flushi is ljubesni in hvaljeshnosti, ker je tvoje flushbe, ljubesni in hvaljeshnosti obilno vreden. Is tiga potrebniga namena mu rezi:

Sdihovanje.

O usmiljeni Jesuf is ljubesni do mene krishan! kako se bom predersnil pred tvoj kervavi krish priti, ker verujem, de savoljo mojih grehov na njem bolezhé visish? Ref je, ljubi Gospod! de si savoljo mojih, in vsiga svetá grehov krishan, pa ravno to mi terdno upanje daje najti milost, ker vem, de si hotel is ljubesni do gresnikov stopiti na krish. Jest, nesvesti hlapez sim hudo delal, ti pa nedolshni Gospod sato neisrezhe-no terpisish. Savoljo svojih grehov sim jest vezhne smerti vreden, in ti, nedolshno Jag-nje boshje visish na krishi, de jest vstanem v' duhovno shivljenje. O dobrotljivi Odre-shenik! tvoja neskonzhna ljubesen do mene, in drugih gresnikov me permora milo jokat-i nad svojimi grehi; in shaloval bom nad njimi ves zhas svojiga shivljenja. Stori s' gnado svojo, de sposnam, koliko de sim ti bil

s' svojimi grehi nehvaljeshen, de tebe is ljubesni do mene krishaniga vedno pomnim, smiraj ljubim, in ti stanovitno flushim, ker tako bom saflushenja tvojiga britkiga terpljenja deleshen. Amen.

XXVI. Premishljevanje.

Jesuf prosi Ozheta sa svoje sovrashnike.

Kader so bili desheltniga poglavarja vojshaki ljubesniviga Jesufa krishali, in ga s' krishem vred povishali, so neusmiljeni Judovski poglavarji, in njih prijatli okrog njegoviga krisha stali, veliko veselje obhajali, se mu posmehovali, in ga kleli. Jesuf je vse to vidil in slishal, je pa is serza svojiga nebeshkiga Ozheta sanje profil, rekozh: Ozhe! odpusti njim, ker ne vedo, kaj delajo. O neskonzhno usmiljena proshnja Jesusova! Té usmiljene in ljubesnive besede njegove morajo sladko presuniti vsako dusho, in jo permorati usmiljeniga Jesufa zhes vse ljubiti. Usmiljena in preferzhna proshnja Jesusova k' Ozhetu sa nar hujishi

sovrashnike osnanuje njegovo neskonzhno milost do vsih gresnikov, de nihzhe ne obupa savoljo obilniga shtevila ali teshe svojih grehov; ampak sili vsakiga se upljivo podvrezhi Jesufu, ker bo gotovo sprejet.

Jesuf je ljubesnivo in resnizhno profil svojiga Ozheta sa svoje krivizhne sovrashnike ravno takrat, kader so bili njegove milosti narmanj vredni: profil je pa on Ozheta sa nje, kader je narhuje zhutil neisrezhene bolezhine, ktere so mu oni is hudiga serza napravili. Posmehovali so se mu oni, in ga kleti, on pa daruje svoje velike bolezhine Ozhetu, in ga gorezhe profi, de jim ravno savoljo tih bolezhin milostljivo odpusti, de ne prejmejo, kar jim njih hudobija saflushi.

Kristjan! premisli ljubesnivo in vsmiljeno proshnjo krishaniga Jesufa k' Ozhetu sa svoje krivizhne sovrashnike, de njegovo neskonzhno usmiljenje vsaj nekoliko posnash, de vanj terdno upash, ga gorezhe ljubish, in mu svesto slushish vse dni svojiga shivljenja. Jesuf je sa svoje morivze in preklinjevavze glasno profil, de slishijo in umejo, in toraj vedo njegovo usmiljeno sheljo sa njih spreobnjenje in svelizhanje, de bodo krivize njemu storjene shaloftni, in de bodo posve-

zheni s' sveto kervjo njegovo, ktero hudobno prelivajo.

Usmiljeni Jezus je ne le glasno, ampak je tudi is serza profil svojiga Ozheta sa svoje neusmiljene sovrashnike, ker je resnizhno sheljo imel, de bi odpushtenje dosegli té strashe ne pregrehe, in, de bi se jim ne sgodilo, kar so si oni pred Pilatom hudobno voshili, rekoh: Njegova kri naj pride nad nas, in nad nashe otroke. Usmiljeni Jezus je svoje ozhi povsdignil v' nebó, sdihn timer is serza, in gorezhe profil Ozheta jim, svojim sovrashnikam dati gnado prave pokore, po kateri dofeshejo odpushtenje. Kader je Jezus profil sa svoje sovrashnike, ni rekel: Ozhe moj, ampak le, Ozhe, namrezh Ozhe vsih, de se njegova milost na vse ljudi rasshiri, in, de bi bil tudi njegovim sovrashnikam usmiljen, desi so vezhniga pogubljenja vredni. Krivizhno sovrashtvo Judovskih poglavarjev je dopolnilo fizer, kar je usmiljeni Bog hotel, de je svet s' smertjo Jesufovo odreshen; greshili so oni vender, in njih pregreha je bila silno velika. Sdaj pa, ko Jezus vifi na krishi v' odreshtenje sveta, jim is serza vofhi odpushtenje njih velike pregrehe, in gorezhe prosi Ozheta jim odpustiti.

Krishani Jesuf je po svoji neskonzhni milosti is serza profil Ozheta njegovim sovrashnikam odpustiti; njegovi dobroti pa ni bilo to sadoosti, ampak jih je tudi isgovoril, rekozh: Ne vedo, kaj delajo. Neverni Pilat je sposnal nedolshnost Jesufovo, desi ravno ni vidil njegovih zhudeshev; vedil je tudi, de se mu ga Judje sdali in nevo-shljivoosti: sakaj pa niso Judje Jesufove nedolshnosti sposnali? Preroki boshji so natan-ko pravili od njega, kterih prerokbe so oni brali v' svetim pismu. Sveti Janes kerstnik, kteriga so vsi Judje visoko zhahtili, je jim prizheval od Jesufa, in ga je jim s' roko ka-sal, rekozh: Glejte Jagnje boshje, ki grehe svetá odjemlje! Vidili so Judje sveto shivljenje, in velike zhudeshe Jesufove: kako so tedaj isgovorjeni, zhe ga posnali niso? Zhe verovati niso hotli, de Jesuf je Sin boshji, in obljubljen Odreshe-nik, vediti so vsaj mogli, de je nedolshen, in ni toraj njih sovrashtvo vanj isgovora vreden.

Usmiljeni Jesuf vé, de niso oni isgovo-ra vredni, ker njih slepota je prostoVOLjna, jih vender isgovori per Ozhetu, ker jim storiti nozhe po njih hudobii, temuzh storiti

hozhe po svoji ljubesni. Jesus je s' svojo proshnjo, in s' svojim isgovoram per Ozhetu skasal svojo resnizhno sheljo de bi se ne bili oni sadolshili per Bogu s' veliko krivizo nje-mu storjeno. Vé ou, de niso isgovora ali usmiljenja vredni, govori pa sa nje po svoji veliki milosti in ljubesni, de Ozhe nebeshki njih greslhni nevednosti usmiljeno pregleda.

Ljubesniva proshnja Jesusova k' Ozhetu preprizha, koliko de je on dobrotljiv s' greslhniki, desi ravno so s' velikimi grehi oblosheni; in blagor jim, zhe njegovo usmiljenje sprejmejo: gorjé pa jim, zhe terdovratni ostanejo. Kristjan! ne greslhi is upanja v' milost Jesusovo, in ne ostani v' grehlih, ker ga usmiljeniga verujesh; temuzh ljubi ga, savoljo njega sovrashi in opusti svoje grehe, in takó le prav oberneslhi njegovo usmiljenje. Zhe premislislhi njegovo britko terpljenje, in njegovo ljubesnivo proshnjo, se mora obuditi ljubesni v' tebi do njega, svojiga dobriga Gospoda. Kaj pa, zhe namesti tiga ga nehvaljeshno shalislhi, in se spokoriti nozhesh? Ako bi to delal, bi prostovoljno pravizi boshji v' roke padel, in bi bil vse milosti nevreden.

Ljubesniva prošnja Jesufova k' Ozhetu sa neusmiljene sovrashnike ti daje, o kristjan! sladko upanje, de lohka prejemaš vse dobro po njegovi neskonzhni milosti, zhe mu hozhesh refnizhno flushiti. Hiti tedaj s' pravo pokoro v' narozhje njegove milosti, mu svesto flushi, in blagor ti bo. Profil je Jesuf Ozheta sa té, kateri so bili njegove smerti krivi, kako je mogozhe verjeti, de bi tebe sprejeti ne hotel, ako bi ponishen in shalosten k' njemu prishel? Ako bi bila tvoja hudobija tolikanj velika, kolikor je bila morivzov in preklinjevavzov Jesufovih velika, bi obupati ne smel, ker usmiljeni Jesuf je sa nje, in tudi sa te profil Ozheta. Vdaj te tedaj njegovi neskonzhni milosti, de mu svesto flushish, ker on je tvoje flushbe vreden. De milost in odpushtenje gotovo dosehesh, perdrushi serzhno britkost nad svojimi grehi Jesufovimi bolezhinam, in perdrushi britke solsé njegovi sveti kervi, to pa iszhiste ljubezni do njega, svojiga krishaniga Odreshenika, in potlje ne odstopi, de bosh frezhen vekomaj.

Jesufova usmiljena prošnja sa krivizhne sovrashnike te uzhi, in ti sapove všim svojim sovrashnikam is serza odpustiti, in

bersh ko si od njih rasshaljen; tudi moliti sa nje, in jim dobro storiti. Premisli neisrezheno hudobo in krivizo sovrashnikov Jesusovih, in premisli kaj ti hudiga prejemas od svojih nasprotnikov, in lohka vesh, de je tvoje rasshaljenje prav majhno memo velike krivize Jesusu storjene. Odpusti jim tedaj; in, ako odpustiti nozhesh, nobeniga isgovora nimash. Savoljo Jesusa is ljubeshni do tebe krishaniga, in po njegovim sgledu bodi vsem svojim sovrashnikam usmiljen, de tudi ti najdesh usmiljenje per Jesusu, kteriga si, in bosh potreben. Sdaj mu is serza rezi:

S d i h o v a n j e.

O nar krotkejsi Jesuf! kteri si svojiga Ozheta sa svoje serdite, krivizhne in terdovratne sovrashnike ljubeshnivo profil, silish me hvaliti tvojo milost, ker vem, de si tudi sa me, nevredniga gresznika profil Ozheta mi odpustiti. Po tvoji usmiljeni proshnji sposnam, de si meni, in vsem gresznikam neisrezheno dobrotljiv: sato si bom skerbno persadjal tebe is vfiga serza in smiraj ljubiti. Hozhem tudi is ljubeshni do tebe vse prejete krivize svojim sovrashnikam odpustiti, sa nje moliti, in jim po mozhi pomagati, de bom,

o ljubi Gospod! tvoje usmiljenje prošnje de-
leshen, in odpuščenje grehov došeshem.
Sprosi mi od Ozheta gnado prave pokore,
in perferzhniga usmiljenja do sovrashnikov,
de tudi jest došeshem usmiljenje. Amen.

XXVII. Premishljevanje.

Od lista verhu krisha perbitiga.

Kader so bili neverni vojshaki Jesufa krishali, in ga s' krishem povishali, so verhu njegove glave perbili list, na katerim je bil deshelni poglavar Pilat té besede sapisal: **Jesuf Nazarefhki, kralj Judov.** Pilat je sapovedal svojim vojshakam ta list nabiti, de vsi vedo, sakaj de je Jesuf krishan. Rimljanam je bilo navadno obdolshe- niga zhloveka ozhitno sprashati, sapisati pregrehe, katerih je bil kriv snajden; in, zhe je bil k' smerti krisha obsojen, verhu njegove glave perbiti list, na katerim so sapisane pregrehe, savoljo katerih je obsojen bil.

Po ti navadi je Pilat storil, de je Jesufa ozhitno sprashal, in potlje ukasal, kader

ga je bil savoljo nadleshni Judov njih volji sdal, de bi bil krishan, verhu njegove glave na krish perbiti, sakaj de je on obsojen. Veliko britkost je pa Pilat v' svojim serzu imel, preden je sapisal, sakaj de je Jesus obsojen umreti na krishi. Sapisati ni on mogel, de je Jesus kake pregrehe prepri-zhan, ker je gotovo vedil, de je nedolshen, kar je tudi vezh krat vfi mnoshizi pravil: Nobene pregrehe nad tim zhlovekam ne najdem. Obsodil ga je vender, pa is bojezhosti savoljo strahu Judovskih poglavarjev; tiga pa sapisati ni hotel, ker bi bil s' timi besedami svojo gresfno mehkobo, in veliko krivizo osnanil. Silno britkost je tedaj imel Pilat v' svojim serzu, ker vedil ni kakofhno sadolshenje bi Jesusu perpisal, kteriga je vender obsodil umreti na krishi. Bog mu je dal misel sapisati té besede: Jesus Nazarefški, kralj Judov. Sapisal je to Pilat, in vojfhakam ukasal verhu krisha perbiti, de je s' tim napisam hudobne Jude, kteri so mu tolikanj nadleshni bili, rasglasil, de so oni smerti svojiga kralja krivi.

Refnizhno je, de so hudobni in nehvaljeshni Judje umorili Jesufa Kristufa, svojiga uzhenika, odrefhenika in kralja. Pilat

je bil sizer krivizhen, kader ga je bil obfodil, defì je njegovo nedolshnost vedil, krivizhnishì so pa Judje bili, kateri so tolikanj vpili, de bi permorali Pilata Jesusa obfoditi, de se njih neusmiljena shelja dopolni. Morivzi Jesufovi so tedaj Judje bili, in krishali so ga po rokah neverzov, defì so po njem neisrezhenò veliko dobriga prejeli. Ravno to hudobo jim Pilat ozhita, ko je po volji boshji sapisal, in ukasal nad Jesufovo glavo perbiti: **Jesuf Nazarefhki, kralj Judov.**

Napif obfodbe Jesufove je bil pisan po hebrejsko, gresfhko in latinsko, de ga vsak lohka bere in ume. Trojni jesiki napifa, nad glavo krishaniga Jesusa perbitiga, so filno shiroko segali, to je pa pomenilo, de bodo narodi, kateri so po shirjavi semlje raskropljeni, prishli k' Jesusu s' vero, in se njemu usmiljenimu Odresheniku in kralju podvergli, kakor je Daniel prerokoval, rekozh: Vse ljudstva, rodovi in jesiki bodo njemu flushili: njegova oblast je vezhna oblast, ktera ne bo odvseta, in njegovo kraljestvo ne bo presfhlo. 7. 17. Jesuf je hotel povishan biti na krish, de vse ljudi k'

febi vlezhe, in vse narode premaga, ne s' mezhem, ampak s' krishem; kar se je refnizhno sgodilo.

Kader so vojshaki gnali Jesufa na hrib mertvasfhkih glav krishat, je velika mnoshiza Judov shla sa njim, smed kterih je bilo veliko Judovskih poglavarjev, kteri so bili serdito vpili v' Pilata, in ga skoraj strahovali, de naj Jesufa obsodi, kteriga so oni obdoshili, de se kralja Judov dela, in se toraj spunta v' zesarja. Shli so oni potlje na hrib sa Jesufam, de svoje neusmiljeno serze s' njegovimi bolezhinami nasitujejo: shalostni so pa bili, kader so brali napis: **Jesuf Nazaresfhi, kralj Judov**. Silno jih je peklo, in fram jih je bilo, kader so te besede v' trojnim jesiku sapisane brali, ktere so vsm narodam osnanovale, de je njih kralj krishan. Posvetvali so se oni, kaj de storiti, in so sklenili prenarediti napis. Ker pa tiga storiti niso smeli bres perpushenja deshelninga poglavarja Pilata, so hiteli v' Jerusalem k' njemu, in ko so prednj prishli, so ga ponishno, pa tudi nadleshno profili, rekozh: **Ne pisfi, Kralj Judov**; ampak, de je sam rekel: **Jest sim kralj Judov**.

Tí prebrifani in prekanjeni lashniki so s' timi besedami hotli pregovoriti Pilata, de bi s' napisam poterdil njih prejšhno lashnivo obdolshenje, de se Jesus samoblastno Judovskiga kralja dela, in de se toraj punta soper zesarja, kterimu je deshela podvershena, savoroljo ktere pregrehe je pravizhno obsojen umreti na krishi. Pilat je vedil, de so oni Jesusa v' tim obdolshili, ni pa jim verjel, in sapisati ni hotel, de se on kralja Judov dela, temuzh je sapisal, kar mu je Bog sapisati dal, de Jesus je kralj Judov. Ref je to, de on je kralj Judov, in tudi kralj vsih narodov; ne pa, kakor so ga Judje toshili, de bi on po shegi posvetnih kraljev gospodoval.

Pilat, desi ravno se je Judov bal, in so ga nadlegali prenarediti napis, ni hotel, ampak je ostal stanoviten, in je jim serzhno odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. Rezhi je jim hotel: Ostati mora, kar sim pisal, in nozhem napisa prenarediti. Judovski vishi so bili njegoviga terdiga odgovora shalofni; in, ker upali niso ga nagniti v' svojo sheljo, so shli. Ostalo je tedaj sapisano, in sbrifalo se bo nikoli, de so Judje svojiga duhovniga kralja, namrezh Jesusa Kristusa neufmiljeno krishali.

Kristjan! beri in premisli napis verhu glave krishaniga Jesufa perbit. Sapisano je po hebrejsko, gresko in latinsko: **Jesuf Nazareški, kralj Judov.** V' trojnem jesiku je to sapisano, de **Jesuf**, kateri na krishi med dvema rasbojnikama visi, je kralj **Judov**: ne le kralj **Judov**, ampak tudi kralj **vseh narodov** je on, ker je **Sin boš'ji**, in vsiga svetá **Odreshenik**. **Jesuf Kristuf** je resnizhni kralj **vseh narodov**, sosebnó pa naš **kristjanov**, ktere je saflushenja svoje britke smerti deleshne storil. Tebi tudi je ta velika milost, in bodi mu rad podloshen, ker on je tvoj resnizhni kralj: popolno pokorshino mu morash v' vsem skasovati. Posvezhen si bil s' njegovo sveto keryjo, obljubil si mu stanovitno svestobo, in nikdar odstopiti ne smesh, ker **Jesuf** je smiraj tvoj kralj, in ti si smiraj njegov podloshen.

De je **Jesuf** tvoj kralj, in de si ti podloshen njegov, se sbrisati ali prenarediti ne da, ampak to ostane vekomaj. Misli, ali govori, kar hozhefh, ostanesh podloshen **Jesuf**ov, in dolshan si po njegovih kraljevih saposvedih shiveti. Zhe sdaj nozhefh **Jesuf**ovi milostljivi oblasti pokoren biti, bofh njegovi pravizi podvershen, in gorjé ti bo. Ne kra-

ti Jesusu, svojimu boshjimu usmiljenimu kralju dolshne pokorshine; sakaj nisi gospodar svoje volje, ampak si dolshan njegovo spolnovati: spolnuj tedaj njegovo sveto voljo, de bosh frezhen vekomaj. Ponishuj se, in mu rezi:

S d i h o v a n j e.

Ljubi ~~Jesuf~~ Jesuf! vem, verujem, in tudi sposnam, de si ti moj, in vsih ljudi kralj, ker si pravi Bog, Odreshenik in sodnik vsiga svetá. Kronali so te neusmiljeni vojshaki s' ternjevo krono, in si hralj bolezhin, Ozhe nebeshki pa ti je namesti ternjeve krone krono zhafti dal, in skasal bosh sodni dan svojo boshjo oblast in zhaft vsimu svetu. O Gospod! shal mi je, in me pezhe, de sim bil eden smed tistih hudodelnikov, kateri so djali: Nozhemo, de bi ta kraljeval nad nami. Nepokoren sim ti bil, in sim savoljo svojiga hudiga posheljenja hudizhu, mesu in svetu flushil; nozhem pa vezh v' nepokorshini shiveti, ampak s' pomozhjo tvoje gnade, in is upanja v' tvojo neskonzhno milost pridem nasaj k' tebi svojimu Gospodu,

kralju, in Odrefheniku, de vef zhaš svojiga shivljenja pod tvojo usmiljeno oblastjo shivim, in po smerti pridem v' tvoje kraljestvo. Amen.

XXVIII. Premišljevanje.

Jesuf neisrezhenó terpi na krishi.

Popisati, ali praviti, ali umeti ni mogozhe, koliko Jesuf terpi na krishi: tisti le bi prav vedil, kateri bi bil ko on krishan. Jesufovo sveto teló je bilo she prej vse bolezhesavoljo tolikanj shlakov, ran, sovanja in vlašzenja: veliko huje je pa terpelo, ko je bilo s' shelesnimi sheblji terdo perbito na krishi, kateri so nosili vso tesho njegoviga bolezhigatelefa. Zhe je neki hudodelnik obsojen k' smerti, de ga obesijo, ali vstrelé, ali mu glavó odsekajo, hitro mine njegovo terpljenje; smert krisha pa, de je namrezh zhlovek perbit na krish, in tako dolgo visi na njem, de umerje, je nar bolezhishi, in nar strashnishi smert. Per Rimljanih je bila navada le hudodelne sushne in ptuje krishati, Jesuf pa

Sin boshji, in po mesu Davidove rodovine, si je to hudo smert isvolil, de bi velik shpot, in neisrezhene bolezhine preterpel. Dva rasbojnika, ktera sta bila po njunih hudih delih sraven Kristusa krishana, so vojshaki s' ver- vi pervesali h' krishu, nedolshniga Jesusa pa so s' sheblji neufmiljeno perbili.

Nesapopadljive britkosti, in neisrezhene bolezhine je ufmiljeni Jesus terpel, ko je vifil na krishi, ktere premisliti je vsakimu verniku dobro in potrebno, ker po njih strashnó hudobo greha, in veliko ljubesen Jesusovo do gresnikov vshivo vidi. Preljubi Jesus na krishi vabi vsakiga s' besedami preroka Jeremija viditi in premisliti, koliko de on terpi, rekozh: O vi vfi, kateri po poti memo greste, premislite in glejte, zhe je bolezhina kakor shnja je moja. (Shal. pef. 1. 12.) Ref je, de nedolshni Jesus neisrezheno terpi na krishi, in je ravno sato marternikov poglavar in vojvoda, ker je svojim vernim sgled in serzhnost dal vse bolezhine preterpeti.

O kristjan! poslufhaj glas Jesufov, kateri te s' besedami preroka Jeremija klizhe in vabi priti, gledati in premisliti njegove bolezhine. Stopi tedaj s' svojim duham pred

kervavi krish, na kterim nedolshni Jesus na shebljih sa gresfnike vifi, de vidish, premislifh in obshalujesh njegove neisrezhene bolezhine, sakaj po njih vesh njegovo veliko ljubesen do tebe, in do vsih drugih gresfnikov; in tudi lohka posnash hudobo greha, savoljo kteriga toliko terpi.

Ogleduj in premisli sveto glavo Jesufovo s' bodezhim ternjem kronano, in toraj s' veliko bolezhino napolnjeno. Neusmiljeni vojshaki, kader so bili Jesusa bodezhe kronali, so ternjevo krono filno mozhno pertiskali, de se je njegove glave terdno dershala, desi so ga sovali in paháli. Njegova sveta glava je vfa rasbodena, bolezhja in kervava, in on je nima kam nasloniti v' svojih smertnih teshavah; ker, zhe jo na desno ali levo ramo nasloni, se s' bodezho krono rani. O zhlovek! tvoj napuh je sveto glavo Jesufovo s' bodezhim ternjem kronal: odpovej se mu, ker napuh filno shali ponishniga Jesusa.

Premisli svete ufta Jesufove, ktere savoljo njegoviga velikiga terpljenja filno shejo terpé, ktere so vojshaki s' vinam, s' miro in sholzhem smeshanim filno ogrenili. Kako morefh ti tedaj posladkati svoje ufta s' narboljishimi jedmi, in pijazhami, ali neismer-

no vshivati, kar tvojim uštam dopade? Kar pametno potrebuješ, tebi nihzhe ne odrezhe, shertja pa, in vsake nesmere se varuj; in, de se je varuješ, pomni grenke pijazhe, ktero so vojšhaki shejnimu Jesusu piti dali.

Glej in premisli shalostne ozhi Jesufove. Premenjene in vderte so oné savoljo smertnih bolezhin, ktere on terpi; shalostne so pa tudi, ker vidijo shumezho mnoshizo neufmiljenih sovrashnikov, kteri se mu posmehujejo, mu ozhitajo, in ga preklinjajo. Silno shalostne so Jesufove ozhi tudi sato, ker on vidi svojo ljubo mater Marijo v' neismerjeni shalosti vtopljenopred krishem stati. O kristjan! sdershuj tedaj svoje ozhi, kolikor je mogozhe od vsiga, kar te skufhati samore: jokaj nad svojimi grehi, de so tvoje ozhi v' dushni dobizhik shalostne.

Glej, in premisli svete roké in nogé Jesufove. Neisrezheniga terpljenja polne so njegove svete roké, ktere so s' debelimi sheblji neufmiljeno perbite, in nositi morajo vso tesho rasmefarjeniga telefa. S' enakim terpljenjem so njegove svete nogé polne, ktere so ravno takó s' debelimi sheblji prevertane in perbite h' krishu. Kristjan! sdershuj svoje roké od hudiga djanja, in imaj jih, takó

rekozh, perbite, de krivize, nesframnosti, ali drugiga hudiga ne storish. Tvoje nogé naj so tudi, takó rekozh, perbite, de prostovoljno ne gresh v' nobeno hudo perloshnost.

Ogleduj in premisli vse ude svetiga telefa Jesuoviga, v' kterih nizh sdraviga ni, ampak so vsi rastepeni, ranjeni, kervavi, in s' bolezhinami napolnjeni. Velikih bolezhin svetiga telefa Jesuoviga posabiti ne smesh, de svoje nepokorno teló pokorish, ne dovolish v' njegovo hudo posheljenje, in voljno preterpish bolesen, in kar koli ga pokorí.

Bolezhine nedolshniga telefa Jesuoviga so neisrezhenó velike, nizh manj pa niso britkosti njegove dushe bolezhne. Vesh, de se je Jesus krishati perpustil is usmiljenja do greshnikov, de oni doseshejo gnado, odpushenje, opravizhenje in svelizhanje. Dobrotljivi Jesus drugiga nozhe, kakor nasho vezhno frezho; prevedil je pa nasho greshno nehvaljeshnost in nepokorshino; in, de bo toraj njegova sveta kri v' huje obsojenje tistim, kteri mu ne bodo pokorni. Ta shalofna misel neisrezhenó pezhe in stifka ljubesnivo serze Jesuovo.

O greshnik! kteri si bil s' sveto kervjo Jesuovo posvezhen, sakaj si odstopil, in v'

nepokorshini shivish? Refnizhno je, de, zhe ostanesh terdovraten v' svojih grehah, bolezhine Jesufove ti bodo v' povishanje peklenških bolezhin. Glej, in premisli svojiga usmiljeniga Odreshenika na krishi raspetiga, perbitiga in terpezhiga is ljubeshni do tebe, in mu nehvaljeshen ne bodi; ampak podversi se mu is ljubeshni. Vreden nish Jesufa is ljubeshni do tebe krishaniga s' svojimi greshnimi ozhmi gledati, glej ga vender in premisli, de se tvoje terdo serze omezhi. Glej ga vsiga slabiga, ranjeniga, kervaviga, sanizhevaniga: glej njegovo presveto kri teko-zho po telesu, in po krishi: poslushaj milo sdihtovanje njegove preshalostne matere Marije, in terdovraten ne ostanish. Tvoj in vsih ljudi usmiljenish Odreshenish bolezhne na shebljih vish, tolashbe in pomozhi nima, in imetish nozhne; smesh tedaj ti, kristjan, in ud njegov po svojih hudih sheljash shiveti?

Premisli neisrezhene bolezhine telesa Jesufoviga, in velike britkosti njegove du-shne, de sposnash njegovo veliko ljubeshen do tebe, in do vsih, de se ljubeshen do njega vname v' tvojim serzu, in mu is ljubeshni flushish. Vesh, de nish on sa se, temuzh sa ljudi terpel, in, de kar je on s' svojim britkim

terpljenjem saflushil, jim je v' posvezhenje, in svelizhanje sapustil. Ne sametuj tedaj te velike milosti, jenjaj hudobno shiveti; in mu svesto flushi, de ne bošh nefrezhen vekomaj, kakor se terdovratnim greslnikam navadno godi. Ponishuj se pred svojim krishanim Odreshenikam, in mu jokaje rezi:

Sdihovanje.

O dobrotljivi is ljubesni do mene krishani Jesuf! bolj preprizhan sim, ko samorem s' besedo praviti, de si ti neisrezhen dober, jest pa neisrezhen hudoben. Vezhi ljubesni in usmiljenja nisi mogel meni, nevrednimu zhloveku skasati, jest sim pa bil tebi, usmiljenimu Odresheniku gerdo nehvaljeshen. Kader svojo veliko hudobo premislilim, me obupanje skusha, tvoja velika milost pa podpira mojo prestrašeno dusho. Upam tedaj v' tebe, ker si is ljubesni do mene smertne britkoſti preterpel, in hozhem se tebi is vſiga serza podvrezhi; shaloval bom pa smiraj nad svojo hudobo. Shaloſtno in upljivo objamem tvoj kervavi krish, na katerim savoljo naſ greslnikov bolezh viſiſh, in te ponishno proſim me saflushenja svojiga britki-ga terpljenja deleshniga ſtoriti. Amen.

XXIX. Premišljevanje.

Rasdelé oblazhila Jesufove. Vsi ga sanizhujejo.

Jesuf Kristuf, desi ravno Sin boshji, in gospod vfiga, je hotel biti smiraj vbog, de je ljudi uzhil ne zhislati bogastva. Rojen je bil v' nezhednim hlevu, in v' nevredne plenze povit bil; vboshno je smiraj shivel, in kader je krishan bil, so si shtirje vojshaki rasdelili njegove revne oblazhila, in so is njih storili shiri dele, in sa nje losali, ker ni vsak delenake vrednosti bil. Kteri so ga krishali, so njegove oblazhila rasdelili, in sa nje loshali, kaj bi kdo dobil. S. Mar. 15. 24.

Kristjan! radovoljno vboshtvo Jesufovo te uzhi varovati se lakomnosti. Jesuf ni bil premoshen na svetu, desi je bil gospodar vfiga: ne bodi tedaj lakomniga ferza, de bi le grabil, ali nespametno ljubil, kar premoresh; ampak fkerbi si vkup spravljati bogastvo v' nebesih. Zhe majhno ali veliko premoshe-nje imash, ga bodo drugi po tvoji smerti ras-

delili, kakor so vojshaki rasdelili revne oblazhila Jesufove: zhe si pa bogat per Bogu, ti ga bogastva ti ne bo mogel nihzhe odvseti, ampak tebi ostane, in ga bošh vshival vekomaj v' nebefih.

Sapifano je, de suknja Jesufova je bila bres shiva od verha szelama tkana, sato je niso vojshaki rasresali, de bi je ne spridili: losali so oni tedaj sa njo, kdo bi jo dobil. Ponevedama so oni dopolnili, kar je bil David v' imenu Jesufovim govoril: Rasdelili so si moje oblazhila, in sa mojo sukngo so losali. Pf. 21. 19. Suknja Jesufova bres shiva od verha szelama tkana, ktere vojshaki rasresali niso, pomeni edinstvo njegove zerkve, kteriga rasdreti ni nikoli perpusheno; in kdor ga rasdere, ali se lozhi od katolshke zerkve, se v' Jesufa, poglavarja zerkve spunta.

Sveti evangelisti pishejo, de so vojshaki tam sedeli, in ga varovali: Judje pa so tam stali, in zhakali. Vojshaki so sedeli pred krishem Jesufovim, in zhakali de umerje, ker njih dolshnost je bila svojimu poglavarju Pilatu sprizhati, de je obsojen Jesus ref umerl na krishi. Varovali so vojshaki krishaniga Jesufa, de ga

njegovi prijatli ne suamejo, kakor jim je bil Pilat ukasal.

Sakaj so pa Judje tam stali, in zhakali? Stali, in zhakali so na hribu, de svoje hudo serze nasitujejo s' bolezhinami Jesufovimi, de ga kolnejo, in umreti vidijo. Vidili so Jesusa v' smertnih bolezhinah visiti na krishi, in veselili so se; ni pa to jim sadoosti bilo, ampak, kader mu niso vezh shkodvati mogli s' rokami, so ga s' jesikam, namrezh s' hudim ozhitanjem, in gerdim preklinjevanjem filno nadlegali. O nezhloveshka hudobá! krivi so oni njegoviga obsojenja, in smertnih bolezhin, in ga ne pusté vsaj mirno umreti: njih neusmiljenje ni zhloveshko, ampak sverinsko.

Sveti evangelisti tudi pishejo: Memo gredozhi so se mu posmehovali, in so ga kleli. Smed Judovskih poglavarjev so bili ti hudobni, kateri so bili prishli is Jerusalema na hrib, de bi se veselili nad bolezhinami Jesufovimi. Sprehajali so se oni po hribu, se med seboj veselili pogovarjali od krishaniga Jesusa, svojiga nasprotnika, in mordé hvalili Boga, de so dosegli, kar so hudobno sheleli. Stopali so pred krish, na katerim je Jesus visil, se mu posmehovali, in

mu ozhitali, rekozh: Aha! kako tem-
pelj boshji pōdirafh, in ga v' treh
dneh sopet fosidafh! pomagaj sam
sebi. Ako si Sin boshji, stopi s'
krisha. Ti Judje so bili hudobniſhi, ko
neverni vojſhaki, in huje neufmiljeni, ko
sveri, de kader vidiſo Jesufa v' ſmertnih te-
ſhavah, mu pokoja ne dado. Prezhudna in
nesnana hudoba je to, de ſo oni dobrotljivi-
mu Jesufu le nadleſhni, in njega le kolnejo.
Dva rasbojnika ſta bila sraven Jesufa kri-
shana, ktera ſta bila ſmertni krisha reſnizhno
vredna, jima pa nihzhe njunih hudih del ne
ozheta, ampak ſo le nedolſhnimu Jesufu
nadleſhni.

Kriſtjan! kolikor je hudoba Judovſkih
poglavarjev neisrezheni velika, po tim je
poterpeſhljivoſt Jeſufova tudi neisrezheni
velika. Vſe ſvoje krivizhne ſovraſhnike bi
on lohka pogubil, jih pa vender pokojno po-
ſluſha, ſe mu ſmilijo, in jim voſhi odpuſhenje
te velike pregrehe. Stopil bi bil on lohka
s' krisha, kakor ſo mu rekli, v' priſhevanje,
de je Sin boshji, umreti je pa hotel na kri-
ſhi, ker njegova ſmert je vſimu zhloveſhtvu
potrebna. Skasal je on potlje ſvojo boshjo
moz, kader je umerel, de ſo oni lohka ſpre-

obernjejo, in se saflushenja njegove smer-
ti vdeleshé.

Tim hudobneshem, kateri so krishaniga
Jesufa sanizhevali, so se eni smed vishih du-
hovnov, pismarjev in ljudstva starashinov
perdrushili, in se mu posmehovali, rekozh:
Drugim je pomagal, sebi pa poma-
gati ne more: sdaj naj si pomaga,
ako je on Kristus, Sin boshji, is-
voljen. Ako je Israelski kralj,
naj stopi s' krisha, de vidimo, in
verjamemo. V' Boga je upal, naj
ga sdej refshi, zhe ga hozhe: sej
rekel je: Sin boshji sim.

Vélíki duhovni, pismarji in ljudstva sta-
rashini so bili smiraj sovrashniki Jesufovi,
ker je njih hinavshino odkrival, in ker je
ljudstvo hodilo sa njim. Njih sovrashtvo no-
beniga isgovora nima, ker vidili in vedili
so, de je on ljudem s' zhudesshi pomagal; in
mu sdaj ravno té dobrotljive zhudeshe ozhi-
tajo, in pravijo, de sebi pomagati ne more.
Hozhejo oni, de Jesuf v' prizhevanje, de je
ref Sin boshji, Kristus, in Israelski kralj
naj stopi s' krisha, in takó le mu bodo ver-
jeli. Rezhi so mu hotli, de, zhe ne stopi s'
krisha, so vsi njegovi zhudesshi prasni, in

upanje lashnivo, ktero je imel v' Boga: de je toraj sapeljiviz, in smerti krisha obilno vreden. Strah obide premisliti, kako možno hudizh oflepi zhloveka, kateri mu da prostor v' svoje serze. Jesus bi bil lohka stopil s' krisha, in s' tim zhudeshem Judam skasal, de on je ref Sin boshji, Kristuf, ali Odrefhenik svetá; ostati pa on hozhe na krishi ravno sato, ker je Sin boshji, in Odrefhenik svetá; sakaj bres njegove smerti bi ne bil svet od sushnosti hudizheve odrefhen.

Kristjan! posnemaj Jesusa v' stanovitnosti, hudobneshev ne poslušhaj, in dobriga savoljo njih ne opuisti. Zhe ostanesh stanoviten v' dobrim, desi ravno si skufhan, sanizhevan in preganjan, skashesh, de imash shivo vero, in gorezho ljubesnjo, in blagor ti bo.

Sveti evangelisti prizhujejo, de so tudi vojshaki sanizhevali krishaniga Jesusa, rekozh: Ako si kralj Judov, pomagaj si. Bili so oni molikovavzi, in Jesusa posnali niso; sato je njih greh veliko manji, kakor greh Judovskih poglavarjev, kateri so vidili njegovo sveto shivljenje, poslušali njegove nebesne navke, in vidili njegove velike zhudeshe. Huda nevoshljivost je Jude

oslepila, bili so pa prostovoljno slepi, in toraj bres vsiga isgovora per Bogu.

Dva hudodelnika sraven Jesufa krishana sta ga tudi sanizhevala, rekozh: Ako si Kristuf, pomagaj sebi in nama. Is grimnosti savoljo velikih bolezhin, ktere sta terpela, sta mu to rekla: skasal je pa on, de je Kristuf, kader je defnimu visezhimu rasbojniku gnado, sposnanje, shalost, in odpushenje grehov dodelil. Po gnadi Jesufovi spreobrnjen, je vanj veroval, se mu ponishno perporozhal, svojiga terdovratniga tovarsha svaril, vse bolezhine krisha voljno preterpel, in dosegel svelizhanje, kakor bo potlje rezhenó.

Kristjan! premisli, koliko de je bil nedolshni Jesus sanizhevan, kader se je v smertnih bolezhinah nashel: bodi tedaj po njegovim sgledu v' vsih nadlogah savoljo njega poterpeshljiv. De gnado doseshesh stanovitne poterpeshljivosti in svestobe, profi Jesufa, rekozh:

S d i h o v a n j e.

O nar poterpeshljivishi Jesus, zhudim se, de si bil svojim krivizhuim sanizhevavzam toliko usmiljen, in de nisi povernil jim

po njih saflushenji. Zhudim fe tudi, de fi meni, in drugim grefhnikam persanashljiv, in pa fhe, de nam pomagafh fe fpreoberniti. Sahvalim te, o Gofpod! de fi ftanoviten oftal na krishi, in dokonzhal fvojo kervavo daritev k' Ozhetu sa me, in sa vfe druge grefhnike. Ufmiljeni Odrefhenik! profim te mi dajati ferzhno poterpeshljivost, in ftanovitno sveftobo, de te nikdar ne sapuftim, defi me fkuftnjave nadlegajo, ali nadloge sadevajo, ali hudobneshi sanizhujejo. Grosniga sanizhevanja in preklinjevanja, ktero fi ti, Jefuf! favoljo mene voljno preterpel, posabil ne bom, de tudi jest is ljubeshi do tebe vfe nadleshnofti ferzhno preterpim, in bom tvoje zhafti deleshen v' nebefih. Amen.

XXX. Premifhljevanje.

Jefuf odpufi defnimu rasbojniku.

Kader fo bili vojfhaki obfojeniga Jefufa gnali na hrib krishati, fo tudi gnali dva hudobna zhloveka po oblaftniku Pilatu obfojena umreti na krishi: med jima pa je Jefuf

krishan, kakor so hudobni Judje sheleli, de mu vezhi shpot storé, ker so hotli s' tim skasati, de je on hudodelnikov vojvoda. Vifhi duhovni, pismarji, drugi poglavarji, in njih prijatli so sanizhevali in preklinjali Jesufa v' bolezhinah vifezhiga na krishi. Tim hudobnim so se neverni vojshaki perdrushili, in tudi oba rasbojnika sraven njega krishana, kakor sveti Mateush (27. 44.) in sveti Marka (15. 32.) prizhujeta.

Ravno takrat, ko so vsi krishaniga in terpezhiga Jesufa sanizhevali in preklinjali, rekozh, de je lashnivi Kristuf, de se je Sinu boshjiga lashnivo rekel, in vezh drugiga, je on skasal svojo boshjo mozh, in veliko usmiljenje nad desnim sraven njega krishanim hudodelnikam, kteriga je naglo spreobernil, desi ga je malo prej s' drugimi vred sanizheval. Ne kralji, ne zesarji nimajo oblasti nad zhlovekovim serzam, ampak le v' boshji mozhi je to, serze namrezh spreoberniti. Jesus je ravno s' tim skasal, de je pravi vfigamogozhni Bog, desi vifi na krishi, ko je naglo in popolna filno hudobniga zhloveka spreobernil. Odvsel mu je Jesus vso hudo voljo, in mu dal dobro: dal mu je verovati in sposnati, kdo de je on, namrezh pravi

Bog in usmiljeni Odrefhenik: vlil mu je v' ferze veliko shaloft nad grehi, v' kterih je do tiste ure terdovratno shivel: dal mu je upanje, de bo nashel miloſt per njem: dal mu je ſerzhnoſt, de ſe mu je vprizho njegovih preklinjevavzov perporozhal; in tudi, de je ſvojiga tovarſha ſvaril: dal mu je tudi poterpeshljivoſt, de je pokojno umerel na krishi.

Levi rasbojnik, kteri je terdovraten oſtal, je s' Judmi, in s' vojšhaki vred Jeſuſa ſanizheval, ker vanj ni veroval, ampak, je menil, de je laſhnivi Kriftuſ. Jeſuſ ni hotel timu hudobneſhu odgovoriti; odgovoril mu je pa njegov tovarſh, rekozh: Se tudi ti Boga ne bojiſh, ker ſi ravno v' tim obſojenji. Rezh mu je hotel: Ker ſliſhiſh druge ſanizhevati Jeſuſa, tudi ti ga ſanizhujefh, ker ſi, kakor ſo uni bres ſtrahu boſhjiga. Po velikih bolezhinah, ktere ti terpiſh na krishi, lohka veſh njegove, ker on je, kakor ti krishan; in ga vender ſanizhujefh? Obſojen ſi umreti na krishi, in kmalo umerjefh, in ſi vender do ſadnje ure hudoben?

Deſni ſpreobernjen rasbojnik je tudi ſvojimu terdovratnimu tovarſhu rekel: Mi dva ſizer po pravizi, ker prejmeva

po saflushenji najih del; ta pa ni nizh hudiga storil. Sposnal je, de po pravizi terpi na krishi, in je bil ravno sa-to poterpeshljiv: shelel je pa, de bi tovarsh njegov enako storil. Sposnal je on nedolsh-noft Jesufovo, in je fkerbel, de bi jo tudi tovarsh njegov sposnal. Levi rasbojnik ni nizh maral sa svarjenje svojiga spreobernjeni-ga tovarsha, oftal je tedaj terdovraten do sadnjiga, umerel je na krishi sraven krisha-niga Jesufa, in shel is zhasniga terpljenja v' vezhno terpljenje. Vef drugazhen je defni rasbojnik bil, ker mu je usmiljeni Jesus ve-liko gnado dal: sposnal je on, de po pravizi terpi; voljno je preterpel svoje velike bole-zhine na krishi, in tudi, kader so mu kosti sterli. Daroval je on vse to Bogu, de mu bodi usmiljen, in mu grehe odpusti, ktere je is vfiga ferza sovrashil.

Defni rasbojnik, kteriga je bil usmiljeni Jesus rasfvetlil, mu dal shivo vero, terdno upanje, gorezho ljubesen, in pravo shaloft nad vfimi grehi, se je k' Jesufu upljivo ober-nil, in ga ponishno profil, rekozh: Gospod! spomni se me, kader pridefh v' svoje kraljestvo. Rad bi bil on kle-zhé s' povsdignjenimi rokami profil Jesufa,

svojija Gospoda, in Odrefhenika, ker pa ni mogel, je vsaj s' besedo rasodel svojo serzhno vero in upanje, ktero v' Jesufa ima.

Svojo ponishno proshnjo je on s' to besedo perzhel, G o s p o d ! On veruje, de je Jesus njegov in vsih Gospod, desi ravno ga njegovi sovrashniki preklinjajo, in desi ravno ga vidi sraven sebe visiti na krishi. Proshnja njegova rasodene njegovo vero v' Jesufa, praviga Boga, ker profil ga je: S p o m n i se me, kader pridezh v' svoje kraljestvo. On ni rekel: Spomni se me, kader pridezh v' b o s h j e kraljestvo, kamor vsi pravizhniki pridejo; ampak je rekel: Spomni se me, kader pridezh v' s v o j e kraljestvo, ker nebeshko kraljestvo je tvoje, in vanj jemljesh, ktere koli povelizhati hozhesh. Proshnja njegova tudi pokashe njegovo ponishnost; ker se ni predersnil profiti Jesufa, rekozh: V s e m i m e v' s v o j e kraljestvo; ampak je rekel: S p o m n i se me, de milost doseshem, ktere sim obilno nevreden.

Usmiljenimu Jesusu je proshnja spreobenjeniga rasbojnika dopadla, ker je bila isgnade, ktero mu je on dal; sato mu je dobrotljivo rekel: D a n i b o s h s' m e n o j v'

raji. To je: Danš bosh per meni, in vese-
lilo te bo, kakor de bi bil v' raji. Ljubesni-
vi Jusuſ mu je vezh obljubil in dal, kakor
ga je on profil. Vſe grehe mu je odpustil,
ga vsel k' ſebi, in ga vsel s' ſeboj v' nebeſh-
ko kraljeſtvo, kader je on ſhel.

Kriſtjan! premisli zhudno in naglo ſpre-
obernjenje deſniga rasbojnika. V' velikih
grehih je bil on do tiſte ure; in, kader je
ſhe bliſo pogubljenja bil, je po miſloſti Jezu-
ſovi doſegel gnado, odpuſhenje in ſvelizha-
nje. O velika miſloſt Jezuſova! Premisli pa,
de ta hudobnik, kateri je ſhe bil per peklen-
ſkih vratih, in je vender ſhel v' ſvelizhanje,
ni prej poſnal Jezuſa, in ni imel pomozhkov,
ktere ſdaj imajo greſhniki v' katolſki zerk-
vi. Poſno ſe je on ſpreobernil, takrat pa
reſnizhno, in je doſegel, kar mu je bil uſmi-
ljeni Jusuſ obljubil, namrezh vezhno ſveli-
zhanje.

Premisli ſdaj leviga rasbojnika, kateri
ſraven kriſhaniga Jezuſa ſa vſe greſhnike
terpezhiga, viſi na kriſhi, neſrezhno umer-
je, in gre v' vezhno pogubljenje. Ta hu-
dobnik je velike bolezhine preterpel, ſoſebno,
kader ſo mu vojſhaki koſti ſterli; nizh manj
ni terpel, kakor njegov kriſhan tovarſh,

umerl je ko uni na krishi, in shel v' vezhno terpljenje ravno takrat, ko je usmiljeni Jesus umerl v' odreshenje vsiga greshniga sveta.

Toraj nikar predersno ne upaj, ljubi kristjan! sakaj, zhe sdaj terdovratno shivish v' grehih, in se spokoriti nozhesh, je tvoja dusha v' veliki nevarnosti. Strafhni rasgled nespokorniga rasbojnika naj te oplaschi predersno greseliti v' boshjo milost, in v' nepokori terdovratno ostali, ker je nefrezhno umerl, desi ravno je sam krishani Jesus per njegovi smerti bil. Sgled spokorniga rasbojnika naj v' tebi upanje obudi per Gospodu milost najditi, ako s' sgrevanim serza k' nje-mu gresh.

Upaj tedaj v' neskonzhno milost boshjo, ne upaj pa predersno. Ne gresli, in ne ostani v' grehih is upanja v' usmiljenje boshje, in po grehu ne obupaj; ker predersno upanje, in obupanje sta greslna, in pogubna. Sdaj pa ponishno rezi:

S d i h o v a n j e.

O Jesus! kader te premislim is ljubesni do nas gresnikov krishaniga, se mi sladko upanje v' serzu obudi; strah me pa obide, ko premislim leviga rasbojnika, sraven tvo-

jiga krisha vifezhiga, sapushheniga in pogubljeniga. O Gospod! refnizhno je, de defni rasbojnik, kateri se je po tvoji mogozhni gnadi spreobernal in svelizhal, mi veliko upanje daje; levi rasbojnik pa, kteriga si pustil umreti v' grehih, me s' velikim straham napolni: v' upanji in v' strahu bom tedaj shivel vse dni svojiga shivljenja, de ne obupam sa voljo svojih grehov, in is predersniga upanja ne greslim. Dodeli mi, usmiljeni Odrešenik! pravo upanje, in svelizhavni strah, de mi oboje pomaga tebi svesto flushiti. O Gospod! stori me svojiga praviga in stanovitniga flushabnika, de bom per sodbi flifhal, kar si defnimu spreobernjenimu rasbojniku usmiljeno rekel: **Danf bofh s' meno j v' raji.** Amen.

XXXI. Premifhljevanje.

*Velika shalost devize Marije pred krishem.
Jesuf jo srozhi Janesu, Janesa pa nji srozhi.*

Kader je usmiljeni Jesuf bolezhje vifil na krishi, de umerje v' odreshenje vfiga sve-

tá, je pred njegovim krishem serzhno stala njegova preshaloftna devishka mati Marija v' sdrushbi nedolshniga uzhenza Janesa, in nekaj poboshnih shen. Marija je bila s' neisrezheno shaloftjo napolnjena, kader je shla sa svojim ljubim boshjim Sinam na hrib mertvalshkih glav, kteriga so neverni vojshaki gnali, de bi ga krishali. Marija je delezh stala, kader so ga krishali, ker bliso njega ni mogla savoljo velike mnoshize njegovih sovrashnikov; shishala je pa strashno tolzhenje, ko so ga h' krishu s' debelimi sheblji perbijali, in vidila ga je, kader so ga bili s' krishem vred povsdignili. Vse to je usmiljenimu serzu matere Marije bilo ko ojster mezh: bliso krisha je ona vender terpetaje stopila, in pred njim takó dolgo stala, de je ljubi Jesus na njem umerl.

Kdo samore rasumeti veliko shaloft in filno britkost usmiljeniga serza Marije? Skufila je ona takrat resnizo besedi, ktere ji je bil rasfvetljen Simeon v' tempeljnu pravi: Mezh bo tvojo dusho presunil. Ojster mezh je ref presunil ljubesnivo serze matere Marije, kader je pred krishem stala, gledala in premislila svojiga preljubiga Sina krishaniga, kervaviga, opljuvaniga, in neis-

rezheno terpezhiga v' smertnih bolezhinah. Shifhala je pa tudi strashno preklinjevanje, in sanizhevanje njegovih serditih sovrashnikov. Ljubila je ona Jesufa, svojiga boshjiga Sina neisrezheno veliko, in po velikosti njene nesapopadljive ljubesni do njega je bila njena shaloft savoljo njega nesapopadljivo velika.

Uzheniz, kateri je per shaloftni materi Marii pred krishem Jesufovим stal, in s' njo nad njim shaloval, je Janes bil. On, kateri to pishe, se imenovati nozhe, ampak pravi, de sraven krisha je stal tisti uzheniz, kteriga je Jesuf ljubil. Jesuf je nad Janesam veliko dopadajenje imel; Marija ga je tudi slo ljubila, ker je bil nedolshen, zhift in svest. O velika frezha!

Kristjan! premisli devishko mater Marijo, uzhenza Janesa, in poboshne shené pred krishem Jesufovим serzhno štati, kader vfi njegovi sovrashniki soper njega vpijejo, in ga kolnejo. Od kod imajo oni to veliko serzhnost? Is ljubesni do Jesufa jo imajo. Ljubesen stori zhloveka gorezhiga, serzhniga, svestiga in nepremagljiviga. Prosi tedaj neprenehama Boga te s' ljubesnjo napolniti, ker ljubesen je dar zhes vse darove,

ktera vse darove obrazha v' posvezhenje: bres ljubeshni pa so vsi darovi prasni.

She nekoliko premisli veliko shalost, in pa tudi veliko poterpeshljivost devize matere Marije. Brala je ona v' prerokbah Isaijevih, de bo Jesus neisrezheno terpel, in de bo umorjen. Slis'hala in umela je tudi besede pravizhniga Simeona, de bo Jesus v' snamnje nasprotovanja, in de bo mezh njeno dus'ho presunil. Marija je tedaj v' vedni shalosti in britkosti shivela; veliko bolj je pa ona shalovala, kader je Jesusa, svojiga ljubiga Sina vidila sovrasheniga, preganjaniga, obsojeniga in krishaniga. Kader ti, kristjan! premislis'h neisrezhene bolezhine Jesusove, si permoran shalovati nad njim; koliko je pa usmiljena mati Marija shalovala, kader je njega, svojiga ljubiga Sina vidila krishaniga, vsiga ranjeniga in kervaviga? Resnizhno je tedaj Marija kraljiza marternikov od svete zerkve imenovana.

Kristjan! ne meni pa, de je nesapopadljiva shalost usmiljene matere Marije s' kako nepoterpeshljivostjo ali nepokorshino nameshana bila. Shalovala je ona neisrezhenno, je pa tudi serzhno preterpela, ker je bila polna vere, in pokorshine do Boga, kteri

hozhe, de **Jesuf** nar bolezhifhi in shpotljivi smert prestane v' odreshenje vsih ljudi. Stala je **Marija** pred krishem svojiga ljubiga **Sina** v' fredi njegovih sovrashnikov vtopljenja v' neisrezheni britkofti gledajozha perbito, ranjeno in kervavo teló njegovo; bila je vendar poterpeshljiva is ljubesni do **Boga**.

Uzhi se od shalofstne in pokorne devize matere **Marije** se popolna podvrezhi **Bogu**, in tudi, kader te sadevajo velike nadloge; sakaj, kolikor je tvoja poterpeshljivoft velika savoljo **Boga**, po nji je tvoje saflushenje per njem. De si vselej poterpeshljiv, ne posabi terpezhiga **Jesusa** na krishi, in tudi ne njegove shalofstne matere **Marije** pred njegovim krishem.

Jesuf je na krishi v' neisrezhenih bolezhinah, kterih nihzhe rasumeti ne more, ni on vender svoje ljube matere posabil, in tudi ne svojiga ljubiga uzhenza **Janesa**, ki je sraven nje stal. Rekel je **Jesuf** svoji shalofstni materi: **Shena**, glej, tvoj fin! **Janesu** je pa rekel: **Glej**, tvoja mati! **Sdi** se mordé komu, de je **Jesuf** svoji ljubi materi merslo govoril, kader je rekel: **Shena**, glej tvoj fin! je pa to rekel, de bi ne bil njeniga shalofstniga serza she huje shalil,

ali mu vezhi shalost napravil s' milo besedo. **Jesuf** je svoji ljubi materi, in svojimu dobri-
mu uzhenzu kratko govoril, ker je bil pre-
slab, in she bliso smerti. Rezhí ji je hotel:
Ljuba moja mati! velike shalosti si ti polna,
in bosh sama ostala na svetu; toraj namesti
mene imej **Janesa**: ti pa, **Janes**, spushtuj
mojo mater, kakor, de bi bila tvoja mati, in
ji skerbno stresi v' vsm.

Janesova frezha je bila neisrezhenó ve-
lika, ker ga je **Jesuf** tolikanj ljubil, de ga je
svoji ljubi materi namesti sebe dal; to je pa
dosegel, ker je bil **Jesufu** in **Marii** vshezhen.
Marii je vender velik raslozhil bil, ker je
Janesa, **Zebedejeviga** sina namesti **Jesufa**,
Sinu boshjiga prejela. **Ljubi** **Janes** je bil
svojimu umirajozhimu **Gospodu** hvaljeshen,
devizo **Marijo** je bolj ko svojo mater sposhhto-
val, in ji, dokler ni bila vseta v' nebesa,
skerbno in ponishno stregel.

Umirajozh **Jesuf** je, ne le **Janesa**, am-
pak tudi nas svoji ljubi materi srozhil. **Ma-**
rija je tedaj naša mati, mati usmiljena in
mogožhna: bodimo pa njeni dobri, pokorni
in dopadljivi otrozi; in smo, zhe po svetih
naukih njeniga boshjiga **Sina** shivimo. **Kri-**
shavzi in **preklinjevavzi** **Jesufovi** so **Marijo**

s' shaloſtjo napolnili, deſi niſo ji ſhaliga ſtorili: tako ti, greſhnik, ſhalifh ſvojo ſveto mater Marijo, kader ſi Jeſufu nepokoren. Spokori ſe tedaj, ſhivi Jeſufu pokoren, zhaſti Marijo, in tako boſh obema dopadel. Sdaj ponishno proſi, rekozh:

S d i h o v a n j e.

Dobrotljivi Jeſuf! hvalim tvojo ljubesnivo ſkerb] ſa ſvojo preſhaloſtno mater, in ſa ſvojiga ſveſtiga uzhenza Janesa. V' ſmertnih teſhavah ſi ti bil, uſmiljeni Goſpod! vſe je gromelo okoli tebe po vpitji, in preklinjanji tvojih ſovraſhnikov, in vender niſi poſabil ſvoje ſhaloſtne matere, in tudi ne ſvojiga dobriga uzhenza Janesa. Sahvalim te, ljubi Jeſuf! de ſi tudi mene, in vſe vernike dal ſvoji ſveti materi, de jo ljubimo in zhaſtimo. Dodeli mi gnado, s' ktero bom dober, zhift in pokoren otrok tvoje ſvete matere, de, kakor je Janes tebi in ji dopadel, tako jeſt tebi in ji dopadem. Dodeli mi po proſhnji ſvoje ljube matere Marije, nedolſhniga Janesa, in vſih tvojih prijatlov pred tvojim krishem ſtojezhih, de tebi, in tvoji ſveti materi dopadem. Amen.

XXXII. Premišljevanje.

*Jesuf se potoshi, če ga je Bog sapustil:
in pravi, de je shejn.*

Neisrezhenó strašhno je bilo na gori mertvaških glav, dokler je Jesuf, vfiga svetá Odreshenik visil na krishi. Krishan je on bil v' sazhetku shesté ure, kar je po našim shtevilu o poldne; in je umerel v' sazhetku devete ure, kar je po naši shégi ob tretji uri po poldne. Zhudna temá se je o poldne sazhela, in je bila do tretje ure, namrezh do njegove smerti: zhudna temá pa, ktera se je o poldne sazhela, je bila zhedalje vezhi, in toraj strašhnejši. Ta strašhna temá ni bila po kakim natórnim sadershku, kakor se vzhási sgodi, ampak po mozhi Jesusovi, ker je on, sonze pravize otemnil, namrezh visil na krishi med dvema rasbojnihamá, sanizhevan in preklinjan, de po unanjim posnati ni bilo, kdo de je on, namrezh Sin boshji.

Defi je bila strašhna temá, de so ljudje po svetu trepetali, niso vender hudobni sovrashniki Jesusovi jenjali ga sanizhevati in

preklinjati. **Jesuf**, ki jih sliši, kako ne-
usmiljeno in strašno preklinjajo, desi v'
smertnih bolezhinah vifi na krishi, je svoji-
mu **Ozhetu** s' milim glasam rekel: **Moj**
Bog, **moj Bog!** sakaj si me sapu-
sttil?

Bliso smerti je bil **Jesuf**, kader je té
besede rekel; besede njegove pa bile niso is
nepoterpeskljivosti, ali obupanja, ali de bi
shelel svediti, sakaj de mora umreti na kri-
shi. **Jesuf** **Sin** boshji si je sam isvolil um-
reti na krishi; sato je vezhkrat svojim apo-
steljnam pravil, de bo terpel in umerel na
krishi. Vé on, de **Ozhe** nebesški ima do-
padajenje nad njim, desi vifi na krishi, in
desi ga hudobneshi sanizhujejo, ker on po
njegovi volji terpi in umerje na krishi, de
greshni svet odreshi, in de mu s' saflushe-
njem svoje britke smerti sveste flushabnike
perdobiva. **Jesuf** je to govoril: **Moj Bog**,
moj Bog! sakaj si me sapustil? de
vsi verniki skerbno premislijo to usmiljeno
skrivnost, de **Ozhe** nebesški je **Jesufa**, svo-
jiga ljubiga **Sina** dal greschnikam o' oblast,
de bi sa vse greshnike terpel, in umerel
na krishi.

Kader je krishan Jesus rekel Ozhetu: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? je tako glasno govoril, de so vsi ondi stojezhi lohka vedili in sposnali, de mozh boshja je v' njem, in de on ni sgolj zhlovek. Jesus je takrat umiral, in ni fkoraj vezh kervi bilo v' njegovim telesu, je vender tako glasno savpil, de so ga vsi slishali, in umeli, desi so vojslaki in Judje vpili in shumeli okoli njegoviga Krisha. Govoril je to umirajozh Jesus vsem ljudem v' prizhevanje, de neisrezheni terpi, de nobe ne tolashbe nima, ktere tudi imeti nozhe. Dajal je Jesus svojim marternikam veselje v' serze, de so oni v' dolgi in hudih bolezhinah serzhno in veselo terpeli, on pa je hotel, de njegova zhloveshka natora vshivo zhuti vse bolezhine in britkosti, kakor de bi bila od Boga sapushena. Jesus je hotel, de je praviza boshja njega, svetiga Gospoda neisrezheni stiskala, de bi bili gresniki milosti boshje deleshni.

Kristjan! desi je Jesus perbit na krishi, de bi v' neisrezhenih bolezhinah umerel, ni on savoljo tiga sapushen. Perbit je on na krishi, med dvema rasbojnikama visi, in vsi ga sanizhujejo, je vender resnizhno, de Ozhe

nebesški ima veliko dopadajenje nad njim, ker vidi na krishi po njegovi volji v' odrešenje vsiga svetá.

Ljubi moj! ne méni tedaj, in ne rezi nikoli, de te je Bog sapustil, kader nadloge in britkoſti terpiſh, ako bi ravno velike in dolge bile. Ne godernjaj, in ne obupaj tedaj v' nadlogah, ampak ves vdan bodi volji boshji, namrezh volji svojiga dobriga in modriga Ozheta. Slisſhal ſi vezhkrat, de Bog tepe tiſte, kateri ljubi: tepe jih s' nadlogami tukaj, de po ſmerti doſeſhejo miloſt. Ako bi miſlil ali rekel: Bog me je sapustil, me je poſabil, in ne ve ſa me, ſnamnje bi bilo to tvoje mersle vere, in majhne ljubesni do Boga. Podverſi ſe tedaj pravizhni ſhibi boshji, in voljno preterpi nadloge, katerih ſi vreden in potreben. Bog te tepe ſavoljo tvojih grehov, de ſe boljſhaſh, in ti persaneſe po ſmerti; ſtori tedaj po njegovim dobrim namenu, ſpokori ſe, in mu daruj ſvoje terpljenje, de miloſt najdeſh per njem.

Teleſne nadloge voljno preterpi, ker ſi dolſhan, in de jih voljno preterpiſh, ne poſabi ſvojih grehov, in tudi ne terpezhiga Jeſuſa. Zhe ſi ti v' duſhnih nadlogah, to je, v'

nevarnih skušnjavah, bodi jih shalosten, ne pa obupljiv, ampak prosi Boga ti pomagati, vojskuj se stanovitno soper nje, in jih s' pomozhjo boshjo premaguj. Zhe skušnjave so tebi dolgo nadleshne, ne obupaj, in ne meni, de te je Bog sapustil; sakaj on ti je mordé nar blishej, in si njemu nar ljubishi, zhe mu v' skušnjavah svest ostanesh. Navadno je Bogu perpushati skušnjave, in pa tudi pomozh dajati dusham, ktere ponisheva-ti hozhe, de visoko svetost dofeshejo.

Zhe si pa ti terdovraten gresnik, de godernjash savoljo telesnih nadlog, in nevarne skušnjave ljubish, ker glasu boshjiga poslushati nozhesh, si Bogu nepokoren, in si v' veliki nevarnosti, ker si mordé prostovoljno ravnash pot v' sapushtenje in pogubljenje. Zhe ostanesh terdovraten v' grehih, ti ne bo treba prashati: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? ker sam vesh, de si Boga sapustil, in de si se branil k' njemu iti. Varuj se te velike hudobe, ker terdovratnimu serzu na sadnje hudo bode: zhe se tiga ne bojish, bosh lohka nesrezhen vekomaj.

Krishan Jesus je tudi glasno rekel: Shejn sim. Silna sheja je terpinzhila

Jesusa savoljo dolgiga terpljenja, in velikih telesnih bolezhin. Dobro pijazhe je bil on potreben, bilo pa ni tako, ker mu hudi sovražniki dobroga ne pervoshijo. Jesus je glasno pravil, de je shejn, ker je prevedil, de mu bodo dali jesiha piti, de se dopolni, kar je David govoril: V' moji sheji so me s' jesiham napajali. Ps. 68. 22. Kader so njegovi krishavzi njegove besede slisali, je njih eden bersh omozhil morsko gobo v' jesihi, jo na terst nataknil, in mu piti dal. Jesih oshivi omamljene ude, in huje ushishi oferzhje: to pa sprizha, de mu niso oni te pijazhe dali is usmiljenja, in, de je ni on v' svoje ohladenje pil, ampak jo je pil, de bi huje terpel, ker je bil hujishiga terpljenja shejn, kakor zerkveni uzheniki pravijo.

Kristjan! premisli, kaj so terpezhimu in shejnimu Jesusu piti dali. Preden so ga krishali, so mu ponudili vina s' miro in sholzhem smeshaniga: ko je pa blis smerti bil, so mu jesiha piti dali. Zhe to premislish, se bosh gotovo varoval nesmere mozhne pijazhe, ktera dopade fizer ustim, je pa dushi in telesu shkodljiva: varuj se tedaj nesmere. Kader bosh bolan, in bosh slabo streshbo imel, premisli kakoshno streshbo je Gospod Jesus

imel na krishi. Zhe bošh na terdi postelji leshal, premišli terdi krish, na katerim je Jesus umiral, in se ne bošh potoshil. Sdaj pa mu is serza rezi:

Sdihovanje.

Usmiljeni Jesus is ljubesni do mene, in vsih ljudi krishan! veliko shalošt zhutim v' svojim serzu savoljo tvojiga nesapopadljiviga terpljenja, v' katerim si s' milim glasam djaj Ozhetu: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? Sapustil te on ni, ampak te je v' britko smert dal, de greshnike, po dufhi mertve, oshivish. Vem, de seti ne potoshish savoljo velikiga terpljenja, ker si se njemu radovoljno podvergel, in si perpravljen she hujishi bolezhine sa nas greshnike terpeti, ako bi bile potrebne. Ravno sato si djaj: Shejn sim; namrezh obilnishiga terpljenja si shejn bil. O ljubi Gospod! pomagaj mi s' svojo mogozhno gnado spokoriti se, in pravizhno shiveti: daj mi uneto voljo in sheljo po pravizhnosti; in tudi refinizhno skerb zhedalje rasti v' nji, de se sa flushenja tvojih velikih bolezhin vdeleshim. Amen.

XXXIII. Premišljevanje.

*Jesuf je dopolnil vse: svojo dusho sro-
zhi Ozhetu, in umerje.*

Kader je bil umirajozh Jesuf jesiha vsel, je s' umeunim glasam rekel: **Dopolnjeno** je. Dopolnjeno je, in dopolnil je on, kar koli so preroki v' Gospodovim imeno govorili od njega. Rojen je on bil is devize, kakor je bil prerok Isaija (7. 14.) prej pravil. David je prerokoval, de ga bodo Modri molili (Pf. 71. 10.) in sgodilo se je. Janes kerstnik je hodil pred njim perpravljati ljudi ga sprejeti, kakor je prerok Malahija (3. 1.) pravil. Prerok Zaharija je prevedil in pravil (11. 12.,) de bo on prodan sa trideset frebernikov, in sgodilo se je. Isaija je njegovo terpljenje natanko popisal (52. 2. 7.,) kakor bi bil s' svojimi ozhmi vidil Jesusa terpeti. Med rasbojnike je bil postavljen, kader je bil krishan, in to je David prevedil in pravil. Pf. 21. 17. Profil je on Ozheta sa svoje sov-rashnike, kader je bil krishan, to pa po prerokbi Isaijevi. 53. 12. Dali so mu pití shol-

zha in jesiha, in tudi to je bil David prevedil in pravil. Pf. 68. 22.

To, in vse drugo, kar je Jesus delal in terpel, je bilo she sdavnaj prej prerokovano, de ljudje sposnajo njega, svojiga usmiljeniga Svelizharja. Ravno sato je on, kader je umiral na krishi, rekel: **Dopolnjeno je.** Rezhi je hotel svojimu Ozhetu: **Ozhe moj!** dopolnil sim vse, kar si mi sapovedal, in kar so preroki v' tvojim umenu govorili od mene, de delam in terpim v' odrefhenje vsiga svetá. Sahvalim te savoljo pomozhi moji zhloveshki natori dane, de je ona to teshko in britko delo dokonzhati samogla, de so vsi rodovi refheni od fushnosti hudizheve, de bodo rasvetljeni, de tebe in mene posnajo in zhašté. **Ozhe moj!** konez je sdaj mojiga teshkiga popotovanja, nadlog, lakote, sheje, nepokojá, truda, preganjanja, bolezhin in vsiga terpljenja. Sato moja zhloveshka natora s' velikim veseljem ti rezhe: **Dopolnjeno je,** ker bo sa vse to doseгла nesapopadljivo zhašt; na tvoji desnizi bo namrezh vekomaj.

Kristjan! premisli nesapopadljivo terpljenje Jesufovo, in lohka vesh, de je tvoje terpljenje, savoljo kteriga sdihujesh, in morde godernjash, prav majhno memo njegovi-

ga. Kar koli se tebi britkiga in teshavniga godi, je refnizhno malo, in fkoraj nizh memo neismerjeniga terpljenja njegoviga: posabiti pa tudi ne smesh, de fi grefhnik, Jesus pa pravizhen: tudi, de je on veliko terpel savoljo tvojih grehov, ti pa savoljo svojih terpish. Zhe se tebi sdí, de veliko terpish, voljno vender preterpi, ker tvoji krishi ne bodo vezhni, in preshli bodo. Zhe svoje krishe voljno terpish savoljo Jesusa, in fi tudi svojih grehov shaloften, imash veliko saflushenje per Bogu. Ne boj se tedaj teshav sdanjiga shivljenja, kterih fi potreben in vreden, ktere bodo kmalo preshle, ampak boj se peklenfskiga terpljenja, ktero minulo ne bo. Jesusa poslufhaj, in se po njem ravnaj, de bosh sadnjo uro upljivo rekel Bogu: **Dopolnjeno je.**

Blagor tebi, zhe fi Jesusu pokoren, in podoben v' pokorshini. Soper svoje sovrashnike, kteri te pogubiti shelé, se serzhno vojfkuj; premaguj fkušnjave svoje popazhene nature, ne pohujfhaj se nad hudobniki, ne poslufhaj sapeljivzov, shivi tresno in smerno v' vsm, shivi Bogu v' zhaft, preterpi voljno vse nadloge, in bodi v' vsm tim stanoviten. Zhe to delash, bosh, kader se

bo sadnja ura blishala, upljivo rekel Bogu: Upam v' tvojo neskonzhno milost, de sim s' pomozhjo tvoje gnade delal, kar si meni po svojim Sinu Jesufu sapovedal. O sladko upanje, in velika frezha!

Gresnik! kaj pa ti pravish, in kaj bosh rekel, kader se bo sadnja ura blishala, zhe ostanesh terdovraten? Vesh, de shivel ne bosh smiraj, de bosh tedaj umerel, in shel pred pravizhnika sodnika: kakoshna bo tedaj s' teboj? Shivish sdaj po svojih hudih sheljah, hodish s' hudobniki po poti hudobiye in pogubljenja, shelish in delash, kar pozhutkam streshe, in se boljishati nozhesh: kaj bosh tedaj sadnjo uro rekel? Kader se bo sadnja ura blishala, vest ti bo ozhitala, de dopolnil si, kar so tebi hudizh, mesó in svet sapovedovali; de toraj poln hudiga, in prassen dobriga is tiga svetá pojdesh pred pravizhniga sodnika. Ljubi moj! shivo vero obudi, smodri se, sdihuj po gnadi svetiga Duha, de jo dofeshesh, in s' njeno pomozhjo popravishe svoje napzhno shivljenje, de milost dofeshesh.

Kader je bil umirajozh Jesuf te besede isrekel: Dopolnjeno je, je s' velikim glasam savpil, rekozh: Ozhe! v' tvoje

roké srozhim svojo dusho. Sadnje besede so bile té nashiga umirajozhiga Svelizharja; in, ko jih je bil isrekel, je nagnil svojo glavo, in je umerel. Defi je Jesus té besede umirajozh isrekel, jih je s' takó velikim glasam isrekel, de so mogli vsi, vojshaki in Judje, kateri so tam bili, sposnati, de je boshja natora v' njem, sakaj to je mozh zhloveshke nature preseglo. Takrat se je njegova zhloveshka dusha lozhila od telefa; natora boshja pa se ni lozhila, ampak je ostala per dushi in telefu. Té besede Jesuove, s' kterimi je on svojo dusho Ozhetu nebeshkimu srozhil, pomeni, de je srozhil Ozhetu dusho svoje zhloveshke nature, ktera se is pokorshine do njega po britki smerti na krishi lozhi.

Kristjan! hvaljeshen bodi usmiljenimu Odreshniku, kateri je, defi pravi Bog, po zhloveshki natori med dvema hudodelnikama is ljubeshni do tebe, in do vsih ljudi umerel na krishi. Is ljubeshni do njega opusti vse grehe, in hude perloshnosti, de pravizhno shivish, ker je on umerel na krishi, de tebi saflushi opravizhenje: odmiraj tedaj vsimu hudimu, de njemu samimu shivish, kateri je sa te umerel. Zhe Jesufa, is ljubeshni do te-

be krishaniga, ne ljubish, in mu ne flushish, si vezhne kletve vreden, in njegova presveta kri ti bo v' huje oblojenje.

Premisli, de, zhe hudobno shivish, in ostanesh terdovraten v' grehah, bosh mordé sadnjo uro nepridama klizal v' Jesusa, ker ga sdaj poslushati nozhesh. Zhe Jesusa vnemar pustish, in terdovratno flushish hudizhu, komu bosh sadnjo uro srozhil svojo dusho? Misli ali rezhi je res strashno, de lohka umerjesh v' grehah: zhe pa umerjesh v' grehah, bo tvoja dusha sdana hudizhu. De tej strashni nesrezhi odidesh, spokori se sdej s' pomozhjo gnade boshje, Jesusu, svojimu krishanimu Odreshniku svesto flushi, in ne odstopi; sakaj, zhe to storish, mu bosh sadnjo uro upljivo srozhil svojo dusho, katero bo on ljubesnivo sprejel, in jo vsel v' svoje kraljestvo, katero je s' svojo grenko smertjo odperl.

De tedaj sadnjo uro po sgledu umirajo-zhiga Jesusa savpljivo rezhes: O zhe v' tvoje roké srozhim svojo dusho, shivi po sgledih in naukih Jesusovih s' pomozhjo gnade svetiga Duha. Krishane imej tedaj svoje hude shelje s' boshjim straham,

v' tim bodi stanoviten, in blagor ti bo. Sdaj
is ferza moli, rekozh:

S d i h o v a n j e.

Preljubi Jesuf! rekel si umirajozh: D o-
p o l n j e n o j e, ker si delal in preterpel vse,
kar ti je Ozhe v' odrefhenje svetá sapovedal;
in si ravno sato s' velikim glasam rekel:
O z h e! v' tvoje roke srozhim svo-
jo d u s h o. Kaj bom pa jest rekel, ki sim
svojo voljo, in ne tvoje volje spolnoval? Kaj
bom jest sadnjo uro, kader bo sa me vse po-
svetno minulo, rekel, zhe tebi ne flushim?
Komu bom jest srozhil svojo prestrašeno du-
sho, zhe bom dobriga prasen? O moj kri-
shani Odrefhenik! jokaje objamem, in up-
ljivo kushujem sveti krish, na kterim si is
ljubesni do nas gresnikov radovoljno umerl;
in te ponishno prosim mi pomagati s' svojo
mogozhno gnado, de po tvoji sveti volji shi-
vim. Persadjati si hozhem tebi biti poko-
ren, de, ko umerjem, upljivo srozhim tebi
svojo dusho. Amen.

XXXIV. Premišljevanje.

Od zhudeshev, kteri so se sgodili po Jesuſovi smerti.

Uſmiljeni in krotki Jeſuf je perpuſtil, de ſo njegovi krivizhni ſovraſhniki delali s' njim po ſvojim neuſmiljenim ſerzu, ker je hotel iſ ljubezni do greſhnikov terpeti. Vbranil bi ſe bil lohka, preterpel je pa molzhé, kakor krotku jagnje, kader ſo ga svesali, ſovali, vlazhili, tepli, kronali, krishali, ſaframovali in preklinjali. Skrival je takrat ſvojo boſhjo mozh, de je ſvet odreſhen; kader je pa s' ſvojo britko ſmertjo ſvet odreſhil, je ſvojo vſigamozhnoſt s' velikimi zhudeſhi raſodeval, de bi ljudje vanj verovali, in ſe ſafluſhenja njegove britke ſmerti vdeleſhili.

Jeſuf, ko je bil ſhiv, je perpuſtil, de ſo ga njegovi krivizhni ſovraſhniki premogli, kakor de bi ſe jim vbrani ni mogel; kader je pa mertev bil, je velike zhudeſhe delal jim v' prizhevanje, de je Bog. Veſ ſvet je bil v' velikim terpetu, kader je bilo ſonze ſoper natoro ſtraſhno otemnelo: viſhi duhovni ſo

trepetali, kader se je sagrajalo pred skrinjo saveše v' tempeljnu samó pretergalo: vsi so se filno prestrašili, kader so skale raspokale, in so se grobi pravizhnikov odperli. Nar serzhnejšhi ljudje so štermeli, in so terdno menili, de bo konez svetá.

Pervi zhudesh, kteriga je Jesus bersh po svoji smerti storil, je bil v' boshjim tempeljnu, namrezh, de sagrajalo se je na dvoje pretergalo. V' boshjim tempeljnu je bilo svetishe, kjer je skrinja saveše bila; in sagrajalo je bilo pred svetishem, ktero se je ob Jesufovi smerti samó pretergalo, to pa v' pomenik, de so opravi stare saveše po Mojsefu sapovedani, oversheni. Sagrajalo se je pretergalo v' tempeljnu tudi sato, de vsi duhovni, kteri so nar bolj serdito vpili v' oblastnika Pilata, de naj bo Jesus krishan, sposnajo svojo veliko hudobo.

Kader je bil Jesus umerl na krishi se mija se je trefila, in skale so pokale. Velik potref je bil takrat v' Jerusalemu, v' Judeji, in tudi v' daljnih deshelah. Skale so s' velikim shumam pokale, in ni bilo tolikanj predersnih zhlovekov, de bi ne bili trepetali. Trepetali so nar bolj tisti, kteri so bili na hribu mertvashkih glav, in kteri so bi-

li v' Jerusalemu, ker so lohka vedili, de je to savoljo smerti Jesufove, v' ktero so hudobno pomogli. Jesus Kristuf, nebes in semlje gospodar, je vse to storil is milosti, de ga ljudje posnajo vsigamogozhniga Gospoda, defi je med dvema rasbojnikama umerl na krishi. Ti veliki zhudeshi so ref pomogli ljudem v' sposnanje Jesufovo: in tudi, de so raji poslusnali njegove aposteljne, kateri so ga po prihodu svetiga Duha osnanovali.

Kader je bil Jesus umerl na krishi, so se grobi odperli, in veliko telef svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. S. Mat. 27. 52. Kader je bil Jesus, shivih in mertvih gospodar umerl na krishi, so se grobi pravizhnikov in prerokov odperli. Grobi pravizhnikov, kateri so v' upanji njegoviga prihoda sveto shiveli; in grobi prerokov, kateri so osnanovali Odreshe-nika, so se naglo odperli, to pa v' njegovi mozhi, de ljudje vanj verujejo, ker on, defi ravno je mertev, ima oblast nad mertvimi.

Grobi svetnikov so se naglo odperli, kader je bil Jesus isdihnil svojo dusho, njih telef pa niso bersh vstale, ampak takrat le, kader je Jesus od smerti vstal. Prestrafhili so se ljudje, kader so vidili, de so se grobi

fami odperli, in odperti ostali: strahama so vanje gledali, skerbno premisli, kaj to pomeni, in veliko govorjenja je bilo od tiga.

Sapisano je v' svetim evangelju: Kader so (telesu svetih) po njegovim vstajenji is grobov shle, so prishle v' sveto mesto, in so se mnogim perkasale. S. Mat. 27. 53. Grobi pravizhnikov in prerokov so se, kjer koli so bili, odperli, kader je Jesus umerl, vstali pa niso, dokler ni on od smerti vstal, kateri je sebe obudil, in jih oshivel. Pravizhniki in preroki po vsigamogozhnim Jesusu obujeji, so is vsih krajev prishli v' sveto mesto, namrezh v' Jerusalem, kateri je sveto mesto savoljo boshjiga tempeljna imenovan, in so se mnogim perkasali, jim pa tudi prizhevali, de Jesus Kristus, kteriga so krishali, je vsiga svetá Odreshenik, premagaviz greha in smerti. Vezh zerkvenih ozhakov pravi, de pravizhni in preroki, ktere je Jesus svojiga vstajenja deleshne storil, niso spet umerli, temuzh de so sa-njim s' dusho in telesam v' nebesa shli.

Savoljo velikih zhudeshev, ktere je Jesus storil, kader je umerl na krishi, so vsi, Judje in neverniki trepetali, sosebno pa tisti,

kteri so bili na hribu mertvasških glav. Molikovavski šotnik, kteri je tam bil, je ostermel, in je verno rekel: Resnizhno, de ta zhlovek je bil pravizhen, in Sin boshji. In vsi ljudje, kteri so bili shli gledati Jesusa krishati, kader so vidili zhudeshe, kteri so se sgodili, so terkali na svoje perfi, in se vernili v' Jerusalem polni shposhtljiviga strahu.

Kristjan! premisli velike zhudeshe, kteri so se ob zhasu Jesuove smerti na krishi godili, s' kterimi je on hotel svojo boshjo natoro, in svojo vsigamogozhnost nehvaljeshnim Judam, in slepim neverzam rasodevati, de vanj verujejo, in sé mu s' vero podvershejo, de bodo posvezheni, in doseshejo isvelizhanje.

Prosi Jesusa vsigamogozhniga in usmiljeniga Gospoda, de preterga sagrajalo, zhega imash pred svojim serzam, de s' svetlobo in pomozhjo njegove gnade vidish, in poravnash vse smote, svijazhe in napzhnosti, in po njegovi sveti volji resnizhno shivish. Prosi gorezhe usmiljeniga Jesusa te s' sladnostjo svoje gnade omezhati, de, zhe je tvoja dusha ko skala nezhutna, se ogreje, in mu gorezhe flushi. Prosi ga ponishno tebi

viliti v' ferze ogenj svete ljubesni, de, zhe te terdo ko skala, tako rekozh raspozhi, in britko shaluje nad svojo nesvestobo. Prosi ga ti dobrotljivo dati duhovno shivljenje s' pravo pokoro, de kakor so pravizhniki stare saveše po njegovi mozhi vstali, se mnogim perkasali, in jim od Jesufa prizhevali, tako ti resnizhno vstaneš is groba svojih grehov v' novo shivljenje, in s' svojim svetim shivljenjem drugim prizhujesh, de si po mozhi in milosti Jesusovi resnizhno vstal.

Kar ti je sdaj rezhenó, vnemar ne pusti, sakaj gorjé tebi, zhe tiga ne storish; Jesusova smert ti bo namrezh nepridna. Stori tedaj, kar ti je rezhenó, in zhe storish, blagor ti bo, ker boš po saflushenji Jesusove smerti ovarovan v' vezhno smert. Upaj v' neskonzhno milost Jesusovo, ker verujesh, de je on umerel na krishi, de bi vsi gresniki oshivali, in vekomaj shivali v' nebeshih. Sdej pa rezi:

Sdihovanje.

O Gospod Jesus Kristus! kteri ne je njash meni in vsim delati dobro, in tudi s' zhudeshi po tvoji smerti storjenimi me k' pokori opominjati; dodeli mi pravo spreobrnjenje. Omezhi moje mlazhno ferze, pre-

tresni me s' svojim straham, napolni me s' ljubesnjo, in me k' vsimu dobrimu perprav-niga stori. Prosim te, ljubi Svelizhar! pre-tergaj sagrinjalo, ktero pred svojim serzam imam, de vidim svoje smote, in hudobo svo-je popazhene nature: raspozhi terdo skalo mojiga mersliga serza, de milo joka nad grehi: odpri grob mojih hudih navad, v' kterih shivim: dajaj mi vse pomozhke v' svetost, de tebi resnizhno shivim, kteri si sa me dobrotljivo umerel. Amen.

XXXV. Premishljevanje.

Jesurova stran s' sulizo prebodena.

Krotki Jesus se je krivizhni sodbi de-shelniga poglavarja Pilata radovoljno podver-gel, in se krishati perpuštil is velike ljubes-ni do vsih ljudi, kteri niso bili ljubesni, am-pak bili so serda vredni. Krishan je bil Je-sus okoli poldne v' petik, in je ob tretji uri umerel. Tri ure je on tedaj filno bolezhе shiv visil na shebljih, in je med dvema ras-bojnikama umerel. Umerel je, kader je ho-tel, ker je v' njegovi oblasti bilo shiveti in umreti. Umerel je, kader je bil dokonzhal vse, kar so bili njegovi preroki od njega go-

vorili, de bo terpel v' odreshenje svetá. Dva rasbojnika per Jesufu krishana sta bila she shiva, kader je on umerel; umerla sta pa kmalo sa njim, ker so jima vojshaki kofiti sterli.

Vsi Judje, fosebno pa njih poglavarji so filno sheleli trupla obsojenih s' krisha fneti, in jih bersh pokopati, ker tisti dan je bil dan perpravljanja k' saboti, in tudi k' velikonozhi, ktera je tisto léto v' saboto prishla. Skerbeli so oni trupla obsojenih hitro pokopati, de bi o velikonozhi na krishih ne vifele; fosebno sato, ker hrib mertvashkih glav, kjer so krishani bili, je bliso Jerusalema. Ti lashnivi pravizhniki so serdito vpili in tishali, de naj bo nedolshni Jesuf krishan; in sato jih vest ne pezhe, bojé se pa shaliti Boga, zhe ga ne snamejo pred velikonozhjo: bali so se namrezh timu velikimu in veselimu prasniku nezhaft storiti, zhe trupla obsojenih ostanejo na krishih. Zhudnovestni Judje so tistih kristjanov podoba, kateri svestó dopolnijo, kar se ljudem spodobno sdi, ne zhiflajo pa, in se ne varujejo, kar hudo shali Boga.

Judovski poglavarji in drugi so sheleli krishanih trupla bersh fneti in pokopati, sme-

li pa niso, dokler ne umerjo; in, ako bi ravno mertvi bili, smeli niso jih sneti s' krisha bres dovoljenja deshel'niga poglavarja Pilata, kterimu so podversheni. Posvetovali so se oni, in so sklenili iti k' njemu ga profiti, de naj ukashe krishanim kosti slomiti, de bersh umerjo, se snamejo in pokopljejo, preden se sabota perzhne, ktero so v' petik svezher prasnovati sazheli.

Pilat je v' proshnjo Judovshih poglavarjev rad pervolil, ker je tudi Rimljanam navadno bilo krishanim hudodelnikam streti kosti, de hitreje umerjo, in se jim zhas terpljenja krajsha. Oblastnik je tedaj svojim vojshakam sapovedal v'sim trem krishanim kosti streti. Vojshaki so po njegovim pove-lji prishli, desnimu in levimu visezhimu rasbojniku kosti sterli, ker sta she shiva bila; kader so pa pred Jesufa prishli, in posnali, de je she mertev, mu niso kosti sterli, de se je prerokba dopolnila, ktera pravi: No bene kosti mu ne slomite. (II. Mojs. 12. 46.) Bog je po Mojsefu Israelzam sapovedal, de kader jedo velikonozhno jagnje, mu ne smejo nobene kosti slomiti: velikonozhno jagnje je pomenilo Jagnje boshje

Jesufa Kristusa krishaniga, sato mu niso kosti slomili.

Eden smed vojshakov je stopil pred visezhiga Jesufa, in ga sferbno ogledal, de bi vidil, zhe je shiv ali mertev: mertev je she bil, ker pa vojshak ni bil mordé preprizhan, de je mertev, ga je s' ojštro sulizo prebodil, in odperel mu je njegovo stran do serza, de bersh umerje, zhe je she kaj shivljenja v' njem. Vezh zerkvenih uzhenikov terdi, de je vojshak s' ojštro sulizo prebodil levo stran Jesufovo, ne pa desne, de mu suliza lashje pride do serza, in hitreje umerje, ako she shivi.

Neverni vojshak je to po svoji proſti volji storil, dopolnil je pa ponevedama, kar je sdavnaj pred prerok Zaharija pravil, rekozh: Vidili bodo koga so prebodili. Veliko ljudi je to vidilo, kterih eni so se spreobernili k' Jesusu, in so shaloſtni bili, ker je stran njih uſmiljeniga Odreſhenika prebodena bila. Takó so se dopolnile beſede, ktere je ravno ta prerok perſtavil: Shalovali bodo nad njim, kakor ſe ſhaluje po ſmerti pervorojenza. 12. 10.

Kader je bil neverni vojshak s' ojštro sulizo Jesufovo stran do serza prebodil, in odperel, ste sdajzi kri in voda tékle. Ljubi uzheniz Janes, kateri je per shalostni materi Marii bliso krisha Jesufoviga stal, je to vidil, in od tiga v' svojim evangelju prizhuje, desi se on is ponishnosti imenovati nozhe. Jesusa ni bolelo, ko je bila njegova stran s' ojštro sulizo prebodena, silno britkost je pa v' serzu zhutila njegova usmiljena mati Marija, kader je to vidila.

De ste is odperte strani mertviga telefa Jesufoviga ob enim zhasu tekle zhista kri in zhista voda, je zhudno, in kaj loslebniga pomeni, kakor bo sdej rezhenó. Kader je bil Bog pervimu ozhetu Adamu terdno spanje dal v' paradishi, je is njegove strani vsel rébro, in mu is njega ljubo tovarshizo, namrezh Evo vstvaril: kader je pa drugi Adam, to je, Jesus Kristus saspal ali umerel na krishi, ste is njegove odperte strani kri in voda tékle, is kterih je njegova ljuba nevesta, namrezh katolska zerkev. Sveta kri Jesufova je gnado svetiga Duha saflushila, s' ktero so posvezheni tisti, kateri so s' vodo kersheni, kakor je Jesus sapovedal. Zhista kri, in zhista voda ste ob enim zhasu tékle is

odperte strani mertviga Jesufa, in to pomeni, de je zhlovek ravno takrat posvezhen, in doleshen storjen saflushenja svete kervi Jesufove, ko je s' vodo oblit v' imenu Ozhetā, Sina, in svetiga Duha.

Kristijan! premisli, in si vtisni to prav globoko v' serze, de je usmiljeni Jesus, desi je mertev bil, nekoliko kervi she imel per serzu, in de je tudi to dati hotel is ljubeshi do tebe; vso je sa te do sadnje kaplize prelil. Jesufova stran je bila s' ojstro sulizo do serza odperta, de njemu, svojimu usmiljenimu Odrashniku lohka gledash v' serze, in tako rekosh vidish, koliko de te on ljubi. Njegova stran je odperta tudi sato, de perbeshish k' njegovimu usmiljenimu serzu, kader koli te nadloge stiskajo, ali te skushnjave nadlegajo, ali te obupanje skusha, de si mogozhno pomozh sprofish.

Premisli pa tudi, kaj in koliko ti delash in terpish is ljubeshi do ljubeshnaviga Jesufa, kateri je sa te, in sa vse druge greshnike neisrezhene bolezhine preterpel, in vso svojo sveto kri prelil? Odkupljen si is sushnosti hudizheve, in prenesen v' shtevilo boshjih otrok, to pa po nefkonzhnim saflushenji prelite kervi Jesufove: ne bodi mu tedaj nehvaljeshen,

in ne stori, kar shali njegovo ljubesnivo serze. Kakofhna bo s' teboj, zhe nesvesto in hudobno ravnash s' usmiljenim Jesufam? Vdaj se mu tedaj, britko jokaj nad svojo gerdo nehvaljeshnostjo: de si pa gnado pokore in stanovitosti v' dobrim sprofish, perbeshi v' njegovo usmiljeno serze, in mu rezi:

Sđihovanje.

O nar ljubesnivishi in dobrotljivishi Jesuf! sahvalim te, de si sa moje in vsih posvezhenje tolikanj skerben. Hotel si, de je bila tvoja stran s' ojstro sulizo do serza prebode-na, de do njega lohka pridem. Ljubi Svelizhar! tvoje pomozhi sim smiraj potreben, in tvoje usmiljenje me zhaka; sato bom pogosto hodil v' tvoje ljubesnivo serze, de si sprofim, kar potrebujem v' posvezhenje in svelizhanje. Preljubi Gospod! napolni me s' ljubesnjo do tebe, de is nje tebi svesto flushim. Vem, de me ljubish, shelim pa in hozhem tudi tebe is vsiga serza ljubiti. To serzhno voljo imam s' pomozhjo tvoje gnade, ti jo pa poterdi in povishaj, de se nikdar ne lozhim od tebe, ljubesniviga in usmiljeniga Odrefhenika, de te bom ljubil in hvalil v' nebesih vekomaj. Amen.

XXXVI. Premišljevanje.

Sveto teló Jesufovo je sneto in pokopano.

Smert Jesufova je bila bersh po zhu-desnih, po priyatlih in sovrashnikih rasgla-sena. Joshef, kateri je bil is Judovskiga mesta Arimateje, pa v' Jerusaleem preseljen, dober mosh, slovezh sbornik, in uzheniz Jesufov, je bil njegove smerti shalosten, ker ga je ljubil in sposhtoval; in ni toraj pervolil v' njegovo smert. Desi je bil Joshef uzheniz Jesufov, bal se je drugih Judov, in se je nekoliko framoval se ozhitno fkasati uzhenza Jesufoviga; po saflushenji njegove smer-ti pa je prejel veliko serzhnost, de se ni nikogar bal.

Joshef je po prejeti serzhnosti terdno sklenil ozhitno in zhashto pokopati sveto leló svojiga Uzhenika; sato je on serzhno shel k' Pilatu, in ga profil mu dati Jesufovo teló, de ga sname in pokoplje. Pilat, kader je bil po stotniku svedil, de je Jesus ref umerel, je rad pervolil v' njegovo proshnjo, sakaj vest ga je smiraj pèkla, de je Jesusa krivizhno obsodil. Jesus je hotel pokopan biti, in do tretjiga dné v' grobu leshati, de bo njegovo vstajenje obilnisthi fkasano.

Dobrimu Joshefu se je Nikodem perdrušil, kateri je bil, defi farisej, uzheniz Jesufov; vender pa na skrivnim, ker se je drugih Judov bal. Prejel je tudi on pa saflushenji Jesufove smerti veliko serzhnost; sato sta se oba ozhitno skasala uzhenza Jesufova. Joshef je lépo tanzhizo ukupil, Nikodem pa drage difhave, de bi sveto teló Jesufovo v' tanzhizo s' difhavami savila, in ga zhaftito pokopala, kakor je navadno trupla bogatinov pokopavati.

Joshef in Nikodem sta hitela na hrib. snela sta s' vſim mogozhnim ſpoſhtovanjem ſveto teló Jeſufovo, in ga ſkerbno ofnashila, ker je bilo vſe kervavo in opljuvano. Marija njegova mati, uzheniz Janes, in drugi prijatli in prijatlize Jeſufove ſo tam bili, gledali, in britko jokali. Shalovali ſo vſi ti, Marija pa, ljubesniva mati njegova je bila neſapopadljive ſhaloſti polna. Kdo ſamore s' ſvojim umam ſapopaſti, koliko de je ona ſhalovala, ſoſebno kader je v' ſvoje narozhje ſvojiga ljubiga mertviga Sina ſprejela? Objemala ga je, kuſhevala njegove rane, in milo jokala nad njim. Vtopljena je bila v' neiſmerjeni britkoſti, in bi bila gotovo umerla, ako bi ne bila od Boga ohranjena.

Ondi bliso, kjer je bil Jezus krishan, je bil Joshef prej grob perpravil sa se, de bi se svoje smerti vezh krat spomnil. Grob je bil nov is skale s' velikim trudam isfekan, v' kterim ni bilo nobeniga merlizha pokopaniga: rad ga je on svojimu mertvimu Uzheniku prepustil, in si je v' veliko frezho shtel, de Jezusu, kteriga je shiviga ljubil in zhashil, tudi mertvimu strezhi samore. Joshef in Nikodem sta is narozhja preshalostne matere Marije sveto teló Jezusovo vsela, in ga pokopat nesla: preden sta ga pa v' grob poloshila, sta ga v' tanzhizo s' dishavami savi-la, de mu veliko ljubesen in zhast skasheta, kar je jima veliko plazhilo saflushilo.

Kader sta Joshef in Nikodem nesla sveto teló Jezusovo pokopat, nista bila sama, temuzh shli so sa njima preshalostna mati Marija, ljubesniv uzheniz Janes, bogabojezhe shené Marija Magdalena, Marija Jakoba in Joshefa mati, Salome, in vezh drugih. Neisrezhenó shalostni so vsi bili, ko so spremili v' grob mertviga Jezusa; jokali in sdihovali so vsi, nar bolj shalostna je pa bila usmiljena mati Marija, desi je terdno verovala, de bo on tretji dan vstal. Kader sta Joshef in Nikodem sveto teló Jezusovo polóshila v' grob, ni jima noben smed priyatlov Jezusovih pomagat, ker jih je bila prevelika shalost prevsela: gledali se le oni, kako ga poloshita.

Joshef je vedil, de Jezus ima veliko sovrashnikov; sato, de bi njegovo sveto teló

v' miru pozhivalo, je silno velik kamen s' pomozhjo svojiga dobriga tovarsha Nikodema k' durim groba pervalil: po tim usmiljenim delu se je on shalosten vernil v' Jerusalem; drugi so potlje sa njim fhli v' mesto, in vso pot jokali.

Sovrashniki Jesufovi so se tudi vernili, v' Jerusalem, in se veselo pogovarjali od Jesufove smerti, ktere so bili tolikanj sheljni. Drugi dan, v' saboto sgodaj, so oni fhli k' Pilatu, in ga ponishno profili strasho postaviti pred grob Jesufov, in dosegli so, kar so profili. Storili so oni to, de bi njegovi uzhenzi njegoviga telefisa ne vseli, ga kam ne poskrili, in ne rekli ljudstvu, de je ref vstal, in ga s' tim ne motili.

Kristjan! narpred premisli grob, kamor sta Joshef in Nikodem poloshila sveto teló Jesufovo. Grob, kteriga je bil Joshef sebi perpravil, kteriga je Jesusu prepustil, je bil nov, kamor she nobeniga merlizha pokopani-ga ni bilo. Tudi ti bodi s' gnado svetiga Duha nov in zhift: zhe pa nov in zhift nisi savoljo greha, kteri v' tebi tizhi, ponovi se s' refnizhno pokoro, sosebno kader se namenish prejeti sveto refhnje teló. Srezhen si, zhe je tvoja dusha zhifta, kader k' boshji misi perstopish: nesrezhen pa, zhe si veliki-ga greha kriv. Sato ozhisti se prav skerbno pred prejemanjem Jesufoviga telefisa, de mu zhedno in dopadljivo prebivalshe perpravish.

Sapifano je, de je bil grob, kamor sta Joshef in Nikodem po'oshila sveto teló Jesufovo, is skale isfekano. Teshko in dolgo delo je to bilo, s' stanovitnim pridam pa je vender storjeno bilo. Zhe je tedaj tvoje serze savoljo velike lenobe, ali greslhne navade terdó ko skala, samore vender omezheno biti s' gnado svetiga Duha, in se s' resnizhno pokoro perpraviti k' vrednimu prejemanju svetiga reshnjiga telefa. Zhe gorezhe profish, tudi vshivo premishljujesh ljubesen in smert Jesufovo, bosh mozh dobival se svojim hudim sheljem vstavljati, in pravizhno shiveti: zhe pa hozhesh v' svojih greslhnih navadah ostati, ker se terpljenja in pokorjenja bojish, terda skala ostanesh, in gorjé ti bo.

Vesh, de so terdovratni Judje s' Pilatovim perpushtenjem pred grob Jesufov postavili strasho do tretjiga dné, de bi ga njegovi uzhenzi ali prijatli ne vseli. Kar so oni is flepe terdovratnosti storili, stori ti is ljubesni do Jesusa, in do svoje dushe; varhe namrezh imaj pred svojim serzam, de tvoji nadleshni in svijazhni sovrashniki tebi ne odvsa-mejo prijasnosti s' Jesusam. Varhi tvojiga serza naj so strah boshji, ljubesen do Boga, hvaljeshnost do Jesusa, molitev, ponishnost, varnost, framoshljivoost, in drugo po tvojih duslhnihi potrebah. Bres tih varhov ne bodi nikoli, in bosh frezhen.

Vesh tudi, de so Judje kamen sapezhatili, de bi tudi per varhihi nobene svijazhe

ne bilo. Sapezhataj tudi ti svoje serze s' sveto kervjo Jesufovo, in s' njegovo smertjo. Zhe shivi spomin in pravo ljubesen imash do usmiljeniga Jesufa, kateri je vso svojo sveto kri prelil, in nar britkejsi smert preterpel savoljo tebe, ga ne bosh nikdar sapustil. Sdej moli:

Sdiho vanje.

O savoljo mene in vsih ljudi krishani in pokopani Jesus! kateri vender resnizhno shivish, te ponishno prosim, de mojo greslino duslho po saflushenji svoje svete kervi ozhlstish, in v' meni s' svojo prijasnostjo prebivash. Stori s' svojo gnado, de sim in bom v' simu hudimu tako rekozh mertev, de tebi savoljo tebe vedno shivim. Usmljeni Odreslhenik! de opustim vse hudo, delam vse sapovedano dobro, in de me moji duslhi sovraslhniki ne pugubé, pomagaj mi savoljo saflushenja svoje predrage kervi in britke smerti. Prosim te tudi, de mi v' sadnji uri mogozhno pomagash vse skuslhnjave odganjati, in frezhno umreti. Ljubesnivi Gospod! dodeli mi, kar te ponishno prosim, po veliki milosti, is ktere si hotel priti na svet, terpeti, in umreti na krishi; in tudi po proslhnjah tvoje in moje ljube matere Marije. Amen.

KASABO.

	Stran
Splošno premišljevanje terpenja Jesufo-	
viga - - - - -	9
Shaloft Jesufova na vertu - - - - -	16
Jesuf na vertu Getsemani moli - - - - -	22
Jesuf prosi svojiga Ozheta - - - - -	29
Jesuf kervavi pot poti - - - - -	36
Jesuf je po angelu poterjen - - - - -	43
Jesuf je po Judeshu prodan, in Judam sdan -	49
Peter rani Malha s' mezhem: Jesuf pa sva-	
ri Petra in osdravi Malha - - - - -	56
Jesuf je vjet in svesan - - - - -	62
Peljali so Jesufa pred Kajfata, kjer ga hla-	
pez v' lize vdari - - - - -	69
Kajfa s' vsm sboram ishe krivih prizh so-	
per Jesufa - - - - -	76
Jesuf je v' Kajfatovi hishi neisrezheni sa-	
nizhevan - - - - -	83
Peter sataji Jesufa svojiga uzhenika - - - - -	90
Judesh Iskhkarjot obupa, in se obeši - - - - -	97
Judje toshijo Jesufa per Pilatu - - - - -	104
Pilat poshlje Jesufa k' Herodu, kjer je sa-	
nizhevan - - - - -	111
Pilat in Herod se poprijasnita - - - - -	117

Judje vpijejo, de naj bodi Barába spušhen,	
Kristuf pa krishan - - - - -	124
Jesuf je neufmiljeno rastepen - - - - -	131
Jesuf je kronan in sanizhevan - - - - -	138
Pilat Judam Jesufa pokashe - - - - -	145
Judje nadlegajo Pilata obfoditi Jesufa - - - - -	152
Jesuf je k' smerti obfojen - - - - -	159
Jesuf s' krishem obloshen gre is mesta - - - - -	166
Jesuf pride na hrib, kjer je krishan - - - - -	173
Jesuf proši Ozheta sa svoje sovrashnike - - - - -	180
Od lista verhu krisha perbitiga - - - - -	187
Jesuf neisrezhenó terpi na krishi - - - - -	194
Rasdelé oblazhila Jesusove. Vsi ga sani-	
zhujejo - - - - -	201
Jesuf odpusti defnimu rashojniku - - - - -	208
Velika shalost devize Marije pred krishem.	
Jesuf jo srozhi Janesu, Janesa pa nji	
srozhi - - - - -	215
Jesuf se potoshi, de ga je Bog sapustil:	
in pravi, de je shejn - - - - -	222
Jesuf je dopolnil vse: svojo dúsho srozhi	
Ozhetu, in umerje - - - - -	229
Od zhudeshev, kteri so se sgodili po Jesu-	
fovi smerti - - - - -	236
Jesufova stran s' sulizo prehodena - - - - -	242
Sveto teló Jesusovo je sneto in pokopano - - - - -	249

